

شیگردنه وهی عه قیدهی
ئیمامی سفیانی ته وری

نولسین

مامۆستا ئوسامه ته وحیدی
(شاره زووری)

١٤٤٦هـ

شیکردنه وهی عه قیده ی ئیمامی سوفیان سی ته وری

نوسینی

مامۇستا ئوسامه ته وحیدی (شاره زووری)

عفا الله عنه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مناصري

الدَّوْلَةُ الْإِسْلَامِيَّةُ
خِلاَفَةُ عَلَى مِنْهَاجِ النُّبُوَّةِ

— ١٤٤٦ هـ —

پێرستی بابە ته کان

- 8 پێشه کی
- 9 مه تنی عه قیده ی سوفیانی ته وری
- 12 پرسیارکردنی شعیب بن حرب له سفیان الثوری چی ئاماژه یه کی تیڤایه ؟
- 13 ئایا کرداره کانی پیغه مبه ر هه مووی دینه ؟
- 14 ئایا شوعه یب داوای بوچوونی سوفیانی کرد یان داوای سوننه ت ؟
- 17 ئایا قورئان وته ی الله یه یان مه خلوقه ؟
- کی ئهم فیتنه یه ی داهینا که گوايه قورئان الله دروست ی کردوو و وقسه ی الله
- 20 نییه ؟
- بوچی ئیمام ی سوفیان داوای بسم الله به باسکردنی ئهم لایه نه عه قیده ییه دهست
- 21 پی دهکات ؟
- ئایا که سی جاهل به سیفه تیک له سیفه ته کانی الله کافره ؟ وهکو وتنی قورئان
- 22 مه خلوقه عوزریان بو هه یه ؟
- به لگه له سوننه ت له سه ر عوزری ئهو که سه ی جاهیل به سیفه تیک ی الله تعالی.
- 22
- به تیگه شتنی سه له ف وزانایان
- 23

- 28 ئیمان بریتیه له چی و چی ؟
- 29 به‌لگه‌ی ئه‌هلی سوننه‌ت چیه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی ئیمان وته وکرداره ؟
- 30 به‌لگه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی وته‌ی زمان له ئیمانه
- 31 به‌لگه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی کرداری د‌ل له ئیمانه
- 32 به‌لگه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی کرداری لاشه له ئیمانه
- 33 جو‌ره‌کانی مورجیه
- 38 ئیمان لای خه‌واریجه‌کان چۆنه ؟
- 38 به‌لگه له‌سه‌ر زیادبوونی ئیمان
- 44 مه‌رجی قبول بوونی عیباده‌ت
- 47 چی کاتیک ریا ئه‌بیته شیرکی گه‌وره ؟
- 47 سوننه‌ت چیه ؟
- 49 بیده چیه ؟
- 52 شه‌رع دانان چیه ؟
- 55 گرنگی پ‌یشخستنی ئیمامی ئه‌بو به‌کر وئیمامی عومه‌ر له فه‌زل وخی‌ردا
- 61 شاه‌یدی دان به به‌هه‌شتبوون و به د‌وزه‌خ بوون چ‌ه‌ند به‌شه
- ئایا که‌سیک له‌سه‌ر شیرکی گه‌وره‌ی ده‌رخه‌ر له ئیسلام به‌مریت ئه‌توانین ب‌ل‌ین ئه‌و
- 62 که‌سه له د‌وزه‌خ دایه ؟

- 64 سزای قیامت به چەند هۆکار به‌دی دیت ؟
- 65 ئایا ئاساییه له شه‌ردا بلّیت فلان که‌س شه‌هیده ؟
- 68 مه‌سح له‌سه‌ر گۆره‌وی ماوه‌ی کاته‌که‌ی چەنده ؟
- 69 ئایا به‌ ته‌واو بوونی کاتی مه‌سح ده‌ست نوێژ ده‌شکیت ؟
- ئایا ئە‌گەر به‌ مه‌سح له‌سه‌ر گۆره‌وی ده‌ست نوێژم هه‌لگرت دواتر گۆره‌ویه‌کانم
- 70 داکه‌ند ده‌ست نوێژم ده‌شکی ؟
- ئایا باشت‌ر وایه بسم الله الرحمن الرحيم به‌ ده‌نگی به‌رز له‌ نوێژدا بخویندریت یان به‌
- 72 نه‌ینی ؟
- 78 قه‌ده‌ر که‌ی نووسراوه ؟
- 80 ئایا الله تعالی ئە‌نجامدانی گونا‌ه ی له‌ قه‌ده‌ردا نووسیوه له‌سه‌رمان ؟
- 83 ئایا ویستی الله تعالی له‌ باب‌ه‌تی قه‌ده‌ر جیاوازی هه‌یه له‌ ویستی شه‌رعی دا ؟
- 84 ئایا دروسته‌ تاوان کردن بشه‌رعینیت به‌وه‌ی بیده‌یه‌ پال قه‌ده‌ره‌وه ؟
- 89 جیاوازی نیوان ئە‌هلی سوننه‌ت وجه‌برییه‌کان چیه ؟
- 92 چەند کۆمه‌له‌یه‌ک که‌ پێچه‌وانه‌ی ئە‌هلی سوننه‌ن وه‌کو قه‌ده‌رییه‌کان
- 93 شه‌رعیه‌تی نوێژی جه‌ماعه‌ت له‌ پشت ئیمامی باش و خراپ ومه‌ستور الحال
- شوبه‌ه له‌سه‌ر وته‌که‌ی ئیمامی ئە‌حمەد (نوێژ مه‌که‌ ته‌نها له‌ دوا‌ی ئە‌و که‌سه‌
- 101 نه‌ییت که‌ عه‌قیده‌ی ده‌زانیت)

- مەبەستى ئىمامى ئەحمەد چى بوو كە سەرتا فەرموۋى ئاسانكارىم دەكرد لەبابەتى
 نوپۇز كىردن ؟ 102
- شەرىئەتى جىھاد ھەتتاكو رۇژى قىيامەت لەژىر لىۋاى دەسەلاتدارى مۇسلىمان 106
- ئايان ئەگەر سەركردەي مۇسلىمان كە پەيپەو بە شەرىئى اللە دەكات فەرمانى بە تاوان
 كىرد گۇپرايەلى دەكرى ؟ 113
- جىۋاۋى مەرجەكانى خىروج كىردن بەسەر حاكم لە لايەن مۇرجىئەكان وخەۋرىجەكان
 ۋئەھلى سوننەت 114

الحمد لله رب العالمين، وصلى الله وسلم وبارك على نبينا محمد وعلى آله وأصحابه
ومن تبعهم بإحسان إلى يوم الدين. أما بعد :

به یارمه‌ت سی الله ده‌ستده‌که‌ین به پوخته شه‌رحی بۆ عه‌قیده‌که‌ی ئیمام سوفیان سی
ته‌وری

ئهم زانا به‌ریزه ناوی سفیان سی کوری سعید سی کوری مسروق الثوری یه یه‌کیکه له
پیشه‌وایانی سه‌له‌ف وپیشه‌وا بووه له عه‌قیده له شاری کوفه وه ئیمامیکی گه‌وره‌ی
ئه‌هلی سونه‌ت و ئه‌ته‌ره وه زانایان کۆرا یه‌کده‌نگن له‌سه‌ر ئیمامه‌تی ئهم زانا
به‌ریزه ئیمام بووه له سونه‌ت وله فیه‌قه و وزوهد وشوینکه‌وتن بۆ سونه‌ت.

زیاد له‌یه‌کی له زاناکان سوفیانی ته‌وری ناوبردوو به ئهمیری باوه‌ردان له فه‌رمووده
ئهم زانا به‌ریزه له کوفه ژیاوه سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی کوفه موخاله‌فاتیان هه‌بووه بۆ
سونه‌ت به‌لام ئهم زانییه پارێزرابوو له‌و موخاله‌فاتانه وده‌ستگرتوو بووه به
سونه‌ت وه ئهم نوسراوه عه‌قیده‌یه که‌به‌عه‌قیده‌ی سفیان ته‌وری ناسراوه
له‌به‌رئه‌وه‌یه له سوفیانه‌وه گێراوه‌ته‌وه ئه‌گینا عه‌قیده‌ی هه‌موو زانایان سی سه‌له‌ف
یه‌ک عه‌قیده‌یه وه زانستی عه‌قیده هه‌ندی له زانایان به زانستی سی عه‌قیده ناوی
ده‌به‌ن وه‌ندی تر ناوی ئه‌نێن ئصولی دین یان سونه‌ت یان شه‌ریعه‌ت یان ئصوله
گشتیه‌کان سی دین ئهم ناوانه هه‌مووی بۆبابه‌ته عه‌قیده‌یه‌کان به‌کار هاتوووه
ومه‌به‌ستیش لی‌ی روونکردنه‌وه‌ی بابه‌ته‌کانی بیروباوه‌ر وته‌وحیده .

مه‌تنه‌که

سَمِعْتُ شُعَيْبَ بْنَ حَزْبٍ يَقُولُ: «قُلْتُ لِأَبِي عَبْدِ اللَّهِ سُفْيَانَ بْنِ سَعِيدٍ الثَّوْرِيِّ: " حَدَّثَنِي بِحَدِيثٍ مِنَ السُّنَّةِ يَنْفَعُنِي اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ بِهِ، فَإِذَا وَقَفْتُ بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى وَسَأَلَنِي عَنْهُ فَقَالَ لِي مِنْ أَيْنَ أَخَذْتَ هَذَا؟ » قُلْتُ: «يَا رَبِّ حَدَّثَنِي بِهَذَا الْحَدِيثِ سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، وَأَخَذْتُهُ عَنْهُ فَأَنْجُو أَنَا وَتَوَاحَّدُ أَنْتَ» . فَقَالَ: " يَا شُعَيْبُ هَذَا تَوَكِيدٌ وَأَيُّ تَوَكِيدٍ اَكْتُبَ :

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْقُرْآنُ كَلَامُ اللَّهِ غَيْرُ مَخْلُوقٍ، مِنْهُ بَدَأُ وَإِلَيْهِ يَعُودُ ، مَنْ قَالَ غَيْرَ هَذَا فَهُوَ كَافِرٌ ، وَالْإِيمَانُ قَوْلٌ وَعَمَلٌ وَنِيَّةٌ ، يَزِيدُ وَيَنْقُصُ ، يَزِيدُ بِالطَّاعَةِ وَيَنْقُصُ بِالْمَعْصِيَةِ، وَلَا يَجُوزُ الْقَوْلُ إِلَّا بِالْعَمَلِ، وَلَا يَجُوزُ الْقَوْلُ وَالْعَمَلُ إِلَّا بِالنِّيَّةِ، وَلَا يَجُوزُ الْقَوْلُ وَالْعَمَلُ وَالنِّيَّةُ إِلَّا بِمُوَافَقَةِ السُّنَّةِ.

قَالَ شُعَيْبٌ: فَقُلْتُ لَهُ: يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ وَمَا مُوَافَقَةُ السُّنَّةِ؟ قَالَ : تَقْدِيمَةُ الشَّيْخَيْنِ أَبِي بَكْرٍ وَعُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا يَا شُعَيْبُ لَا يَنْفَعُكَ مَا كَتَبْتَ حَتَّى تَقْدِمَ عُثْمَانَ وَعَلِيًّا عَلَى مَنْ بَعْدَهُمَا ، يَا شُعَيْبُ بْنُ حَزْبٍ لَا يَنْفَعُكَ مَا كَتَبْتَ لَكَ حَتَّى لَا تَشْهَدَ لِأَحَدٍ بِجَنَّةٍ وَلَا نَارٍ إِلَّا لِلْعَشْرَةِ الَّذِينَ شَهِدَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ وَكُلُّهُمْ مِنْ قُرَيْشٍ.

يَا شُعَيْبُ بْنُ حَزْبٍ لَا يَنْفَعُكَ مَا كَتَبْتَ لَكَ حَتَّى تَرَى الْمَسْحَ عَلَى الْحُمْفَيْنِ دُونَ خُلْعِهِمَا أَعْدَلَ عِنْدَكَ مِنْ غَسْلِ قَدَمَيْكَ ، يَا شُعَيْبُ بْنُ حَزْبٍ وَلَا يَنْفَعُكَ مَا كَتَبْتَ حَتَّى يَكُونَ إِحْفَاءُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ فِي الصَّلَاةِ أَفْضَلَ عِنْدَكَ مِنْ أَنْ تَجْهَرَ بِهِمَا ، يَا شُعَيْبُ بْنُ حَزْبٍ لَا يَنْفَعُكَ الَّذِي كَتَبْتَ حَتَّى تُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ وَخُلُوهِ وَمَرْهٍ كُلِّ مَنْ عِنْدَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ ، يَا شُعَيْبُ بْنُ حَزْبٍ وَاللَّهِ مَا قَالَتِ الْقَدَرِيَّةُ مَا قَالَ اللَّهُ، وَلَا مَا قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ

، وَلَا مَا قَالَ النَّبِيُّونَ، وَلَا مَا قَالَ أَهْلُ الْجَنَّةِ، وَلَا مَا قَالَ أَهْلُ النَّارِ، وَلَا مَا قَالَ أَخُوهُمْ
إِبْلِيسُ لَعَنَهُ اللَّهُ ، قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ:

﴿ أَفَرَعَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَى عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَى سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ
عَلَى بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴾ [الحجاثية : ٢٣]

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ ﴾ [التكوير : ٢٩] ، وَقَالَتِ الْمَلَائِكَةُ: ﴿ سُبْحَانَكَ
لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴾ [البقرة : ٣٢] ، وَقَالَ مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ:
﴿ إِنَّ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَنْ تَشَاءُ وَتَهْدِي مَنْ تَشَاءُ ﴾ [الأعراف : ١٥٥] ، وَقَالَ نُوحٌ عَلَيْهِ
السَّلَامُ: ﴿ وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ
هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴾ [هود : ٣٤] ، وَقَالَ شُعَيْبٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ: ﴿ وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ
فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴾ [الأعراف : ٨٩] ، وَقَالَ أَهْلُ الْجَنَّةِ:
﴿ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ ﴾ [الأعراف : ٤٣] ، وَقَالَ
أَهْلُ النَّارِ: ﴿ غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ ﴾ [المؤمنون : ١٠٦] ، وَقَالَ أَخُوهُمْ إِبْلِيسَ
لَعَنَهُ اللَّهُ: ﴿ رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي ﴾ [الحجر : ٣٩] .

يَا شُعَيْبُ لَا يَنْفَعُكَ مَا كَتَبْتَ حَتَّى تَرَى الصَّلَاةَ خُلْفَ كُلِّ بَرٍّ وَفَاجِرٍ، وَالْجِهَادَ مَاضِيًا إِلَى
يَوْمِ الْقِيَامَةِ، وَالصَّبْرَ تَحْتَ لَوَاءِ السُّلْطَانِ جَارَ أُمِّ عَدَلٍ.

قَالَ شُعَيْبُ: فَقُلْتُ " لِسُفْيَانٍ: يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ: «الصَّلَاةُ كُلُّهَا؟» قَالَ: " لَا وَلَكِنْ صَلَاةُ
الْجُمُعَةِ وَالْعِيدَيْنِ، صَلَّ خُلْفَ مَنْ أَدْرَكْتَ، وَأَمَّا سَائِرُ ذَلِكَ فَأَنْتَ مُحَيَّرٌ، لَا تُصَلِّ إِلَّا

خَلَفَ مَنْ تَثَقُّ بِهِ، وَتَعَلَّمَ أَنَّهُ مِنْ أَهْلِ السُّنَّةِ وَالْجَمَاعَةِ، يَا شُعَيْبُ بْنُ حَرْبٍ إِذَا وَقَفْتَ بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ فَسَأَلَكَ عَنْ هَذَا الْحَدِيثِ فَقُلْ: يَا رَبِّ حَدِّثْنِي بِهَذَا الْحَدِيثِ سُفْيَانُ بْنُ سَعِيدِ الثَّوْرِيِّ « ثُمَّ خَلُ بَيْنِي وَبَيْنَ رَبِّي عَزَّ وَجَلَّ » .

نووسەر رحمه الله ده‌فه‌رموویت [سمعت شعيب بن حرب يقول: قلت لأبي عبد الله سفیان بن سعید الثوري: حدثني بحديث من السنة ينفعني الله عز وجل به، فإذا وقفت بين يدي الله تبارك وتعالى وسألني عنه، فقال لي: من أين أخذت هذا؟ قلت: يا رب! حدثني بهذا الحديث سفیان الثوري، وأخذته عنه، فأنجو أنا، وتؤخذ أنت]

بیستم له شعيب سی کوری حرب ئە‌ی‌گوت وتم به باوکی عبدالله سوفیان سی ته‌وری شتیکم له سونه‌ت پی بلی تاوه‌ک الله تعالی سودمه‌ند بکات لی وه ئە‌گەر له پوژی قیامه‌ت وه‌ستم له به‌رامبه‌ر الله تعالی ئە‌گەر لی پرسیم ئە‌م عه‌قیده‌ت له کوئ وه‌رگرت بلیم په‌روه‌ردگارم ئە‌م عه‌قیده‌یه سوفیان سی ته‌وری پیی وتم وله سوفیان وه‌رمگرت تا من رزگارم بی‌ت و لی‌پرسینه‌وه له‌گه‌ل تو بکری‌ت .

(شعيب بن حرب) أبو صالح المدائني يه ویه‌کیکه له پی‌شه‌وايانی ریوایه‌ت وه ریوایه‌تی گیراوه‌ته‌وه له پی‌شه‌وايان وه‌ک سفیان الثوري و شعبة بن الحجاج و زهير بن معاوية

وه ئیمام سی سفیان له‌سالی 97 سی هجری له‌دایکبووه وله له‌سالی 161 سی هجری وهفات سی کردووه ، وه ئیمام سی سفیان له هه‌ندی بابته کاریگهر بووه به ئه‌هلی ره‌ئی وچاوی له ابو حنیفه کردووه ، أبو یوسف ده‌لیت (**إن سفیان الثوري یقلد أبا حنیفة اکثر منی**) سوفیان سی ته‌وری له من زیاتر چاو له ابو حنیفه ده‌کات .

شعیب بن حرب که پرسیار له سفیان الثوري ده‌کات ئه‌و ئاماژه‌یه‌ی تێدایه که پێویسته مرۆف پرسیار بکات له که‌سی که دلنیا‌ییته‌و که‌سه خاوه‌ن زانسته نه‌وه‌ک پرسیار له ئه‌هلی جه‌هل ونه‌فام بکات ههر بۆیه شعیب بن حرب که هات پرسیار ده‌کات پرسیار له سوفیان ده‌کات چونکه ده‌زانیت سوفیان ئیمام وزانیه به سوننه‌ت .

شعیب ده‌فه‌رموویت (**حدثني بحديث من السنة**) سوننه‌ت لی‌ره مه‌به‌ست پێی قورئان وسوننه‌ته واته شتی‌کم پێی بلێ قسه‌ی خۆت نه‌بیته‌وه‌رگیراو‌یته‌ له ش‌ه‌رع له کتاب وله سوننه‌ت ئه‌مه‌ش به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ی تێدایه که‌سی پرسیارکه‌ر داوای به‌لگه‌ بکات له که‌سی فه‌تواده‌ر ، وه له‌سه‌ر که‌سی زاناش پێویسته توره نه‌بیته‌ کاتی داوای به‌لگه‌ی لی‌ده‌کریت بۆ ئه‌وه‌ی حوجه‌که‌ی به جوانی بچه‌سپیت ، چونکه سونه‌ت و قورئان وه‌حی الله تعالی ن وه پێغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌رشتی‌کی فه‌رموو‌یته‌ ئه‌وه به وه‌حی الله تعالی فه‌رموو‌یه‌تی

الله تعالی ده‌فه‌رموویت ﴿ وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ۚ ۝ إِن هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ﴾ [النجم : ٣ - ٤] واتا : پێغه‌مبه‌ر ﷺ که‌سی‌ک نیه له خۆیه‌وه قسه بکات به‌لکو هه‌رشتی ئه‌لیته ئه‌وه وه‌حیه وبۆی ره‌وانه ده‌کریت له‌لایه‌ن الله تعالی وه .

وه هه‌موو ئومه‌ت کو‌ران له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی قسه‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ وه‌حیه له لایه‌ن الله تعالی وه واته ئه‌و قسانه‌ی پێغه‌مبه‌ر که له‌باره‌ی دینه‌وه‌یه له‌باره‌ی فه‌رمان‌کردن و نه‌هیکردنه‌وه‌یه ، به‌لام قسه‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ بۆ جگه له بابته‌تی دین ئه‌وه پێی

ناوتری وه‌حی بۆنموونه وه‌ک بانگکردنی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بۆ هه‌ریه‌کی له‌ خیزانه‌کانی
نموونه که ده‌یفه‌رموو یا عائیشه ئه‌مه پێی ناوتری وه‌حی به‌ ئیجماع
ئیمام‌ی الأوزاعی رحمه الله ده‌یفه‌رموو :

(إن جبریل نزل علی رسول الله ﷺ بالسنة كما نزل علیه بالقرآن)

جبریل به‌ سوننه‌ته‌وه دابه‌زیوه بۆسه‌ر پیغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌روه‌ک چۆن به‌ قورئان دابه‌زی
بۆ پیغه‌مبه‌ر ﷺ ، که‌واتا سوننه‌ت‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ وه‌حی الله تعالی یه‌.

ئایا کرداره‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌مووی دینه‌ ؟

کرداره‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ دابه‌ش ده‌کریت بۆ سێ به‌ش

به‌شی یه‌که‌م / کرداره‌ په‌رسته‌شه‌کان‌ی پیغه‌مبه‌ره‌ ﷺ واته‌ ئه‌سل له‌ کاره‌کان‌ی
پیغه‌مبه‌ر ﷺ عیباده‌ته‌ ئیلا به‌لگه‌یه‌ک هاتییت بیسه‌لمیئیت ئه‌و کاره‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ
له‌ باب‌ه‌ته‌ دینه‌کان نییه‌.

به‌شی دووه‌م / کرداره‌ نه‌ریتییه‌کان‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ واته‌ ئه‌و کارانه‌ی که‌نه‌ریتی
ئه‌و کۆمه‌لگا وشوینییه‌ وه‌لک تییدا هاوبه‌شن وه‌یج به‌لگه‌یه‌ک له‌ قورئان وسوننه‌ت
نه‌هاتوو هه‌وکاره‌ بکات به‌دین نمونه‌ی جله‌کان‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ وپالتاو له‌به‌رکردن
که‌ ئه‌م شتانه‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئه‌یپۆشی له‌هه‌مان کاتدا کافران قوره‌یشیش ئه‌یانپۆشی
بۆیه به‌م کردارانه‌ ناوتری دین به‌لکو عاده‌ته‌ (نه‌ریت).

به‌شی سی‌هه‌م / کرداره خوویه‌کانی مروّف (سروشتی مروّقه‌که) واته هه‌ر مروّفی طه‌بع و سروشتی‌کی تایبه‌ت به‌خۆی هه‌یه بۆ‌نمونه پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ له‌ پ‌وشتندا خیرابووه ئه‌مه سروشتی خه‌لقی پی‌غه‌مبه‌ره ﷺ بۆیه ناوتری با خه‌لک خیرا ب‌روات تا سوننه‌ت تطبیق بکات به‌لکو ئه‌وه له‌ سروشتی پی‌غه‌مبه‌ر بووه ﷺ نه‌ک له‌ دین ، یان هه‌زکردن ی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ له‌خواردنیک ئه‌مانه کرداری طه‌بع ن ، به‌لام ئه‌گه‌ر که‌سی له‌خۆش ویستنی بۆ پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ کرداره نه‌ریتی و طه‌بیعیه‌کان ی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ بکات ئه‌وا پاداشت ی بۆ هه‌یه .

ابن عمر په‌زای الله ی لی بی‌ت به‌و ری‌گایه‌دا هه‌نگاوی ده‌بری که پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ پی‌یدا پ‌وشتبوو .

پاشان به‌ سوفیان ی فه‌رموو (**حدثني بحديث من السنة ينفعني الله عز وجل به**)

شتی‌کم پی بلی له‌ سوننه‌ت الله تعالی سودمه‌ندم بکات لی

ئاماژه‌ی ئه‌وه‌ی تیدا‌یه مروّف به‌دوای به‌لگه‌ بگه‌ریت له‌سوننه‌ت نه‌یفه‌رموو بۆ‌چوونی خۆتم پی بلی به‌لکو داوای سوننه‌ت ی لی‌ده‌کات واتا ئه‌یه‌وئ عه‌قیده‌ی له‌سه‌ر بنه‌مای سوننه‌ت ی سه‌حیح دابه‌زینیت نه‌ک ته‌قلید بکات له‌سه‌ر وته‌ی بی به‌لگه‌ بۆیه فه‌رمووی (**فإذا وقفت بين يدي الله تبارك وتعالى**)

ئه‌گه‌ر له‌به‌ر ده‌ست ی الله تعالی وه‌ستام

که‌واته مه‌به‌ست ی په‌رسیاره‌که‌ی شعیب بۆ په‌زگاربونییه‌تی له‌ پ‌وژی قیامه‌ت نه‌ک ته‌نها کات کوشتن و په‌رسیارکردن

ده‌فه‌رموویت (**وسألني عنه فقال لي: من أين أخذت هذا ؟**)

که الله لی په‌رسیم ئه‌م عه‌قیده‌یه‌ت له‌ کوئ وه‌رگرت

ئامازمىيە بۇ ئەم ئايەتە كە اللہ دىفەرموۋىت : ﴿ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ ﴾ [القَصَص : ٦٥]

ۋاتا : چۇن ۋەللامى پەيامبەرانتان دايەۋە

جا شەيب ئەيەۋى لە قىامەت كاتى ئەۋ پىرسىارەى لىدەكرىت بە علم و سوننەتەۋە ۋەللام ى پەرۋەردگار باتەۋە ، چۈنكە اللہ لىى ناپىرسىت چۇن ۋەللامى احمى كورى حىبل و شافعى ومالىك وسوفىانت دايەۋە بەلكو لىى ئەپىرسى چۇن ۋەللامى پىغەمبەرتان دايەۋە ، كە فەرموۋى (فقال لي: من أين أخذت هذا؟)

لىى پىرسىم ئەم عەقىدەت لە كوۋ ۋەرگرت

ۋاتا بابەت ى عەقىدە نايىت بۇ عەقلى وقىاس ۋەبەباش زانىنى مروۋقەكان بگەپىنرىتەۋە بەلكو ئەگەپىنرىتەۋە بۇ سەرچاۋەكەى كە قورئان وسوننەت ۋىجماعە

دىفەرموۋىت (قلت : يا رب، حدثني بهذا الحديث سفيان الثوري)

منىش ئەللىم پەرۋەردگارم سوفىان ى تەۋرى ئەم فەرموۋدەيەى پى ۋتم .

ۋاتا لە قىامەت نەللىم سوفىان بە ئەقلى خۇى شتىكى پى ۋتم ومنىش ۋەرمگرت بەلكو شوپن فەرموۋدەكەى كەۋتم چۈنكە لە بابەتى عەقىدە تەقلىد جائىز نىيە بەلكو دىبىت شوپن بەلگە بكەۋىت .

دىفەرموۋىت (وأخذته عنه، فأنجو أنا وتؤخذ أنت)

بلىم لەسوفىانم ۋەرگرت تامن رزگارم بىت و تۆ لىپىرسىنەۋەت لەگەل بكىت .

ۋاتاي ئەۋەيە كەسىك ھەۋل ۋكۆشش دىدات و دىگەپى بە دۋاى ھەق وشوپن ئايەت ۋفەرموۋدە دىكەۋىت ئەۋا بەۋ شىۋەيە رزگارى ئەبىت ئەگەر فەرموۋدەكە

زه‌عیف بی‌ت ئەم‌ پرزگاری ده‌بی‌ت لی‌پرسی‌نه‌وه له زاناکه ئە‌کر‌ی‌ت که ئایا به‌ علمه‌وه
فه‌رمووده‌ی زه‌عیف سی‌ گه‌یان‌دوو‌ه به‌ خه‌ل‌ک یا‌خود به‌ته‌ئویل سی‌ هه‌له‌

شعیب فه‌رمووی (**فقال لی: یا شعيب! اكتب**)

سفیان فه‌رمووی ئە‌ی شوعه‌یب بنووسه‌ واتا سوفیان تی‌گه‌شت له‌وه‌ی داوای سوننه‌ت
سی‌ لی‌ده‌کر‌ی‌ت نه‌ک بو‌چوونی خو‌ی وه‌ ئە‌م‌ باب‌ه‌ته‌ ئە‌ر‌کی‌کی قورسه‌ ولی‌پرسی‌نه‌وه‌ی
له‌سه‌ره‌ بو‌یه‌ فه‌رمووی بنووسه‌ واتا نو‌سی‌نه‌وه‌ی زانست گر‌نگیه‌کی تایبه‌ت سی‌ هه‌یه‌ ،
وه‌پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ گر‌نگی به‌ نو‌وسینه‌وه‌ داوه‌ وه‌ک له‌ صحیح هاتوو‌ه ئیمام سی‌ بخاری
له‌کتاب سی‌ العلم گی‌راویه‌تی‌ه‌وه‌ که‌پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ : فه‌رمووی (**اكتبوا لأبي شاة**)
بینووسن بو‌ آبی شاة .

له‌فه‌رمووده‌یه‌کی تر‌دا پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ئە‌فه‌رمووی‌ت (**احفظوهن، وحدثوا بهن أو أخبروا**
من ورائي)

له‌به‌ری بکه‌ن و بی‌گه‌یه‌نن به‌وانه‌ی دوا‌ی من دی‌ن.

ئاماژه‌یه‌ که‌ علم یان له‌به‌ر بکر‌ی‌ت یان بنوسری‌ته‌وه‌ تا له‌ناو نه‌چ‌ی‌ت.

نوسه‌ر رحمه‌ الله‌ نو‌سیویه‌تی [**بسم الله الرحمن الرحيم**]

به‌ بسم‌ الله‌ ده‌ست پی‌ ده‌کات کار‌ی‌کی خو‌ش وی‌ستراوه‌

ئهو فه‌رمووده‌ی که‌هاتوه‌ له‌بار‌ی ئە‌وه‌ی هه‌ر‌کار‌ی به‌ بسم‌ الله‌ ده‌ست پی‌ نه‌کات بی‌
فه‌ره‌ (**كل أمر ذي بال لا يبدأ فيه بسم الله فهو أجذم أو أبت**) ئە‌مه‌ فه‌رمووده‌یه‌کی
مرسله‌ واته‌ سه‌حیح نییه‌ به‌لام له‌ پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ه‌وه‌ هاتوه‌ که‌ نامه‌ی نار‌دوه‌
بو‌سه‌رۆکه‌کان به‌ بسم‌ الله‌ الرحمن الرحيم ده‌ست سی‌ پی‌کردوو‌ه

وه‌ک عبد الله سی کورپی عباس ده‌فه‌رمویتی (**أن رسول الله ﷺ كتب بسم الله الرحمن الرحيم، من محمد بن عبد الله إلى هرقل عظيم الروم**)

پیغه‌مبه‌ر ﷺ بسم الله الرحمن الرحيم سی نووسی له محمدی کورپی عبدالله بو هرقل گه‌وره‌ی روم.

ئاماژه‌یه بوئه‌وه‌ی که کاریکی خو‌ش ویستراوه به‌بسم الله الرحمن الرحيم ده‌ست پی بکات ، به‌لام بسم الله الرحمن الرحيم بو شیعر جائیز نییه

الخطیب البغدادي له کتابی الجامع له ئیمام سی الشعبي گێراویه‌تییه‌وه فه‌رموویه‌تی (**أجمعوا على أنه لا يكتب بسم الله الرحمن الرحيم في ابتداء الشعر**)

یه‌که‌ه‌نگن که بسم الله الرحمن الرحيم بو شیعر نانوسریتی .

سوفیان رحمه الله به شعيب سی فه‌رموو بنووسه

(**القرآن كلام غير مخلوق، منه بدأ وإليه يعود، من قال بغير هذا فهو كافر**).

قورئان وته‌ی الله یه ومخلوق نیه له‌الله وه هاتوه وه‌ه‌ربۆلای الله ئه‌گه‌ریته‌وه هه‌رکه‌سی پیچه‌وانه‌ی ئه‌مه‌بلیتی ئه‌وه کوفری کردوه.

قورئان وته‌ی الله یه ومخلوق نییه

الله تعالی ده‌فه‌رموویت :

﴿وَأَنَّ أَحَدًا مِّنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجَرَهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلِمَ اللَّهِ﴾ [التَّوْبَةُ : ٦]

ئه‌گه‌ر كه‌سێ له‌ موشریکان داواى په‌ناى لێكردى په‌ناى به‌ تاگوى بیستی قسه‌ی الله ده‌بیئت .

وه‌ الله تعالی ئه‌فه‌رموویت ﴿أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ﴾ [الأَعْرَاف : ٥٤]

دروستکردن وه‌رمانکردن ته‌نها بو‌ الله یه‌

ئیمام سی احمد له‌ راقه‌ی ئه‌م ئایه‌ته‌ ئه‌فه‌رموویت :

" أخبر بالخلق ، ثم قال : (والأمر) ، فأخبر أن الأمر غير مخلوق "

الله تعالی هه‌والی یاوه‌ كه‌ دروستکردن وپاشان فه‌رمووی فه‌رمان كردن هه‌ر بو‌ الله یه‌ واتا فه‌رمان سی الله جیایه‌ له‌ مخلوق .

رواه صالح ابنه في " المحنة " (روايته ص: 120 – 121).

الله تعالی ئه‌فه‌رموویت :

﴿وَلَمَّا أَتَبَعْتُ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾

[البَقَرَةُ : ١٢٠]

ئه‌گه‌ر شوین هه‌واو ئاره‌زووی ئه‌وان بکه‌وی له‌پاش ئه‌وه‌ی زانستت بو‌هاتوه‌ له‌لایه‌ن الله تعالی وه‌ ئه‌وا چیتەر هه‌چ پشتیوانی وه‌سه‌رخه‌ریکت بو‌ نابیئت له‌ لایه‌ن الله وه‌

ئیمام سی احمد له به‌لگه هینانه‌وی به‌م ئایه‌ته فه‌رمووی

" القرآن علم من علم الله ، فمن زعم أن علم الله مخلوق فهو كافر "

رواه ابن هانئ في " المسائل " (2 / 153 ، 154)

قورئان له‌زانست سی الله یه هه‌رکه‌س پیی وابیئت زانست سی الله مه‌خلوقه ئه‌وا کافره.

ئیمام سی احمد ئه‌فه‌رموویت

(قال لي عبد الرحمن القزاز : كان الله ولا قرآن . قلت له : فكان الله ولا علم ! فأمسك ، ولو زعم أن الله كان ولا علم لكفر بالله) .

عبدالرحمن سی القزاز پیی وتم الله هه‌بووه به‌لام قورئان نه‌بوه وتم الله هه‌بووه و زانستی نه‌بیئت ؟ ئیتر بی‌ده‌نگ بوو ئه‌گه‌ر بی‌گوتایه الله هه‌بووه وزانست سی نه‌بووه ئه‌وا کافر ئه‌بوو به الله .
رواه حنبل في " المحنة " (ص: 45).

قال تعالى : ﴿ قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنْفَدَ كَلِمَاتُ رَبِّي

وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا ﴾ [الكهف : ١٠٩]

پێیان بلی: ئه‌گه‌ر بۆ نووسینی وشه‌کانی په‌روه‌ردگارم ده‌ریا گشت مه‌ره‌که‌ب بی تا حیکمه‌ت و نه‌یینه‌کانی ئه‌ویان پی بنووسری پێش له‌کو‌تایی هینانی وته‌و بریاره‌کانی په‌روه‌ردگارم ده‌ریا هه‌موو هه‌ل‌ده‌چۆری ئه‌گه‌رچی ئه‌وه‌نده‌ی تریشیان فریاخه‌ین بۆ کو‌مه‌کیان، هیشتا هه‌ر کو‌تاییان نایه‌ت.

که‌واته‌ قورئان وشه‌که‌لامی الله تعالی یه

کئ ئه‌م فیتنه‌یه‌ی داهینا که گوایه قورئان الله دروست سی کردووه و قسه‌ی الله نیه ؟

یه کهم کهس که ئه‌م بیدعه کوفریه‌ی داهینا

جه‌دی کوری درهم بوو جه‌می کوری سه‌فوان له جه‌د وه‌ریگرت دوواتر واصل سی
کوری عطائی موعته‌زیل سی شوین ئه‌م وته‌ کهوت

شیخ الإسلام ابن تیمیة رحمه الله تعالى ئه‌فه‌رموویت :

(فلم يقل أحد من السلف بهذين القولين أبداً، ولم يقل أحد منهم: إن القرآن عبارة
عن كلام الله ولا حكاية، ولا قال أحد منهم: إن لفظي بالقرآن مخلوق بل كان السلف
يقولون: ما دل عليه الكتاب والسنة من إثبات صفة الكلام لله تعالى على ما يليق
بجلال الله وعظمته).

هیچ یه‌کئ له سه‌له‌ف نه‌یگوتوه قورئان گوزراشته له قسه‌ی الله وه‌ هیچ که‌سی له
سه‌له‌ف نه‌یگوتوو له‌فزی ئیمه به‌خویندنه‌وه‌ی قورئان مه‌خلوقه به‌لکو سه‌له‌ف
ئه‌وه‌یان ده‌گوت که قورئان وسونه‌ت به‌لگه‌ن له‌سه‌ری له جیگیرکردن سی سیفته‌ت سی
قسه بو الله تعالى به‌وشیوه‌یه‌ی شایسته‌یه به‌گه‌وره‌ی وجه‌لاله‌تی الله تعالى.

بو‌یه ئه‌م فیتنه‌یه کاتئ بلاوه‌ی کرد ئیمام سی سوفیان هه‌ستی به‌مه‌ترسی ئه‌م بیدعه
کوفریه کرد بو‌یه ده‌ست پیکی کتیبه‌که‌ی به‌و ره‌دانه‌وه‌ی کوفری سه‌رده‌مه‌که‌ی
خوی ده‌ست پیده‌کات ، لی‌ره‌وه تی‌ده‌گه‌ین ئه‌ه‌لی سونه‌ت ئه‌ه‌لی عدل وه‌ه‌قن هه‌ر
کوفری له‌سه‌رده‌می بلاوبوبیت جه‌ختیان له‌سه‌ر ئاگادارکردنه‌وه‌ی موسلمانان کردووه
تانه‌که‌ونه نیو ئه‌وکوفره‌وه.

ئەبەینیت ئیمام سی سوفیان دوا‌ی بسم الله به‌باسکردنی ئەم لایەنه‌ عه‌قیده‌یه‌ ده‌ست پێ‌ده‌کات چونکه‌ کوفری به‌ربلا‌وی سه‌رده‌مه‌که‌ی ئەو کوفره‌ بووه‌ ، واتا له‌سه‌رده‌مه‌که‌ت هه‌ر کوفری به‌ربلا‌و بوو ده‌بی‌ت سه‌ره‌تا له‌و کوفره‌وه‌ ده‌ست پێ‌ بکه‌یت ، بۆ نموونه‌ له‌سه‌رده‌می شیخ محمد سی کوری عبدالوهاب کوفری گۆرپه‌رست سی به‌ربلا‌و بوو جه‌ختیان له‌سه‌ر ئەولایه‌نه‌ ده‌کرده‌وه‌ و سی به‌شی ده‌عه‌وه‌که‌یان دژایه‌تیکردن بوو بۆشیرکی گۆرپه‌رستی چونکه‌ کوفری سه‌رده‌مه‌که‌یان ئەوه‌بوو.

وه‌ له‌سه‌رده‌می ئەم‌پۆمان دا ئەو کوفره‌ی موسلمانانی به‌ره‌و مورته‌دبوونه‌وه‌ بردووه‌ کوفری عه‌لمانیه‌ت و دیموکراسیه‌ت و یاسا ده‌ستکرده‌کان سی مرۆقه‌ ، که‌ زانیانی سه‌رده‌م پێ‌شه‌کی ده‌عه‌وه‌که‌یان ته‌رخان کردووه‌ بۆ هۆشیارکردنه‌وه‌ی خه‌ڵک له‌م کوفره‌ بۆیه‌ نا‌کری‌ تۆ له‌م پۆژه‌دا واز له‌باسکردنی زه‌قتین کوفر به‌ینیت برۆی باسی کوفری بکه‌ی که‌ له‌م سه‌رده‌مه‌دا ته‌نها گروپی‌ک له‌سه‌ر ئەو کوفره‌ن به‌لام سه‌دا 90 سی گروپه‌کان له‌کوفری عه‌لمانیه‌ت و دیموکراسیه‌ت دان ، تۆ به‌باسکردنی کوفری که‌مینه‌یه‌ک وازت هێناوه‌ له‌پرووبه‌رووبونه‌وه‌ی کوفری سه‌دا 90 سی خه‌ڵکی سه‌ر زه‌وی .

یه‌کی‌ له‌ زانا‌کان ئەفه‌رموو‌یت (**من نزل في أرض قد تفشى فيها الزنا فحدث الناس عن حرمة الربا فقد خان الله و رسول الله**).

هه‌ر که‌س له‌ خاکی‌کدا بی‌ت ئەو خا‌که‌ زینای تی‌دا به‌ربلا‌ویی‌ت ئەو باس سی هه‌رامی‌تی رێبا بۆ خه‌ڵک بکات ئەوا خیانه‌ت سی کردووه‌ له‌ الله ورسوله‌که‌ی.

بۆیه‌ ئیستا هه‌مدانیه‌کان و عه‌مومیه‌کان و مه‌دخه‌لیه‌کان هێنده‌ باسی کوفری خه‌لق سی قورئان ئەکه‌ن نیو چاره‌ک باسی کوفری عه‌لمانیه‌ت نا‌که‌ن به‌ل‌کو به‌ پێ‌چه‌وانه‌وه‌

کوفری یاسا ده‌ستکرده‌کان ئاسانتر ئەکه‌نه‌وه و به کوفری ده‌رخه‌ر له ئیسلام‌ی دانانی‌ن وه سیخو‌ری‌کردن بۆ دووژمنانی ئیسلام به کوفری ده‌رخه‌ر له ئیسلام نازانن واتا ئەم گروپانه به‌شی‌کن له‌و هاو‌کی‌شه‌یه که له بری ترساندنی خه‌لک له کوفری ده‌سه‌لاتدارانی عه‌لمانی‌هت خه‌لکی مشغول ئەکه‌ن به کوفری کو‌مه‌لێ لات و پوتی ئە‌شعه‌ریه‌کان که مه‌نجه‌لێ یا‌پراخ به‌شی هه‌موو ئە‌شاعیره ئە‌کات بۆیه ئەم هاو‌کی‌شه‌یه پیلانی رۆژئاوایه بۆ سه‌رقا‌ل‌کردنی موس‌لمانان به کوفری که‌پیش 1200 سال له‌مه‌وپیش بوه بۆ ئە‌وه‌ی کوفره سه‌رده‌میه‌که له بیرى خه‌لک به‌رنه‌وه تا خه‌لک رانه‌په‌ریت و رانه‌چه‌له‌کیت له کوفری عه‌لمانی‌هت و دیموکراسیه‌ت .

ئهمه له کاتی‌کدا کوفری قورئان مه‌خلوقه کوفری‌که به سیفاتییکی الله تعالی وه هه‌ر که‌سی‌ک جاهیل بی‌ت به سیفاتییکی الله ئە‌وا له‌سونه‌ت و وته‌ی سه‌له‌ف عوزری پێ‌دراوه به نه‌زانین دوا‌ی رونه‌کردنه‌وه ئە‌گه‌ر دان نه‌ی‌ت به‌و سیفه‌ته‌ی الله ته‌کفیر ئە‌کریت چونکه ناسینی سیفه‌ته‌ خه‌به‌ریه‌کانی الله تعالی به‌ئه‌قل نازانری‌ت به‌ل‌کو ئە‌بی‌ت به‌ده‌ق بگه‌یه‌نری‌ت به‌خه‌لکی و خه‌لکی لێ فی‌ربکری‌ت دوا‌ی فی‌رکردن ئە‌وه‌ی ملکه‌چ ی نه‌ی‌ت ته‌کفیر ئە‌کریت .

به‌ل‌گه له‌سونه‌ت له‌سه‌ر عوزری ئە‌وه‌که‌سه‌ی جاهیله به‌سیفه‌تی‌کی الله تعالی

پێ‌غه‌مبه‌ر ﷺ به‌سه‌رهاتی پیاوێ ده‌گیرێ‌ته‌وه که ئەم پیاوه هینده تاوانی زۆر بوو وه‌سی‌ت ی بۆ‌منداله‌کانی کرد وتی گه‌ر مرده‌م ئە‌وا بمسوتینن و خوله‌که‌م به‌ن به‌ده‌م شه‌پۆلی با و ده‌ریاوه چونکه خو ئە‌گه‌ر الله بتوانی زیندووم کاته‌وه سه‌زایه‌ک سه‌زام

ئەیات سزای کەس سی نە‌یابیت بۆ‌یه کورە‌کان سی وه‌سیتە‌که‌یان جی به‌جیکرد ، کاتی له‌ قیامه‌ت دا الله لی ئه‌پرسی بۆچی واتکرد ، پیاوه‌که ده‌لیت له‌ ترس سی تو ئه‌ی په‌روه‌ردگارم الله ش به‌وه‌ویه‌وه لی خوشه‌بیئت

((أسرف رجلٌ على نفسه، فلما حضره الموتُ أوصى بنیه فقال: إذا أنا مت، فأحرقوني، ثم اسحقوني، ثم اذروني في الريح في البحر، فوالله لئن قدر عليّ ربي ليعذبني عذاباً ما عذبه به أحداً، قال: ففعلوا ذلك به، فقال للأرض: أدِّي ما أخذتِ، فإذا هو قائم، فقال له: ما حملك على ما صنعت؟ فقال: خشيتُك يا رب - أو قال: مخافتك - فغفر له بذلك))
(رواه الشيخان)

که واتا ئەم پیاوه جاهل بووه به‌سیفه‌تی ده‌سه‌لات سی الله که ئەم سیفه‌ته‌ی الله به‌ ئەقل و‌فیطره‌تیش ده‌زانریت که چ سی هیشتا الله تعالی عوزری لی قبول کرد .

به تیگه‌یشتنی سه‌له‌ف وزانایان

ئیمام ابن قتیبه - رحمه الله - ده‌فه‌رموویت : (قد یغلط في بعض الصفات قوم من المسلمين، فلا یکفرون بذلك) ((شرح مسلم)) للنووي (٥ / ٥٩٨ - ٥٩٩).

که‌سانێ له‌ موسلمانان هه‌له‌ ده‌که‌ن له‌ هه‌نی سیفاتێ الله تعالی به‌وه کافرنا‌بن.

ئیمام شافعی رحمه الله ده‌فه‌رموویت :

(لله أسماء وصفات لا یسع أحداً ردها، ومن خالف بعد ثبوت الحجة علیه، فقط كفر. وأما قبل قیام الحجة، فإنه یعذر بالجهل) ((فتح الباري)) (٣ / ٤٠٧).

الله تعالی ناو و سیفاتی هه‌یه جائیزیه هیچ که‌سی ڕه‌دی بکاته‌وه هه‌رکه‌سی
پێچه‌وانه‌ی بکا له‌پاش ئیقامه‌ حوجه‌ ئه‌وا کافره‌ به‌لام پێش ئیقامه‌ حوجه‌ عوزری
بۆه‌یه‌ به‌نه‌زانی.

به‌لکو ئیجماع سی ئه‌هلی سونه‌ت له‌سه‌ر ئیقامه‌ حجه‌ی جه‌همیه‌کان ثابت بووه‌

ئیمام ابن ابی عاصم الشیبانی (ت 287 هـ) ده‌فه‌رموویت :

(ومما اتفق أهل العلم على أن نسبوه إلى السنة... - والقرآن كلام الله تبارك وتعالى
تکلم الله به‌ ليس بمخلوق، ومن قال: مخلوق، ممن قامت عليه‌ الحجة‌ فکافر بالله‌
العظیم، ومن قال من قبل أن تقوم عليه‌ الحجة‌ فلا شيء‌ عليه‌)

ئه‌وه‌ی ئه‌هلی علم له‌سه‌ری کۆران و داویانه‌ته‌ پال سونه‌ت ... له‌وانه‌ قورئان وته‌ی
الله‌ یه‌ وقسه‌ی پیکردوووه‌ و مخلوق نیه‌ وه‌ئه‌وه‌شی بلیت مخلوقه‌ ئه‌گه‌ر ئیقامه‌ حجه‌
کراپیته‌ ئه‌وا کافره‌ به‌ الله‌ تعالی وه‌ ئه‌گه‌ر پێش ئیقامه‌ حوجه‌ وابلێته‌ هیچ سی
له‌سه‌رنیه‌ .
کتاب السنة له 645/2

ئیمامی بوخاری (ت 256 هـ) له‌بارمی ئه‌عیانی جه‌همیه‌کانه‌وه‌ ده‌فه‌رموویت :

(وکل من لم يعرف الله بكلامه أنه غير مخلوق فإنه يعلم، ويرد جهله إلى الكتاب
والسنة، فمن أبى بعد العلم به، كان معاندا، قال الله تعالى: ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا

بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَهُمْ حَتَّىٰ يُبَيِّنَ لَهُم مَّا يَتَّقُونَ﴾ [التَّوْبَةُ : ١٨٥].

هه‌رکه‌سی الله‌ نه‌ناسیته‌ به‌وته‌که‌ی که‌باوه‌ری واپیته‌ قورئان مه‌خلوق نیه‌ ئه‌وا
ئه‌وه‌که‌سه‌ فیرده‌کریته‌ و جه‌له‌که‌ی لاده‌بری به‌قورئان و سونه‌ت گه‌ر پاش
زانسته‌ ملکه‌چ نه‌بوو ئه‌وا که‌سیکی عیناده‌ الله‌ فه‌رموویه‌تی :

﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَاهُمْ حَتَّى يُبَيِّنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ﴾ [النَّوْبَةُ : ١١٥]

خۆ پاش ئه‌وه‌ی الله خه‌لكیكى خستییته سه‌ر راسته‌په‌ری ، ئیتر نه‌بووه جاریکی تر گومرایان بکات ، تا ئه‌و شتانه‌یان بو‌و روون بکاته‌وه که ده‌بی خۆیانی لی پارێزن .

ئیمام عون بن یوسف رحمه الله

أبو بكر المالكي - رحمه الله - له رياض النفوس: " ده‌یگه‌ریتته‌وه

سلیمان بن سالم ده‌لیت : **من دانیشتبووم له‌ای عون بن یوسف سی که‌س هاتن وتیان**

«مات عندنا رجل يقول بخلق القرآن، فما نصنع به؟» فقال: «إن وجدت من يكفيكم مؤنته فلا تقربوه»، فسكتوا ثم أعادوا السؤال ثانية فأجابهم بمثل الأول. ثم أعادوا السؤال الثالثة، فأجابهم بمثل ذلك، فقالوا: «لا نجد من يكفينا مؤنته» فقال لهم: «اذهبوا فواروه من أجل التوحيد». قال سليمان: «يريد تغسلونه وتكفنوناه وتصلون عليه وتدفنونه»

پیاوی لای ئیمه‌ مردووه ده‌یگوت قورئان مه‌خلوقه چی لی بکه‌ین ؟

فه‌رمووی گه‌ر که‌سانێ هه‌ن به‌په‌ری بخه‌ن ئیوه‌ لی نزیك مه‌به‌نه‌وه ، بی‌ده‌نگبوون پاشان په‌رسیا‌ره‌که‌یان دووباره‌کرده‌وه تا دووجار جار به‌وشیوه وه‌لامی یانه‌وه له‌جاری سی‌هه‌م وتیان که‌س نیه مه‌راسیمی مردنه‌که‌ی به‌په‌ریوه‌به‌ریت ، ئیمام فه‌رمووی به‌رۆن مه‌راسیمه‌که‌ی بو‌و به‌په‌ریوه‌به‌رن له‌به‌ر خاتری ته‌وحید

سوله‌یمان ده‌فه‌رموویت مه‌به‌ستی عون بن یوسف ئه‌وه‌بوو واتا به‌رۆن بی‌شوون و کفن سی بکه‌ن و نوێژی له‌سه‌ر بکه‌ن و ده‌فن سی بکه‌ن.

که‌واته کوفری قورئان مه‌خلوقه کوفریکی گه‌وره‌یه به‌لام خاوه‌ن و ته‌ کافر ناکریت تابوی پروون ده‌کریته‌وه ، به پیچه‌وانه‌ی کوفری عه‌لمانیه‌ت که کوفریکی ئاشکرایه هیچ عوزر به جه‌هل و ته‌ئویل سی نییه بۆکه‌سی که بییت به عه‌لمانی و عه‌لمانیه‌ت سه‌ربخات .

وه‌کوفری قورئان مه‌خلوقه هی‌نده بلا‌وبوو‌یه‌وه ته‌نانه‌ت سی له خه‌لیفه‌کان (مه‌ئمون ، وموعته‌صم . واثق) بون به‌هه‌لگری ئەم بیدعه کوفریه وه سزا وئه‌شکه‌نجه‌ی ئەه‌لی سونه‌تیان ئەیا ، ته‌نانه‌ت که‌سیکی وه‌ک ئیمام احمد چه‌ندین جار له پیش چاوی ئەو خه‌لیفانه ر‌ه‌دی زانا جه‌همی وموعته‌زیله‌کانی ئەیا‌یه‌وه به‌به‌لگه ده‌یسه‌لماند که قورئان مه‌خلوق نیه و ته‌ی الله یه .

به‌لام له‌گه‌ل ئەوه‌شدا ته‌کفیری ئەو خه‌لیفانه‌ی نه‌کرد و به‌ برا ناوی ده‌بردن و ده‌یفه‌رموو ده‌ست هه‌لمه‌گرن له گو‌ی‌پ‌رایه‌لی‌کردنیان (جا شتیکی پروونه کافر گو‌ی‌پ‌رایه‌لی به‌سه‌ر موس‌لمانانه‌وه بۆ‌نیه جائیمام نه‌یفه‌رموو خروج مه‌که‌ن به‌لکو فه‌رمووی ده‌ست له‌گو‌ی‌پ‌رایه‌لیان هه‌لمه‌گرن).

ئیمام احمد معتصم سی جه‌همی عه‌قیده‌ی به‌ برای خۆی زانیوه

ده‌فه‌رموو‌یت (**وقد جعلت أبا إسحاق "المعتصم" في حل ورأيت الله عز وجل يقول وليعفوا وليصفحوا ألا تحبون أن يغفر الله لكم وأمر النبي ﷺ أبا بكر بالعفو في قضية مسطح، ثم قال أبو عبد الله: العفو أفضل، وما ينفعك أن يعذب أخوك المسلم بسببك ولكن تعفو وتصفح عنه، فيغفر الله لك كما وعدك .**)

(گهردنی باوکی ایسحاق [معتصم] م ئازادکرد چونکه الله تعالی فه‌رموویه‌تی لیبوردنه بن ئایا ناتانه‌وێ الله لیتان ببوریّت وه پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمان سی به‌ أبو بکر کرد به‌ لیبوردیه‌ی له‌ رووداوه‌که‌ی مسطح) .

ئیمام سی ئه‌حمده ده‌فه‌رموویّت :

(لیبوردن چاکتره‌ چی سودیکت پی ده‌گا ئه‌گه‌ر براکه‌و به‌هۆی تۆوه سزا بدریّت له‌قیامه‌ت به‌لکو لیخۆشبون چونکه‌ خوا له‌تۆش خۆش ده‌بیّت) .

(المحنة عبدالغنى المقدسي 92)

ئیمامی احمد خه‌لیفه‌ی جه‌همی واثق سی ته‌کفیر نه‌ده‌کرد ئه‌و واثقه‌ی ئیمام احمد بن نصر الخزاعی خروچی لیکرد وئیمام احمدی کوشه‌ .

علي بن عيسى فه‌رموویه‌تی : گویم له‌حه‌نبه‌ل بوو له‌ ویلایه‌تی واثق دا که‌ فوکه‌هایانی به‌غداد هاتن بو لای ابو عبدالله

أبو بكر بن عبيد وإبراهيم بن علي المطبخي وفضل بن عاصم هاتن بو لای ئیمام احمد باسیان کرد بو ئیمام احمد که‌ وته‌ی قورئان مه‌خلوکه‌ بلاوبۆته‌وه‌

جائیمام احمد فه‌رمووی چیتان ده‌وێ؟

وتیان ئیمه‌ هاتوین راویژت پی بکه‌ین که‌رازی نین به‌ فه‌رمانه‌روایه‌تی وده‌سه‌لاتی واثق ، ئیمام احمد گه‌فتوگووی له‌گه‌ل کردن وپاشان پیانی فه‌رموی له‌ده‌له‌وه‌ پیتان ناخۆش بیّت

ده‌ست هه‌لمه‌گرن له‌گوێزایه‌لی سه‌رکرده

ریزی موسلمانان پارچه‌پارچه‌ مه‌که‌ن

خوێنی خۆتان و موسلمانانیش مه‌ریژن له‌گه‌ل خۆتان

الخلال في "السنة" (133/1-134).

ئه‌گه‌ر ئیمام احمد واثق سی پی موسلمان نه‌بوایه نه‌یده‌فه‌رموو ده‌ست هه‌لمه‌گرن له‌ گوێزایه‌لی کردنی وه نه‌یده‌فه‌رموو ریزی موسلمانان شه‌ق مه‌که‌ن .

جا ئه‌م عه‌قیده‌یه ئه‌سه‌له‌که‌ی ئه‌گه‌ر پێته‌وه بو یه‌هود که جه‌همی کوری سه‌فوان له‌ جه‌عد وه‌ریگرت ئه‌ویش له‌ خوشکه‌زاکه‌ی لبیدی کوری الاعصم سی وه‌ریگرت وه‌ جه‌عدی کوری درهم سه‌ربردرا له‌ لایه‌ن خالیدی قه‌سری وکردی به‌قوربان سی له‌پوژی جه‌ژن سی قوربان.

ئیمامی سفیان فه‌رمووی

(**وَالْإِيمَانُ قَوْلٌ وَعَمَلٌ وَنِيَّةٌ**)

ئیمان وته‌وکردار ونیه‌ته

ئه‌هلی سونه‌ت تێکرا یه‌کده‌نگن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی ئیمان بریتیه‌یه له‌ وته‌ وکردار و بیروباوه‌ری دڵ.

ئیمام سی الشافعی رحمه الله ئەفهرمویت: **"وكان الإجماع من الصحابة والتابعين، ومن بعدهم، ومن أدركناهم؛ يقولون : الإيمان قول وعمل ونية، لا يجرى واحد من الثلاث إلا بالآخر."**

ئىجماع له‌سه‌رده‌مى صحابه و‌تابعين و‌دواى ئە‌ووانيش و‌ئە‌وانە‌شى كە‌ئیمه پييان كە‌يشتوين هە‌موويان و‌تويانە ئيمان و‌ته و‌کردار و‌نيه‌ت سی دله ئيمان دروست نابیت به‌بى بونی یه‌كی له‌م سى خاله . " أصول اعتقاد أهل السنة للالكائي " (956/5).

ئیمام سی البخاری رحمه الله ئە‌یفه‌رموو

" كتبت عن ألف نفر من العلماء وزيادة، ولم أكتب إلا عن قال: الإيمان قول وعمل، ولم أكتب عن قال: الإيمان قول "

نوسیومه له هه‌زار زانا و‌زیاتریش هه‌ر هە‌موويان و‌تويانە ئيمان و‌ته و‌کرداره وه ئە‌وانه‌ی و‌تويانە ئيمان ته‌نها و‌ته‌یه لی‌م نه‌نووسیون

" أصول اعتقاد أهل السنة للالكائي " (959/5) رقم (1597).

به‌لگه‌ی ئە‌هلی سوننه‌ت چیه‌یه له‌سه‌ر ئە‌وه‌ی ئيمان و‌ته و‌کرداره ؟

(واته و‌ته‌ی زمان و‌ و‌ته‌ی دل له‌گه‌ل کرداری دل و‌کرداری لاشه)

ئە‌هلی سوننه‌ت و‌جه‌ماعه ئە‌فهرموون ئيمان به‌دی نایه‌ت ئیلا

① له دله‌وه ب‌روای به‌راستی هە‌موو و‌ته‌کانی الله هە‌بی‌ت ئە‌مه و‌ته‌ی دله وه هه‌روه‌ها له دله‌وه مل‌که‌چی ته‌واوی فه‌رمانه‌کانی الله بی‌ت و‌پی‌ی رازی بی‌ت و‌خۆشی بویت و‌بو فه‌رمانه‌کانی الله د‌لس‌وزی‌ت ئە‌مه کرداری دله .

② به‌زمان دان بنیّت به‌راستی بوونی هه‌مو فه‌رمانه‌کانی الله .

③ به‌کردار هه‌ستی به‌جی به‌جیکردنی فه‌رمانه‌کانی الله وه کرداری نه‌کات که بی‌ته‌وه‌ی هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ی ملکه‌چ بونی بو فه‌رمانه‌کانی الله ، خو ئه‌گه‌ر کردار نه‌کات بو الله ئه‌وا ئیماندار نییه و کافره با له‌دلیشه‌وه باوه‌ری هه‌بیّت و به‌زمانیش دانی پێدا بنیّت .

به‌لگه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی وته‌ی زمان له‌ ئیمانه

قال تعالى : ﴿ قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ﴾ [البقرة : ۱۳۶]

بَلِّغْ (به زمان) ئیمانمان هه‌ناوه به‌ الله وه به‌وه‌شی بو‌مان دابه‌زیوه و به‌وه‌شی بو‌ ابراهیم دابه‌زیوه .

پێغه‌مبه‌ر ﷺ ئه‌فه‌رموویت :

(أَمَرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَقُولُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ فَمَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ فَقَدْ عَصَمَ مِنْ نَفْسِهِ وَمَالِهِ إِلَّا بِحَقِّهِ وَحِسَابُهُ عَلَى اللَّهِ) رواه البخاري (2946)، ومسلم (21).

فه‌رمانم پیکراوه به‌ه‌نگم له‌گه‌ل خه‌لکیدا تا شایه‌تی ئه‌لینه‌وه به‌ لا اله الا الله هه‌رکه‌س وتی لا اله الا الله خوین ومالی له‌سه‌رم حه‌رام ئه‌بیّت ته‌نها به‌ مافه‌کانی ئیسلام نه‌بیّت وه لی‌پرسینه‌وه‌شی له‌لای الله یه‌.

ئهم فه‌رمووده‌یه هه‌رسی به‌شه‌که‌ی ئیمان باس ده‌کات

رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ئەفه‌رموویت : **الإِيمَانُ بِضْعٌ وَسَبْعُونَ - أَوْ بِضْعٌ وَسِتُّونَ - شُعْبَةٌ، فَأَفْضَلُهَا قَوْلُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَدْنَاهَا إِمَاطَةُ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ، وَالْحَيَاءُ شُعْبَةٌ مِنَ الإِيمَانِ .**

ئیمان هه‌فتاو وئه‌وه‌نده به‌شه یان شه‌ست وئه‌وه‌نده به‌شه به‌رزترینی وتنی لاله
الاله یه (وته‌ی زمان) وه‌که‌مترین پله‌ی ئیمان لادانی نار‌ه‌حه‌تی‌ه‌که له‌سه‌ر ر‌ی‌گا
(جو‌ریکی کرداری لاشه) وه‌شه‌رمکردن به‌شی‌که له‌ئیمان (کرداری دله).

رواه البخاري (9) ومسلم (35)

به‌ل‌گه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی وته‌ی د‌ل به‌شی‌که له ئیمان قال تعالی : ﴿ **أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ** ﴾ [المُجَادَلَة : ۲۲] ئه‌وانه ئیمان له‌د‌لیاندا نوسراوه .

به‌ل‌گه له‌سه‌ر کرداری د‌ل

﴿ **إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ** ❶ **الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ** ❷ **أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا** ﴾ [الأنفال : ۲ - ۴]

باوه‌ردارانی راسته‌قینه‌و هه‌ر ئه‌وانه‌ن که هه‌رناوی الله ه‌ینرا، د‌لیان له‌به‌ر گه‌وره‌یی
ئه‌و ده‌که‌ویته له‌رزه (ترسان له‌الله کرداری د‌له) وترسی ل‌یده‌نیشیت هه‌ر که
ئایه‌ته‌کانیشی ده‌خوینرینه‌وه به‌سه‌ریاندا باوه‌ریان زیادو به‌ه‌یز ده‌بی (به‌ل‌گه‌یه
له‌سه‌ر زیادکردنی ئیمان به‌چاکه) هه‌ر به‌په‌روه‌ردگاریشیان پشت ده‌به‌ستن (د‌يسان

کرداری دلّه) ئه‌وانه‌ی که‌نویژ ئه‌که‌ن وله‌و سامانه‌ی پیمان به‌خشیون له‌پیناو الله
ئه‌به‌خشن ئائه‌وانه ئیم‌انداری به‌راستی وبه‌هه‌ق.

به‌لگه‌ی که له‌سه‌ر کرداری لاشه

قال تعالى: ﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا
الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ﴾ [البَيِّنَةُ : ٥]

فه‌رمانیان پی نه‌درابوو ته‌نها به‌وه نه‌بی که به ته‌واوی الله بپه‌رستن و سه‌ر ته‌نها
بو ئه‌و دانه‌وینن و ئایینه‌که‌یان ته‌نها بو‌الله یه‌کلابکه‌نه‌وه و له هه‌موو ئایینیکی
هیچ و پوچ لابه‌ده و به تیرو ته‌سه‌ل نویژه‌کانیان بکه‌ن و له مال و سامانیان زه‌کات
بده‌ن به‌و شیوه‌یه‌ی بۆیان روونکراوه‌ته‌وه (نویژ زه‌کات کرداری لاشه‌یه) وه هه‌ر
ئه‌و و یه‌کلابوونه‌وه‌یه بو‌الله ونویژو زه‌کات دانه‌یه، ئایینی پایه‌دارو راستیه.

الله تعالی ئه‌فه‌رمویت :

﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَانَكُمْ﴾ [البَقَرَةُ : ١٤٣]

الله تعالی پاداشتی ئیمانه‌که‌تان به‌فیرو نایات (ئیمام سی بوخاری ئه‌فه‌رموی واته ئه‌و
نویژانه‌ی که پێشتر رووتان له بیت المقدس کردوو واتا الله تعالی نویژی به‌ئیمان
ناوبرد) "بَابُ: الصَّلَاةُ مِنَ الْإِيمَانِ".

یچه‌وانکارانی ئه‌هلی سونه‌ت له‌باره‌ی ئیمان‌ه‌وه‌ چهند جۆریکن

یه‌که‌م // مورچیئه‌کان

جۆره‌کانی مورچیئه

① جۆری یه‌که‌م - ئه‌وانه‌ن که‌ده‌لێن ئیمان بریتیه له‌ناسینی الله به‌دل ئه‌گه‌ر به‌راست دانانی الله شی له‌گه‌ل نه‌بیته ئه‌مانه‌ش جه‌میه‌کان بون وایان ده‌وت.

② جۆری دووهم - ئه‌لێن ئیمان بریتیه له‌به‌راست دانان له‌ده‌له‌وه ئه‌مه‌ش وته‌ی ئه‌شعه‌ریه‌کانه ئه‌مه‌ش وته‌یه‌کی باطل ه چونکه الله له‌باره‌ی موشریکانه‌وه ده‌فه‌رموویت

﴿ فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴾ [الأنعام : ۳۳]

ئه‌وان تو به‌درۆ نازانن به‌لام سته‌مکاران نکۆلی له‌ئایه‌ته‌کانی الله ده‌که‌ن.

له‌ده‌له‌وه باوه‌ریان هه‌بوو که پیغه‌مبه‌ر ﷺ راسته و به‌راستیان ده‌زانی به‌لام به‌ زمان دانیان پێدا نه‌ده‌هینا هه‌ربۆیه الله به‌ نکۆلی کار له‌ئایه‌ته‌کانی الله وه‌سفی کردن .

③ جۆری سی‌هه‌م - کرامیه - ئه‌وانه‌ن که‌ده‌لێن ئیمان ئه‌وه‌یه به‌زمان دانی پێدا بنیت ئه‌گه‌رچی باوه‌ریشی پی نه‌بیته له‌ده‌له‌وه ئه‌م وته‌یه‌ش باطل ه چونکه مونا‌فیقه‌کان به‌زمان دانیان به‌ئیسلا‌م ده‌هینا به‌کرده‌وه‌ش شوین ی ده‌که‌وتن به‌لام له‌ده‌له‌وه ئیمانیان پی نه‌بوو الله به‌کافر وه‌سفی کردوون .

الله ده‌فه‌رموویت : ﴿ إِذَا جَاءَكَ الْمُنْفِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ

لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنْفِقِينَ لَكَاذِبُونَ ﴾ [المنافقون : ۸]

کاتی دووروه‌کان هاتن بۆلات ئه‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ ئه‌لین: شایه‌تی ئه‌ده‌ین که به‌راستی تو پهمبه‌ری الله سی له‌ حالیکدا الله خۆی ده‌زانئ که تو پهمبه‌ری ئه‌ویت وه‌ الله شاهیدی ده‌دات که ئه‌و دووروه‌وانه‌ درۆ ده‌که‌ن که ئه‌لین تو پهمبه‌ری الله سی سوینده‌ درۆینه‌کانیان کردوه‌ به‌قه‌لغان بۆ پاراستنی ئابروو و سه‌رو مالی خۆیان، هه‌ر شتیک دیته‌ پێشی، به‌ خیرایی ئه‌وان سویندیکی پیا ده‌کیشن! ریی دینی الله یان له‌ خه‌لک گرت! نه‌یان ده‌هیشت که‌سیک بیته‌ ناو دینی الله ه‌وه‌ تا بۆیان کرابا به‌ سویندی درۆو ده‌له‌سه‌ خه‌لکیان له‌ خشته‌ ده‌برد به‌راستی ئه‌وانه‌ کاریکی خراپ و نا به‌جیان کرد.

وه‌ الله تعالی ده‌فه‌موویت :

﴿ وَلَيَعْلَمَ الَّذِينَ نَافَقُوا وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ ادْفَعُوا قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَّاتَّبَعْنَاكُمْ هُمْ لِلْكَفَرِ يَوْمٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ ﴾

[آل عمران : ١٦٧]

ئه‌و دووروه‌وانه‌ش له‌ رێگادا موسلمانه‌کان پێیانگه‌یشتن و پێیان گوتن: وه‌رن له‌رێگای خوادا جه‌نگ بکه‌ن، یان دیفاع و به‌رگری بکه‌ن که‌چی له‌وه‌لامدا وتیان: ئه‌گه‌ر بزاین ئیوه‌ تووشی جه‌نگ و کوشتار ده‌بن، دلنیا بن ده‌سمان لی به‌ر نه‌ده‌دان و، دواتان ده‌که‌وتین و ده‌جه‌نگاین، دیاره‌ ئه‌مه‌ش خۆدزینه‌وه‌و جووره‌ راکردنیکی بوو له‌راستییه‌کان، ئینجا قورئان وه‌لامیکی ئه‌مه‌یان ده‌داته‌وه‌و ئه‌فه‌رموی ئه‌وانه‌ که - ئه‌ورۆژه‌ ئه‌وقسه‌یان کرد- له‌کوفره‌وه‌ نزیکتر بوون تا له‌ئیمان و باوه‌ره‌وه‌، چونکه‌ یارمه‌تی موسلمانان یان نه‌داو ئه‌و بیانوه‌شیان به‌فروئیل هینایه‌وه‌ ئه‌وی به‌زمان ده‌یلین، له‌دلیاندا پێچه‌وانه‌ی قسه‌ی زمانیا نه‌، وه‌ الله چاک ده‌زانئ به‌وه‌ی له‌ دلا ده‌یشارنه‌وه‌.

④ جۆری چواره‌م ئه‌وانه‌ن که ده‌لێن

ئیمان باوه‌ری دله‌ وه‌ وته‌ی زمانه‌

ئه‌مه‌ش دیسان باطله‌

چونکه‌ که‌سانێ له‌ جوله‌که‌ هاتن بۆ لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌زمان و به‌دل دانیان به‌راستی پیغه‌مبه‌ر ﷺ دانا به‌لام شوینی نه‌که‌وتن به‌کرده‌وه‌ له‌ترسی گه‌له‌که‌یان ئه‌مه‌ش نه‌یکردن به‌ موسلمان .

⑤ جۆری پینجه‌م وته‌ی به‌شی له‌ ئه‌شعه‌ریه‌کان و ئیمام سی ابن حجر ه‌ رحمه‌ الله که ده‌لێن ئیمان باوه‌ری دله‌ وه‌ وته‌ی زمانه‌ وه‌ کرداره‌ به‌لام کردار جوانی ئیمانه‌ واتا ئه‌گه‌ر کرداریشی نه‌بیّت هه‌ر موسلمانه‌ .

له‌ الفتح 1 / 61 ده‌فه‌رمویت :

فالسلف قالوا : هو اعتقاد بالقلب ونطق باللسان وعمل بالأركان ، وأرادوا بذلك أنّ الأعمال شرط في كماله -

سه‌له‌ف که‌وتویانه‌ ئیمان باوه‌ری دل ه‌ و وته‌ی زمانه‌ و کردارکردنه‌ به‌ پایه‌کانی ئیمان مه‌به‌ستیان به‌کردار ئه‌وه‌بوه‌ مه‌رجه‌ بۆ کامل بونی ئیمان (واتا نه‌ک کردار ئه‌صل ئیمان بێ).

ئه‌م وته‌یه‌ی ئیمام سی ابن حجر بیدعه‌ی ئیرجائه‌ الله‌ لیّی خو‌ش بیّت هه‌له‌یه‌کی زۆر گه‌وره‌یه‌

ئیمام‌ی إسحاق بن راهویه رحمه الله له‌سالی 238هـ وه‌فاتی کردوه ده‌فه‌رموویت :

(غلت المرجئة حتى صار من قولهم: إن قوما يقولون: من ترك المكتوبات، وصوم رمضان، والزكاة، والحج، وعامة الفرائض من غير جحود بها لا نكفره، يرجى أمره إلى الله بعد؛ إذ هو مقرر. فهؤلاء المرجئة الذين لاشك فيهم).

مورچیئه‌كان زیاده ره‌ویان کرد تاوایان لی هاتوه ده‌لین هه‌رکه‌سی واز له‌نویژه فه‌رزه‌كان به‌یئیت واز له‌پوژوی په‌مه‌زان و زه‌کات دان وحه‌جکردن وه‌موو فه‌رزه‌كان به‌یئیت وجه‌دی نه‌کات به‌دل و به‌زمان ئیمه ته‌کفیری ناکه‌ین لای الله ده‌میئیته‌وه (که‌لیی خو‌ش بی‌ت یان سزای بدات) چونکه دان ده‌نی‌ت به‌شه‌ریعه‌تی الله جائه‌م که‌سانه گومانی تی‌دانیه که‌مورچیئه‌ن .

که‌واتا ئه‌وکه‌سه‌ی کردار ته‌رک ده‌کات کافره ئه‌صلی ئیمانی له ده‌ست ده‌دات نه‌ک ئیمانی ناقص بی‌ت مسائل الامام احمد واسحاق بن راهویه لحراب الکرمانی، (ص377).

⑥ جو‌ری شه‌شه‌م ده‌لین ئیمان باوه‌په‌یینه به دل و زمان و کردار به‌لام له هه‌مان کاتدا نه‌مانی کرداری لاشه به نیشانه‌یه‌ک دانانی‌ن بو نه‌مانی ئیمانی دل ئه‌مه‌ش لازم ی و ته‌ی هه‌مدانیه‌كان و مه‌دخه‌لیه‌كانه له کاتی‌کدا ئیمانی دل به‌دوو مه‌رج داده‌مه‌زیت وه‌ک ئیمام‌ی ابن قیم ده‌فه‌رموویت رحمه الله

فالتصديق إنما يتم بأمرين: أحدهما اعتقاد الصدق، والثاني محبة القلب وانقياده،

به‌راست دانانی شه‌رعی الله به دوو مه‌رج دی‌ت

یه‌که‌م له‌دله‌وه باوه‌ری به راست بوونی هه‌بی

دووهم خو‌شی بوویت له‌دله‌وه وه ملکه‌چی بی‌ت

ولهذا قال تعالى لإبراهيم: ﴿يَا إِبْرَاهِيمُ ﴿١٣٤﴾ قَدْ صَدَّقْتَ الرُّءْيَا﴾ [الصَّافَّات : ١٣٤ - ١٣٥] ، وإبراهيم كان معتقداً لصدق رؤياه من حين رآها، فإن رؤيا الأنبياء وحي، وإنما جعله مصدقاً لها بعد أن فعل ما أمر به،

هه‌ربۆیه الله به ابراهیم سی فهرموو ئهی ابراهیم خه‌ونه‌که‌ت به‌پراست خسته‌وه - ابراهیم پی‌ش ئه‌وه‌ی بجی بو لای اسماعیل باوه‌ری به‌پراستی خه‌ونه‌که‌ی هه‌بوو چونکه‌ خه‌ونی پی‌غه‌مبه‌ران وه‌حیی به‌لام کاتی به‌کرده‌وه ویستی خه‌ونه‌که‌ی جی به‌جی بکات الله پی‌ی فهرموو خه‌ونه‌که‌ت به‌پراست خسته‌وه (که‌واتا به‌پراست دانانی فهرمانی الله ته‌نها عه‌قیده‌ی دل نییه به‌لکو کرداریشه).

وكذلك قوله : ((وَالْفَرْجُ يُصَدِّقُ ذَلِكَ أَوْ يُكَذِّبُهُ)) (46) ، فجعل التصديق عمل الفرج ما يتمنى القلب، والتكذيب تركه لذلك، وهذا صريح في أن التصديق لا يصح إلا بالعمل. وقال الحسن: ليس الإيمان بالتمني ولا بالتحلي، ولكن ما وقر في القلب وصدقه العمل.

وه‌به‌هه‌مان شیوه پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ که‌باسی هه‌نگاوه‌کانی زینا ده‌کات ده‌فه‌رمویتی (ئه‌ندامی زاوژی ئه‌و نیه‌تی زینایه به‌پراست ئه‌خاته‌وه یان به‌درۆی ئه‌خاته‌وه) پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ به‌پراست خسته‌وه‌ی نیه‌تی دلی په‌یوه‌ست کرد به‌کرداری ئه‌ندامی زاوژی وه ئه‌نجام نه‌دانی زیناکه به‌کرداریش به‌درۆخسته‌وه‌ی نیه‌تی زیناکه‌یه ئه‌مه‌ش زور رونه که‌به‌پراست دانان نایه‌ت ئیلا به‌کردار نه‌بی‌ت وه حسن فهرموویه‌تی ئیمان به‌خۆزگه خواستن و خۆ وه‌سف کردن نیه به‌لکو به‌جی‌گیربونیه‌تی له‌دل و به‌پراست خسته‌وه‌ی به‌کردار.

خه‌واریه‌کان ئه‌لێن ئیمان وته وکرداره هه‌رکه‌سی کرداریکی لی ده‌رکه‌وی
پێچه‌وانه‌ی شه‌رع بی‌ت یان واز له واجییک بی‌نی‌ت کافر ئه‌بی‌ت

بۆیه پێیان وایه هه‌رکه‌سی تاوانی بکات وه‌ک زینا یان دزی ئه‌وا کافره له دوونیایا
وقیامه‌ت ، وه موعته‌زیله‌کان پێیان وایه هه‌ر که‌سی تاوانی بکات نه کافره
نه موس‌لمانه به‌لام له قیامه‌ت بۆ هه‌میشه له دۆزه‌خ ده‌می‌نی‌ته‌وه
به‌لام ئه‌هلی سونه‌ت مامناوه‌ند

پێیان وایه نه‌بونی کردار واتا نه‌بوونی ئیمان

به‌لام هه‌ر نه‌کردنی کرداریک له شه‌رعدا بکه‌ره‌که‌ی به کافر ناونه‌نرابی‌ت نالێن
ئه‌وه‌که‌سه کافره وه کردنی هه‌ر کرداریک له شه‌رعدا بکه‌ره‌که‌ی به کافر ناونه‌نرابی‌ت
نالێن ئه‌وه‌که‌سه کافره

پاشان ئیمان یی سفیان ئه‌فه‌رمووی‌ت (ئیمان)

يَزِيدُ وَيَنْقُصُ (په‌ده بۆ مورچیئه که‌پێیان وایه ئیمان زیاد وکه‌م ناکات) ، **يَزِيدُ بِالطَّاعَةِ**
وَيَنْقُصُ بِالْمَعْصِيَةِ

ئیمان زیاد وکه‌م ئه‌کات زیاد ئه‌کات به‌گوێڕایه‌لی الله وکه‌م ئه‌کات به‌تاوان ئه‌نجام
دان (په‌ده بۆ خه‌واریه که پێیان وایه مرو‌وف به مه‌عسیه‌ت ئیمان یی ئه‌سپێته‌وه)

به‌لگه له‌سه‌ر زیادکردنی ئیمان

قال تعالى

﴿ الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا

اللَّهُ وَنِعَمَ الْوَكِيلُ ﴾ [آل عِمْرَان : ١٧٣]

ئەو هاو‌ه‌ل‌ان‌ه‌ی وا خە‌ل‌ک‌ان‌یک پ‌ی‌گ‌وت‌ن: ب‌ی‌گ‌ومان ئەو خە‌ل‌ک‌ان‌ه‌ بۆ لە ناو‌ب‌رد‌نی ئ‌ی‌و‌ه‌ هە‌موو کۆ‌بو‌ون‌ه‌ت‌ه‌و‌ه‌ و ئە‌ی‌ان‌ه‌و‌ی لە ناو‌تان ب‌ه‌رن ، ئە‌ش‌ی ب‌تر‌سن و خۆ‌تان تووش نە‌ک‌ن، کە‌چی ب‌ه‌ه‌ر‌ه‌ش‌ه‌ی ئە‌و‌خە‌ل‌ک‌ه ئ‌ی‌مان‌یان ب‌ه‌ه‌ی‌ز‌ت‌ری‌بوو ئە‌ی‌ان‌گ‌وت ﴿ وَقَالُوا

حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ﴾ [آل عَمْرَان : ١٧٣]

و‌ه‌ لە‌ف‌ه‌رم‌و‌ود‌ه‌ک‌ه‌ی اب‌ن‌ مس‌عو‌د ه‌ات‌و‌ه‌ کە‌ پ‌ی‌غە‌م‌بەر ﷺ لە‌ با‌سی پ‌ل‌ه‌ ب‌ه‌رز‌ی و‌ن‌ز‌م‌یه‌ک‌ان سی ئ‌ی‌مان فە‌رم‌و‌و‌یه‌تی

[فَمَنْ جَاهِدْهُمْ يَبِدْهُمُ فَهُوَ مُؤْمِنٌ وَمَنْ جَاهِدْهُمْ بِلِسَانِهِ فَهُوَ مُؤْمِنٌ وَمَنْ جَاهِدْهُمْ بِقَلْبِهِ فَهُوَ مُؤْمِنٌ وَلَيْسَ وَرَاءَ ذَلِكَ مِنَ الْإِيمَانِ حَبَّةُ خَرْدَلٍ]

هە‌ر‌ک‌ه‌س ج‌یه‌اد‌یان لە‌د‌ژ‌ب‌ک‌ات ب‌ه‌د‌ه‌ست ئە‌و‌ه‌ ئ‌ی‌مان‌دار‌ه‌ و‌ه‌ هە‌ر‌ک‌ه‌س ب‌ه‌ز‌مان ج‌یه‌اد‌یان لە‌د‌ژ‌ ب‌ک‌ات ئ‌ی‌مان‌دار‌ه‌ و‌ه‌ه‌ر‌ک‌ه‌س ب‌ه‌د‌ل ج‌یه‌اد‌یان لە‌د‌ژ‌ ب‌ک‌ات ئ‌ی‌مان‌دار‌ه‌ لە‌پ‌اش ئە‌م‌ه‌ ب‌ه‌ئ‌ه‌ند‌از‌ه‌ی گ‌ه‌ر‌د‌یل‌ه‌یه‌ک ئ‌ی‌مان ن‌یه‌. (ر‌وا‌ه‌ مس‌لم 69/1)

و‌ه‌ د‌ه‌ف‌ه‌رم‌و‌و‌یت (مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيُغَيِّرْهُ يَبْدِهُ فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِلِسَانِهِ فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِقَلْبِهِ وَذَلِكَ أَضْعَفُ الْإِيمَانِ)

هە‌ر‌ک‌ه‌س لە‌ئ‌ی‌و‌ه‌ خ‌را‌پ‌ه‌یه‌کی ب‌ین‌ی باب‌ه‌د‌ه‌ست سی ب‌ی‌گ‌ۆ‌پ‌یت ئە‌گ‌ه‌ر لە‌ت‌وان‌اید‌ا نە‌بوو ب‌ه‌ز‌مان ب‌ی‌گ‌ۆ‌پ‌یت ئە‌گ‌ه‌ر لە‌ت‌وان‌ای نە‌بوو ب‌ه‌د‌ل ئ‌ین‌کار‌ی ب‌ک‌ات #ئ‌ه‌م‌ه‌ش لا‌واز‌ترین‌ی ئ‌ی‌مان‌ه‌(ب‌ه‌ل‌گ‌ه‌ی ن‌ز‌م‌بو‌ن‌ه‌و‌ه‌ی ئ‌ی‌مان‌ه‌)

رواه مسلم من حديث أبي سعيد الخدري رضي الله عنه رقم 49

هاوه‌لی به‌پرز ابن مسعود ئه‌یفه‌رموو

اجلسوا بنا نِزاد اِیمانا

وه‌رن دانیشین ئیمانمان زیادبکه‌ین (البیهقی فی شعب الإیمان ج ۱ ص ۱۷۳)

پاشان ئیمام سی سوفیان ئه‌فه‌رمویت (**وَلَا يَجُوزُ الْقَوْلُ إِلَّا بِالْعَمَلِ ، وَلَا يَجُوزُ الْقَوْلُ وَالْعَمَلُ إِلَّا بِالنِّيَّةِ**)

واته دروست نییه تا کرداری له‌گه‌ل نه‌بیّت وه‌کردار و وته دروست نییه هه‌تا‌کو نیه‌ت و‌بروای دلی له‌گه‌ل نه‌بیّت.

واتا دیسان له‌به‌ر گرنگی پیگه‌ی کردار و وته و دل جه‌خت ده‌کاته وه‌له‌م باب‌ه‌ته

الإمام الحميدي (219هـ) رحمه الله عده‌فه‌رمویت :

(وأخبرت أن قوما يقولون: إن من أقر بالصلاة والزكاة والصوم والحج ولم يفعل من ذلك شيئا حتى يموت، أو يصلي مسند ظهره مستدبر القبلة حتى يموت، فهو مؤمن ما لم يكن جاحدا، إذا علم أن تركه ذلك في إيمانه، إذا كان يقر الفروض واستقبال القبلة. فقلت: هذا الكفر بالله الصراح، وخلاف كتاب الله وسنة رسوله ﷺ وفعل المسلمين، قال الله عز وجل :

﴿وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ﴾ [البَيِّنَةُ : ٥]

هه‌والم پیدراوه که‌که‌سانێ ئه‌لێن هه‌رکه‌سی دان بنیّت به‌نویژ و زه‌کات و رۆژوو وحه‌ج به‌لام هه‌ج سی ئه‌نجام نه‌دات تائه‌و رۆژه‌ی ده‌مریّت یان نویژبکات وپشت له‌قیبله‌ بکات تاده‌مریّت ئه‌وکاره‌ بکات به‌لام نکۆلی نه‌کات له‌فه‌رمانه‌کانی الله به‌دل و به‌زمان ئه‌وا ئیمانداره‌ (ئیمام الحمیدی ئه‌فه‌رموویت) منیش ئه‌لیم ئه‌م وته‌یه‌ کوفریکی ئاشکرایه‌ وپیچه‌وانه‌ قورئان وسونه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ وکرداری موسلمانانه‌ قال الله عزوجل ﴿ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ ﴾ [البَيِّنَةُ : ٥]

فه‌رمانیان پیکرابوو نویژبکه‌ن و زه‌کات ده‌ربکه‌ن وه‌ هه‌ر ئه‌وه‌ ئایینی پایه‌دارو راست ودروست وپته‌وه‌.

(قال حنبل: قال أبو عبد الله أو سمعته يقول: من قال هذا فقد كفر بالله ورد على الله أمره وعلى الرسول ما جاء به)

حنبل ده‌فه‌رموویت ابو عبدالله فه‌رمووی یان بیستم ده‌یفه‌رموو هه‌رکه‌سی ئه‌و قسه‌یه‌ بکات(بلیت وازه‌ینان له‌کردار زیان له‌ئیمان نادات وخواه‌نه‌که‌ی هه‌رموسلمانانه‌) ئه‌وا خواهن ئه‌و وته‌یه‌ کوفری به‌الله کردوو وه‌ فه‌رمانی الله ورسوله‌که‌ی ﷺ سی رهد کردۆته‌وه‌ له‌وه‌ی پیی هاتوووه‌ .

(رواه‌ الخلال في ((السنة)) (3/ 586)، ورواه‌ اللالكائي في ((شرح أصول اعتقاد أهل السنة)) (5/ 887)).

شيخ الإسلام ابن تيمية رحمه الله ده‌فه‌رموویت :

(وأيضاً فإن الإيمان عند أهل السنة والجماعة قول وعمل، كما دل عليه الكتاب والسنة وأجمع عليه السلف،...فالقول تصديق الرسول، والعمل تصديق القول، فإذا خلا العبد عن العمل بالكلية لم يكن مؤمناً) .

به‌هه‌مان شیوه‌ ب‌پرواهینان له‌لای ئه‌هلی سونه‌ت وجه‌ماعه‌ وته‌ وکـرداره‌ هه‌روه‌ک قورئان و سونه‌ت و ئیجماعی سه‌له‌ف به‌لگه‌ن له‌سه‌ر ئه‌مه‌ جا وته‌ بریتیه‌ له‌ به‌راستدانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌وه‌ی پپی هاتوو وه‌ کـردار بریتیه‌ له‌ به‌راستخستنه‌وه‌ی دانپیدانانی زمان (واتا گه‌ر که‌سی بلیت ب‌روام به‌ شه‌رعی الله‌ هه‌یه‌ و به‌لام ره‌دی بکاته‌وه‌ کرداری پی بکات ئه‌وا درۆده‌کات له‌وتنی باوه‌ره‌ینان به‌حوکمی الله‌) جاگه‌ر به‌نده‌ دووریو له‌کردارکردن به‌گشتی ئه‌وا ئیماندار نیه‌ (وه‌ک وازه‌ینان له‌حوکمییکی الله‌ به‌گشتی) ((شرح العمدة)) (2/ 86).

ئیمام أبو طالب المکی (386هـ) رحمه الله‌ ده‌فه‌رموویت :

(وأيضاً: فإن الأمة مجمعة أن العبد لو آمن بجميع ما ذكرناه من عقود القلب في حديث جبريل عليه السلام من وصف الإيمان، ولم يعمل بما ذكرناه من وصف الإسلام بأعمال الجوارح، لا يسمى مؤمناً، وأنه إن عمل بجميع ما وصف به الإسلام ثم لم يعتقد ما وصفه من الإيمان، أنه لا يكون مسلماً. وقد أخبر صلى الله عليه وسلم أن الأمة لا تجتمع على ضلالة) ((قوت القلوب)) (2/ 253).

به‌هه‌مان شیوه‌ ئومه‌ت کۆده‌نگن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌گه‌ر به‌نده‌یه‌ک باوه‌ره‌ینیت به‌هه‌موو ئه‌وه‌ی باسما‌ن کرد له‌بیروپاکانی د‌ل وه‌ک له‌فه‌رمووده‌که‌ی جبریل علیه‌ السلام هاتوه‌ که‌وه‌سفی ئیمانی کرد به‌وه‌ی ئیمان بریتیه‌ (له‌باوه‌ره‌ینان به‌الله‌ و پیغه‌مبه‌ره‌کانی و فریشته‌کانی و کتیبه‌کانی الله‌ و رۆژی د‌وای و قه‌ده‌ر) جاگه‌ر که‌سی کرداری لاشه‌ نه‌کات به‌وانه‌ی باسکران له‌وه‌سفه‌کانی ئیسلام ئه‌وا ئه‌وه‌که‌سه‌ ناوانریت به‌باوه‌ردار ، به‌پیچه‌وانه‌شه‌وه‌ گه‌ر کردار بکات به‌هه‌موو وه‌سفه‌کانی ئیسلام به‌لام باوه‌ری نه‌بی‌ت به‌وه‌سفه‌کانی ئیمان ئه‌وا موس‌لمان نیه‌ وه‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌والیداوه‌ ئومه‌ته‌که‌ی له‌سه‌ر گوم‌رای کۆنابیتته‌وه‌ .

الإمام المجدد محمد بن عبد الوهاب رحمه الله عده فرمویت :

(لا خلاف بين الأمة أن التوحيد: لابد أن يكون بالقلب، الذي هو العلم؛ واللسان الذي هو القول، والعمل الذي هو تنفيذ الأوامر والنواهي، فإن أخل بشيء من هذا، لم يكن الرجل مسلماً

خلاف نییه له نیوان ئومه تدا که ته وحید پیویسته له دل هه بیته که بریتیه له زانست بوون وه به زمان دانی پیدابنیته که بریتیه له وته وه کرداری پی بکات که بریتیه له جی به جیکردنی فه رمان ونه هیه کان جا ئه گهر یه کئ له م سئ خاله نه بیته له بهنده یه کدا ئه وا ئه وه که سه موسلمان نییه

فإن أقر بالتوحيد، ولم يعمل به، فهو كافر معاند، كفرعون وإبليس. وإن عمل بالتوحيد ظاهراً، وهو لا يعتقد به باطناً، فهو منافق خالصاً، أشد من الكافر والله أعلم)

جاگهر دان بنیته به ته وحید و کرداری پی نه کات (وهك عه لمانیه مونا فیه که کان) ئه وا کافر یکی عیناده وهک فیرعه ون و ابلیس وه ئه گهر به پروو کهش کردار به ته وحید بکات به لام له دل وه باوه ری پی نه بیته ئه وا مونا فیه یکی ته وا وه خراپتره له کافر ی ئه صلی الله عه زانتره . (((الدرر السنية في الأجوبة النجدية)) (2 / 124)).

ئیمام سفیان سی ثوری رحمه الله فه‌رمووی

(وَلَا يَجُوزُ الْقَوْلُ وَالْعَمَلُ وَالنِّيَّةُ إِلَّا بِمُوَافَقَةِ السُّنَّةِ) .

وته وکردار دروست نییه تا موافق سی سونه‌ت نه‌بیئت .

واته مه‌رج سی قبول بونی عیبادته‌ت دووخاله

① نه‌تت بو الله تعالی بیئت .

② ئەو عیبادته‌ته له‌سه‌ر سونه‌ت پیغه‌مبه‌ر ﷺ بیئت به‌وشیوه ئەنجام سی به‌یت که پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئەنجام سی داوه .

به‌لگه له‌سه‌ر مه‌رج سی یه‌که‌م

قال الله تعالى ﴿ قُلْ إِنِّي هَدَيْتُ رَبِّي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِينًا قِيَمًا مِثْلَ آبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴾ ١٦٦ قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿

[الأنعام : ١٦٦ - ١٦٧]

پێیان بلێ نوێژخوێندن و سه‌ربرپین سی ئاژهل وژین و مردنم هه‌ره‌مه‌مووی بو‌الله یه وه‌به‌مه فه‌رمانم پیکراوه وه‌من یه‌که‌مین موسلمانم .

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ ﴾ [الْبَيْتَةُ : ٥]

فه‌رمانیان پێنه‌کرا‌بوو ته‌نها به‌وه نه‌بیئت که‌الله به‌پرستن به ئیخلاص ونیه‌ت پاکی بو‌ الله تعالی نه‌بیئت وه‌ خو‌یان لابه‌دن له‌ هه‌موو شیرک و کوفریک .

وقال تعالى ﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا﴾ [الملك : ٢]

الله ئه‌و زاته‌یه مردن و ژیان سی دروستکردووه تاتاقیتان بکاته‌وه که‌کی باشتیرین کار ئه‌نجام ئه‌یات .

ئیمام سی فضیل بن عیاض فه‌رمووی (**هو أخلصه وأصوبه**) .

کرداری باش واتا ئه‌وه‌ی به ئیخلاص و سه‌واب ه‌وه ئه‌کریت

وتیان ئه‌ی باوکی عه‌لی (**ما أخلصه وأصوبه** ؟)

ئیخلاص و سه‌واب بی‌ت چیه ؟

فه‌رمووی (**إن العمل إذا كان خالصًا ولم يكن صوابًا لم يقبل، وإذا كان صوابًا ولم يكن خالصًا لم يقبل، حتى يكون خالصًا صوابًا، والخالص أن يكون لله، والصواب أن يكون على السنة، ثم قرأ قوله تعالى: ﴿فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا**

صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا﴾ [الكهف : ١١٠]

کردار ئه‌گه‌ر نه‌تت بو الله بی‌ت به‌لام سه‌واب نه‌بی‌ت قه‌بول ناکریت وه ئه‌گه‌ر سه‌واب بی‌ت ونه‌تت الله نه‌بی‌ت دیسان قبول ناکریت تا ئیخلاص و سه‌واب ئه‌بی‌ت پی‌که‌وه وه ئیخلاص ئه‌وه‌یه نه‌تت ته‌نها بو الله بی‌ت وه سه‌وابیش ئه‌وه‌یه له‌سه‌ر سونه‌ت بی‌ت پاشان ئه‌م ئایه‌ته‌ی خوینده‌وه (هه‌رکەس ئه‌یه‌وی بگات به‌دیداری په‌روه‌ردگاری ئه‌وا باکرداری چاک بکات (له‌سه‌رسونه‌ت) وه‌له‌په‌رستنداهاوبه‌ش بو الله دانه‌نی‌ت (نه‌ت سی ته‌نها بو الله بی‌ت) .

ئیمام سی عُمَر وی کوری خَطَّابِ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ ده‌فه‌رموئیت بیستم له رَسُولِ اللّٰهِ ﷺ ئەیفه‌رموو « **إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى، فَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَى دُنْيَا يُصِيبُهَا، أَوْ إِلَى امْرَأَةٍ يَنْكِحُهَا، فَهِجْرَتُهُ إِلَى مَا هَاجَرَ إِلَيْهِ** » مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

کرداره‌کان به‌پێی نیه‌ته‌کانه وه هه‌رکه‌سی نیه‌تی هه‌ر شتیکی هه‌بیّت ئەوه‌ی بۆه‌یه‌ جاهه‌رکه‌سی هه‌جره‌ت سی کردبیّت له‌پێناو به‌ده‌ست هه‌ینانی دوونیا یان بۆئه‌وه‌ی زواج له‌گه‌ڵ ئافره‌تی بکات ئەوا هه‌جره‌ته‌که‌ی بۆ ئەوشته‌یه (ولای الله پاداشت سی بۆنیه).

ئیمام سی مسلم ئەه‌یگیرێته‌وه که‌وا رَسُولُ اللّٰهِ ﷺ فه‌رموو‌یه‌تی :

« **قَالَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: أَنَا أَعْنَى الشُّرَكَاءِ عَنِ الشُّرْكِ، مَنْ عَمِلَ عَمَلًا أَشْرَكَ فِيهِ مَعِيَ غَيْرِي، تَرَكْتُهُ وَشُرْكُهُ** ».

الله تعالی فه‌رموو‌یه‌تی من بێ پێو‌یستم له‌ هاوبه‌ش هه‌رکه‌سی کرداری بکات وجگه له‌من به‌شی که‌سی تری تی بخت ئەوا کرداره‌که و هاوبه‌شه‌که‌شی واز لی دینم (واته کرداره‌که‌ی لی قه‌بوڵ ناکه‌م وه‌تاوانباره چونکه شه‌ریکی داناوه بۆ الله تعالی).

ئیمام سی احمد له محمود بن ابی‌د الأنصاري رضي الله عنه ئەه‌یگیرێته‌وه که پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموو‌یه‌تی (**إِنْ أَخَوْفَ مَا أَخَافَ عَلَيْكُمْ**) ئەوشته‌ی زۆر ئەترسم له‌وه‌ی توشی ببن (**الشُّرْكُ الْأَصْغَرُ، الرِّيَاءُ**) (شه‌یرکی بچوکه‌ ریایی کردن [چاکه‌کردن به‌نیه‌ت سی ئەوه‌ی خه‌ڵک وه‌سفی بکات) **يَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ إِذَا جَزَى النَّاسُ بِأَعْمَالِهِمْ: اذْهَبُوا إِلَى الَّذِينَ كُنْتُمْ تَرَآؤُونَ فِي الدُّنْيَا، فَانظُرُوا هَلْ تَجِدُونَ عَنْدَهُمْ جَزَاءً؟**) الله عزوجل ئەفه‌رموئیت کاتی له‌قیامه‌ت پاداشتی خه‌ڵکی ئەیاته‌وه‌ برۆن بۆلای ئەوانه‌ی له‌دوونیا‌دا ر‌یاییتان بۆ ئەکردن برۆن سه‌یرکه‌ن بزانه‌ن ئایا ئەتوانن پاداشتان به‌نه‌وه ؟! (رواه أحمد) .

چی کاتی ریا ئەبیته شیرکی گه وره؟

① ئەگەر به کردنی عیبادەتی له ئەسله وه نیه تی بو الله نه بیته مه بهستی بهرچاوی کردن بیته له لای خه لک ئەوا موشریکه و کافره وه ک مونا فیه کان.

الله تعالی له وه سفی مونا فیه کان ده فهرمو ویت

﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَدِّعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَدِيعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كُسَالَى يُرَآءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ [النِّسَاء : ١٤٢]

دوو رووه کان به گومانی خو یان الله هه لئه خه له تی نن به لام الله ئەوان هه لئه خه له تی نی وه کاتی هه لئه ستن بۆ نو یژ به ته مه به لیه وه بۆی ئەچن وه بهرچاوی بۆ خه لکی ئەکه ن و که می ک نه بیته یادی الله تعالی ناکه ن.

② جو ری دوو هم که ئەبیته شیرکی بچوک ئەوه یه له ئەسلدا به نیه تی الله ئەنجام ی ئەیات به لام له ناو عیبادەته که دا له بهر ئەوه ی که سی سه یری ئەکات عیبادەته که جوانتر ئەکات ئەمه شیرکی بچوکه چونکه له گه ل نیه تی بونی بو الله له بهر بینینی خه لکی تر عیبادەته که جوانتر ئەنجام ئەیات.

دوو هم مه رج ی قبول بونی عیبادەت ئەوه یه له سه ر سونه ت بیته

سوننه ت چیه ؟

هه رشتی ک درابیته پال پیغه مبه ر ﷺ له گو فتار وله کردار یان هه رشتی ئەنجام درابیته پیغه مبه ر ﷺ ئیقراری پیکرد بیته به مه ئەوتری سونه ت .

واتا هه‌ر عیباده‌تی وێستت ئه‌نجام بده‌یت قبول نیه‌ تا ئیخلاص وله‌سه‌ر سونه‌ت نه‌بی‌ت که‌واته‌ مه‌رجه‌ هه‌ر عیباده‌تی ده‌که‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ ئه‌نجام ی دای‌ت وه‌ ده‌بی‌ت به‌و شیوه‌یه‌ش ئه‌نجام ی به‌یت که‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ ئه‌نجام ی داوه‌ .

رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ده‌فه‌رموو‌یت : **(صَلُّوا كَمَا رَأَيْتُمُونِي أُصَلِّي)** رواه البخاری

نویژ بکه‌ن به‌و شیوه‌یه‌ی من ئه‌نجام ی ئه‌یه‌م . که‌واته‌ مه‌رجه‌ عیباده‌ت له‌سه‌ر شیوازی پێغه‌مبه‌ر ﷺ بکری‌ت .

وه‌ ده‌فه‌رموو‌یت :

(مَنْ أَخَذَتْ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ فِيهِ فَهُوَ رَدٌّ) رواه البخاري فتح رقم (2697)

هه‌ر که‌سێ شتێ داهێنی‌ت له‌دینه‌که‌مان له‌کاتی‌کدا له‌دین نه‌هاتی‌ت ئه‌و کرده‌وه‌یه‌ ره‌د ئه‌کری‌ته‌وه‌.

پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموو‌یه‌تی :

" إني قد تركتكم على مثل البيضاء ليلها كنهارها لا يزيغ عنها بعدى إلا هالك "

أخرجه احمد

به‌راستی و بێ گومان من له‌سه‌ر رۆشنایه‌که‌ ئێوه‌م جێ هێشتوو‌ه‌، شه‌وی وه‌ک رۆژی وه‌هایه‌، هه‌ر که‌سێک دوا‌ی من لێی لابه‌دات، بێگومان تیاچوو‌ه‌.

وه فهرموویه‌تی ﷺ :

" **من عمل عملاً ليس عليه امرنا فهو رد** " أخرجه مسلم.

هه‌ر كه‌سێك كرده‌وه‌یه‌ك بكات به‌دین و فهرمانی ئەم دینه‌ی ئێمه‌ی له‌سه‌ر نه‌ییت،
ئەوا لێی وه‌رناگیریت و په‌ده‌ئه‌كریت‌ه‌وه‌.

وه‌ هه‌رشته‌ی پێغه‌مبه‌ر ئەنجام سی نه‌یابیت تۆ به‌ناوی دینه‌وه‌ ئەنجام سی به‌یت ئەوا
بیده‌ت كردوه‌ ، **بیده‌ له‌دیندا به‌و شته‌ ده‌وتریت كه‌ كه‌سێك پێگایه‌ك داده‌نییت**
به‌مه‌به‌ستی نزیک بوونه‌وه‌ له‌ الله‌ تعالی له‌كاتێكدا قورئان وسونه‌ت ئەو پێگایه‌ی
دانه‌ناوه‌ بۆ دینداری كردن ، چونكه‌ قاعیده‌یه‌کی شه‌رع سی هه‌یه‌ (ئه‌صل
له‌شه‌رع دا ئەوه‌یه‌ هه‌چ جو‌ره‌ په‌رستنی ئەنجام نه‌دریت ئەگه‌ر له‌قورئان وسونه‌ت
به‌لگه‌ی له‌سه‌ر نه‌هاتییت)

به‌لام بۆكاروباری دنیا (ئه‌صل وایه‌ حه‌للە تا به‌لگه‌یه‌ك له‌قورئان وسونه‌ت یان
ئێجماع یان قیاس هاتییت به‌حه‌رام کردنی)

ئه‌ه‌لی بیده‌ع کاروباری دنیا و دینیان تێكه‌ل کردوه‌ واده‌زانن بۆیان هه‌یه‌ به‌ناوی
دینه‌وه‌ یاسا دابننن و بیکه‌ن به‌خێر و عیباده‌ت بۆخه‌لکی

بۆنمونه‌ فهرمانمان پێکراوه‌ زیکی الله‌ بکه‌ین له‌ سونه‌ت دا بۆمان پونکراوه‌ته‌وه‌
به‌ سه‌ره‌ په‌نجه‌کانمان زیکر بکه‌ین ، ئه‌ه‌لی بیده‌ع دین ده‌لێن به‌ته‌سبیح زیکر
بکه‌ن ئەوه‌ش خێره‌ ئەمه‌ پێی ده‌وتری بیده‌عی اضافی واته‌ زیکره‌که‌ له‌شه‌رع دا
ئه‌سلێ هه‌یه‌ به‌لام ئەمان چۆنیه‌تییه‌کیان بۆزیاد کردوه‌ که‌له‌شه‌رع دا نه‌هاتوه‌ .

یان بۆنمونه ئاهه‌نگی‌پان به‌یادی له‌دایکبونی پیغه‌مبه‌ر ﷺ هیچ به‌لگه‌یه‌ک له‌قورئان و سونه‌ت نه‌هاتوه رۆژی له‌دایکبونی پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم تایبه‌ت بکات بۆ ئه‌هانگی‌پان و شرینی به‌خشین ..هتد

به‌لام ده‌بینیت ئه‌هلی بیده‌ع ئاهه‌نگی‌پانیان کردوه به‌دین و خیر له‌کاتی‌کدا له‌دین نه‌هاتوه ئه‌مه‌ پێی ده‌وتری بیده‌ع واتا ئه‌سلی نیه‌ له‌ شهرع دا مروّف دایه‌یناوه خستویه‌تی پال دینه‌وه

پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئه‌گه‌ر وتاری دابوایه ئه‌یفه‌رموو :

أَمَّا بَعْدُ، فَإِنْ خَيْرَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ، وَخَيْرُ الْهُدَى هُدَى مُحَمَّدٍ، وَشَرُّ الْأُمُورِ مُخْدَتَاتُهَا وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ.. رواه مسلم رقم (867).

له‌پاشان دا باشتترین وته‌ کتاب سی الله یه‌ وباشتترین پینمای رینمای محمد ﷺ و خراپترینی کاره‌کان ئه‌و شتانه‌ن به‌ناوی دینه‌وه داده‌هینرین و هه‌موو بیده‌یه‌ک گومراییه‌ .

که‌واتا هه‌موو بیده‌یه‌ک گومراییه‌ به‌ده‌ق سی فه‌رمووده

ئهی چی شتی پێی ده‌وتری بیده‌ع

رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ده‌فه‌رموویت :

(مَنْ أَخَذَتْ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ فِيهِ فَهُوَ رَدٌّ) رواه البخاري فتح رقم (2697)

هه‌رکه‌سی شتی داهینیت له‌ دینه‌که‌مان له‌کاتی‌کدا له‌دین نه‌هاتییت ئه‌و کرده‌وه‌یه‌ ره‌د ئه‌کریتته‌وه‌.

قال الله تعالى:

﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾

[المائدة : ٣]

ئەمڕۆ دینه‌که‌تانم بۆ کامل کردن و نيعمه‌تی خۆم ڕشت به‌سه‌رتاندا به‌ته‌واوی وه‌ ڕازیش بووم به‌وه‌ی ئیسلام دین و ڕی‌بازتان بێت .

که‌واتا دین کامل بووه‌ هه‌رکه‌سی شتێ بۆ دین زیادبکات ئەوه‌ خۆی کردۆته‌ شه‌ریکی الله و شه‌رع‌ی داناوه‌ .

ئیمام‌ی الشاطبي له‌ الاعتصام ت (ج1/ص64-65) ده‌فه‌رمووت

قال ابن الماجشون: سمعت مالكا يقول: من ابتدع في الإسلام بدعة يراها حسنة، زعم

أن محمداً ﷺ خان الرسالة، لأن الله يقول: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ﴾ [المائدة : ٣]

فما لم يكن يومئذ ديناً، فلا يكون اليوم ديناً.

ابن ماجشون ده‌فه‌رمووت بیستم له‌ مالک ده‌یفه‌رموو هه‌رکه‌سی بیدعه‌یه‌ک دابنیت و پێی وابیت بیدعه‌یه‌کی چاکه‌ ئەوه‌ گومانێ وایه‌ محمد ﷺ ناپاکی کردوه‌ له‌گه‌یانندی دینی الله چونکه‌ الله ده‌فه‌رمووت (ئەمڕۆ دینه‌که‌م بۆکامل کردن) هه‌رشتی له‌ و ڕۆژه‌دا دین نه‌بویت ئەمڕۆ نابیت به‌دین .

ئیمام‌ی شافع‌ی رحمه‌الله ده‌فه‌رمووت

"من استحسَن فقد شرع" المستصفی 247

هه‌رکه‌سی بلیت ئەم بیدعه‌یه‌ چاکه‌ ئەوه‌ شه‌رع‌ی داناوه‌

شەرع دانان چیه ؟

الله ده‌فه‌رموویت :

﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ﴾ [الشُّورَى : ۴۱]

ئاخۆ ئەوانه چەند هاوبه‌شیک بۆ الله داده‌نیی به‌وه‌ی چەند یاساو به‌رنامه‌یه‌کیان بۆ داهێنابن له‌ ئایین که به‌ هیچ شێوه‌یه‌ک الله مۆله‌تی نه‌داین وشتی وای نه‌فه‌رموو .

ئیمام سی عبدالله بن عبدالرحمن الدارمی رحمه الله له "سننه‌که‌یدا" (210) ده‌یگێڕێته‌وه که ئەبو موسای ئەشعەری ڕه‌زای الله لی بیته‌ هاو بۆ لای ابن مسعود به‌ ابن مسعودی فه‌رموو ئەو ابو عبدالرحمن من شتیکم بینى له‌ مزگه‌وت به‌ خراپ م زانی والحمدلله به‌خێرم نه‌زانی

ابن مسعود فه‌رمووئى ئەو شته‌ چى بوو ؟

فه‌رمووئى ئەگەر بژیت ده‌یینیت ، که‌سانیکم بینى له‌ مزگه‌وت کۆمه‌ل کۆمه‌ل چاوه‌ڕێی نوێژیان ده‌کرد هەر کۆمه‌لیکیان که‌سى به‌سه‌ریانه‌وه‌ بوو وه‌ هه‌موویان به‌ردی بچووک بچووکیان به‌ده‌سته‌وه‌ بوو ، ئەو که‌سه‌ی به‌سه‌ریانه‌وه‌ بوو به‌کۆمه‌له‌که‌ی خۆی ده‌وت

سه‌د جار الله اکبر بکه‌ن ئەوانیش سه‌دجار الله اکبریان ده‌کرد (به‌به‌رده‌کان ده‌یان ژمارد) ده‌یگوت سه‌د جار لا اله الا الله بکه‌ن ئەوانیش ده‌یانکرد ده‌یگوت سه‌د جار سبحان الله بکه‌ن ئەوانیش سه‌د جار سبحان الله یان ده‌کرد

ابن مسعود فه‌رموئى ئەو تۆ چیت پێیان وت؟

ئەبو موسا فەرمووی هیچ م نەوت چاوەڕێی بۆچوون و فەرمان ی تۆم

ابن مسعود فەرمووی بۆیپیان ت نەگوت کە تاوانەکانیان بژمێرن م زەمانەتی
ئەوەیان بۆ دەکەم چاکەکانیان نافەوتی

پاشان گەشتینە مزگەوت

ابن مسعود چو سەر کۆمەڵی لەو کۆمەڵانە ی نا و مزگەوت ولەسەریان راوەستا
و یپیان فەرموو ئەمە چی دەکەن؟

وتیان ئە ی باوکی عبدالرحمن بەردە اللّ اکبر و سبحان اللّ ولاله الااللّ ی
پێدەژمێرن

ابن مسعود یپیان فەرموو

ئێو خراپە کانتان بژمێرن م زەمانەتی ئەو دەکەم چاکە کانتان نافەوتی

هاوار بو ئێو ئومەتی محمد چەند خیرا تیاچوون ئەو تا هیشتا
هاوەلانی پیغمبەر ﷺ ماون لەناوتاندا ئەو جەکانی پیغمبەر ﷺ هیشتا نەرزێو
قاپ وقاچەغەکانی نەشکاوه ، سا سویند بەو ی نەفسی منی بەدەستە یان
ئەو یە ئێو لەسەر رێگایەکی باشتەرن لەرێگە ی پیغمبەر ﷺ یان ئەو یە دەرگای
گومرایی بەرووی ئومەت دەکەنەو

وتیان ئە ی ابو عبدالرحمن بەاللّ نیەتمان تەنھا خیرە

ابن مسعود لەو لامیاندا فەرمووی

چەندان کەس هە یە نیەتی خیرە بەلام پێی ناگات

پ‌یغه‌م‌ب‌ه‌ر ﷺ پ‌ی‌م‌انی فه‌رم‌وو گ‌ه‌ل‌یک پ‌ه‌یدا ده‌بن ق‌ورئ‌ان ده‌خ‌و‌ی‌نن له‌گ‌ه‌رووی‌ان
ت‌ی‌ن‌ا‌پ‌ه‌ر‌ئ‌ی و‌ال‌له له‌وانه‌یه ز‌ۆ‌ربه‌ی ئه‌و‌گ‌ه‌له له‌ئ‌ی‌وه بن پ‌اش‌ان ابن مس‌عو‌د ر‌ۆ‌شت .

عه‌مر بن سه‌له‌مه ده‌فه‌رم‌وو‌ئ‌ی له‌ر‌ۆ‌ژ‌ی جه‌نگ‌ی نه‌ه‌روان ب‌ی‌ن‌ی‌مان ئه‌م که‌سانه
له‌ر‌ی‌زی خه‌وار‌ی‌جه‌کانه‌وه شه‌ری‌ان ده‌کرد و‌ت‌ی‌ریان ت‌ی‌ده‌گ‌رت‌ین .

سو‌وده‌کان

① مه‌رج ن‌ی‌یه ئه‌وه‌ی نه‌ته‌ی خ‌ی‌ر‌ی‌ت خ‌ی‌ری ب‌ۆ‌بن‌وس‌ر‌ی‌ت تا کرد‌ه‌وه‌که‌ی سه‌د له‌سه‌د
له‌سه‌ر سو‌نه‌ت نه‌ب‌ی‌ت

② و‌تن‌ی الله اک‌بر و‌لا‌له الا‌الله و‌س‌ب‌ح‌ان الله له‌سو‌نه‌ت دا ه‌ات‌وه و‌خ‌ی‌ر‌یشه به‌لام و‌تن‌ی
به‌ته‌س‌ب‌ی‌ح و ئام‌ی‌ری ژماردن له سو‌نه‌ت نه‌ه‌ات‌وو به‌ی‌ه ده‌یک‌ات به‌ب‌ی‌د‌عه و‌گ‌وم‌رای
له‌ب‌ری خ‌ی‌ر تاوانت ب‌ۆ ده‌ن‌وس‌ری

③ ئه‌ده‌ب ی هاوه‌لان

ابو موس‌ا زانی ک‌اری ئه‌و که‌سانه‌یه هه‌له‌یه به‌لام زانی ابن مس‌عو‌د له‌و زان‌ات‌ره
چاوه‌ر‌ی‌ی فه‌ت‌و‌ای له ابن مس‌عو‌د کرد

④ هه‌موو ب‌ی‌د‌عه‌یه‌کی ب‌چ‌وک سه‌رده‌ک‌ی‌ش‌ئ‌ی ب‌ۆ ب‌ی‌د‌عه‌ی ، گ‌ه‌وره‌تر ئه‌م که‌سانه له
ژماردن‌ی زی‌کره‌وه ب‌ون به‌خه‌وار‌ی‌ج

شُعَيْبُ فَرَمَوَى وَتَمَّ بِهِ سَوْفِيَانُ : " يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ وَمَا مُوَافَقَةُ السُّنَّةِ؟ قَالَ: " تَقْدِمَةُ الشُّيْخَيْنِ أَبِي بَكْرٍ وَعُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا ، يَا شُعَيْبُ لَا يَنْفَعُكَ مَا كَتَبْتَ حَتَّى تُقَدِّمَ عُثْمَانَ وَعَلِيًّا عَلَى مَنْ بَعْدَهُمَا

ئە‌ی باوکی عبداللە موافه‌قه‌کردن سی سونه‌ت چیه ؟ فه‌رمووی پێش خستنی ئە‌بو بکر و عمره‌ ره‌زای الله یان لی بی‌ت وه ئە‌ی شوعه‌یب ئە‌مه‌ی ئە‌ینوسیت سودت پی ناگه‌یه‌نی‌ت تاوه‌ک عوتمان و علی پێش نه‌خه‌یت به‌سه‌ر هه‌موو ئە‌وانه‌ی دواتر.

واتا له‌ ئصول سی سونه‌ت که هه‌رکه‌س پێچه‌وانه‌ی بکات ئە‌بیته‌ مبتدع وگومرا بریتیه‌ له‌وه‌ی له‌ فه‌زڵدا ئیمام ابوبکر باشت‌ترین ئومه‌ته‌ پاشان ئیمام سی عمر ، وه له‌خیلافه‌ت دا ئە‌بو بکر شایسته‌ترین که‌سی ئومه‌ته‌ به‌وه‌ی خه‌لیفه‌ی یه‌که‌م بی‌ت پاشان عمر پاشان عثمان پاشان علی ، هه‌رکه‌سی بی‌ت خیلافه‌ت بو ئیمام علی له‌ پێشتره‌ تا ئیمام سی عثمان ئە‌وه‌که‌سه‌ مبتدع وگومرایه‌

عمرو سی کوری العاص رضي الله عنه ئە‌فه‌رمووی‌ت پرسیارم له‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ (أي الناس أحب إليك ؟ قال عائشة ، فقلت من الرجال فقال : أبوها ، قلت : ثم من ؟ قال : ثم عمر بن الخطاب) رواه البخاري 3662 ، ومسلم 2384

وتم ئە‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ کی خوشه‌ویسته‌ترین که‌سه‌ لای تو؟ فه‌رمووی عائشه‌ وتم ئە‌ی له‌پیاوان ؟ فه‌رمووی باوکی عائشه‌ [واتا ئیمام سی ئە‌بو بکر] وتم کی تر ؟ فه‌رمووی عمری کوری خطاب .

وه له‌و به‌لگه‌ سه‌پ‌ریحه‌ی به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر فه‌زڵ سی ئە‌بو بکر وباشتریبوونی به‌سه‌ر هه‌موو ئومه‌ت ئە‌وه‌یه‌ کاتی پێغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌خۆش بوو له‌کو‌تایه‌کان سی ته‌مه‌نیدا فه‌رمانی کرد و فه‌رمووی (مروا أبا بکر فليصل بالناس) رواه البخاري 683 ، ومسلم

به ئه‌بوبر بلین تاپیش نوێژی بوخه‌لک بکات [واتا پیغه‌مبه‌ر ﷺ] ئه‌بوبری کرد به‌جیگری خو‌ی وکردی به‌پیشه‌وای موسلمانان]

أنس سی کوری مالک رضي الله عنه ئه‌فه‌رمو‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ سه‌ر ئوحد که‌وت کی‌وی ئوحد هاته‌ له‌رزه ، پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمو‌ی

(اثبت أحد فإنما عليك نبی وصدیق وشهیدان) رواه البخاري 3675

جیگیره‌ ئه‌ی ئوحد چونکه‌ پیغه‌مبه‌ریک و صدیقیک [ئه‌بو بکر] وه‌ دو شه‌هیدت له‌سه‌ره‌ [ئیمام سی عمر و عثمان] .

أبي سعيد الخدري رضي الله عنه ئه‌یگریته‌وه‌ که‌ رسول ﷺ فه‌رمو‌ی :

له‌خه‌ونمدا خه‌لکانم بینی کراسیان له‌به‌ردابوو هه‌یان بوو کراسه‌که‌ی تا لای سنگی بوو هه‌یان بوو که‌متر وزیاتر به‌لام بینیم کراسه‌که‌ی عمری کوری خطاب هه‌نده‌ درێژه به‌دوایدا ده‌خشا وتیان ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌چی ئه‌وه‌ ته‌فسیر ئه‌که‌ی ؟ فه‌رمو‌ی به‌دین [واتا دینی ئیمام عمر کامل و زۆرتینه‌]

(بينا أنا نائم رأيت الناس يعرضون علي وعليهم قمص ، منها ما يبلغ الثدي ومنها ما دون ذلك ، وعرض علي عمر بن الخطاب وعليه قميص يجره ، قالوا فما أولت ذلك يا رسول الله قال الدين) رواه البخاري 23 ، ومسلم 2390

عبد الله بن عمر رضي الله عنه ئه‌فه‌رمو‌ی بیستم له‌ ﷺ ئه‌یفه‌رموو (بينا أنا نائم أتيت بقدح لبن فشربت ..ثم أعطيت فضلي عمر بن الخطاب ، قالوا فما أولته يا رسول الله قال العلم) من خه‌وتبوم له‌خه‌ونم دا شیریان بوه‌ینام وخوا‌ردمه‌وه‌ ..پاشان ئه‌وشیره‌ی که‌مایه‌وه‌ یام به‌عمری کوری خطاب وتیان به‌چی ږاښه‌ی ئه‌که‌ی ؟ فه‌رمو‌ی به‌عیلم (زانست) . رواه البخاري 82 ، ومسلم 2391

محمد الحنفیة - کورپی ئیمام سی علی کورپی ئەبی طالب ئەفه‌رموویت :

(قلت لأبي أي الناس خير بعد رسول الله ﷺ ؟ قال : أبو بكر ، قلت ثم من ؟ قال : ثم عمر ، وخشيت أن يقول عثمان ، قلت ثم أنت ؟ قال : ما أنا إلا رجل من المسلمين)

له باوکم پرسى کى باشتريں کهسه له دواى پيغه‌مبەر ﷺ ، باوکم (علی) فه‌رمووی باشتريں کهس له‌دواى پيغه‌مبەر ﷺ ئە‌بوبرکه پاشان عمر . ترسام بليت دواى عمر عثمانه وتم ئەى تۆ ئەى باوکە ؟ وتى من تە‌نها پياويکم له موسلمانان .

(رواه البخاري 3671)

له‌ئیمام سی علي رضي الله عنه گيڤدراوه‌ته‌و فه‌رموويه‌تى " لا أوتي بأحد يفضلي علي أبي بكر وعمر إلا ضربته حد المفتري "

هیچ که‌سیک نیه بیهیئن بۆلام فه‌زل سی من بدات به‌سه‌ر ئە‌بو بکر و عمر ئیلا هدی بوهتان سی له‌سه‌ر جی به‌جی ده‌که‌م (واتا هه‌شتا جه‌لدى لى دهم چونکه بوهتانی کردوو ه).

شيخ الإسلام ابن تيمية رحمه الله ئەفه‌رموویت (" وقد تواتر عنه أنه كان يقول علي منبر الكوفة خير هذه الأمة بعد نبيها أبو بكر ثم عمر روى ذلك عنه من أكثر من ثمانين وجها ورواه البخاري وغيره ولهذا كانت الشيعة المتقدمون كلهم متفقين على تفضيل أبي بكر وعمر ")

به‌متواترى له‌ئیمام سی علي يه‌وه هاتوه له‌سه‌ر میمبەر له‌شارى کوفه فه‌رموويه‌تى باشتريں کهسى ئومه‌ت له‌پاش پيغه‌مبەر ﷺ ئە‌بوبرکه پاشان عمر زیاتر له هه‌شتا شیوه لیگ‌دراوه‌ته‌وه وه ئیمام سی بوخارى وجگه له‌بوخاریش ریوايه‌تى کردوو هه‌ربۆیه شیعه کۆنه‌کان سی سه‌ره‌تا یه‌که‌هنگ بون له‌سه‌ر به‌باشتەر دانانی ئە‌بو بکر و

عمر . منهاج السنة 1 / 308

أبي جحيفة ئەفه‌رموویت : " أن عليا رضي الله عنه صعد المنبر ، فحمد الله تعالى وأثنى عليه وصلى على النبي ﷺ وقال : خير هذه الأمة بعد نبيها أبو بكر ، والثاني عمر رضي الله عنه " .

علی ره‌زای الله سی لی بیئت سه‌ر میمه‌ر که‌وت وسوپاس سی الله سی کرد وصه‌لاوات سی بو پیغه‌مبه‌ر ﷺ نارد وپاشان فه‌رمووی باشت‌رین سی ئومه‌ت له پاش پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئە‌بوبره‌ و پاشان عمر ره‌زای الله سی لی بیئت.

رواه الإمام أحمد في مسنده 839 ، وقال شعيب الأرنؤوط : " إسناده قوي "

ئیمام سی ابن حجر رحمه الله ئەفه‌رموویت :

" انْعَقَدَ الْإِجْمَاعُ بِأَخِرَةِ بَيْنَ أَهْلِ السُّنَّةِ : أَنَّ تَرْتِيبَهُمْ فِي الْفَضْلِ ، كَتَرْتِيبِهِمْ فِي الْخِلَافَةِ ، رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَجْمَعِينَ "

له‌دوایدا ئیجماع له‌نیوان ئەه‌لی سوننه‌ت دامه‌زرا که‌پله‌به‌ندی ئەو چوار صحابه‌یه وه‌ک پله‌به‌ندیانه له‌خیلافه‌ت دا (واتا چۆن له‌خیلافه‌ت ابو بکر پاشان عمر پاشان عثمان پاشان علی یه به‌هه‌مان شیوه له‌فه‌زل وچاکیشدا به‌هه‌مان شیوه‌یه)

" فتح الباري " (7 / 34) .

وه ده‌فه‌رموویت

" نَقَلَ الْبَيْهَقِيُّ فِي الْإِعْتِقَادِ عَنِ الشَّافِعِيِّ أَنَّهُ قَالَ: أَجْمَعَ الصَّحَابَةُ وَأَتَّبَاعُهُمْ عَلَى أَفْضَلِيَّةِ أَبِي بَكْرٍ ثُمَّ عُمَرُ ثُمَّ عُثْمَانُ ثُمَّ عَلِيٌّ "

به‌یهه‌قی نه‌قلی کردوه له‌اعتقاد له شافعی یه‌وه که‌فه‌رموویه‌ت سی هاوه‌لان وشوینکه‌وتوان یه‌کده‌نگن له‌سه‌ر به‌باش دانان سی ئە‌بوبره‌ پاشان عمر پاشان عثمان پاشان علی . فتح الباري " (7 / 17)

ئیمام سی الدارقطني رحمه الله ئەفه‌رموویت :

" **عثمانُ بنُ عفَّانٍ أفضلُ من عليِّ بنِ أبي طالبٍ ، باتِّفاقِ جماعةِ أصحابِ رسولِ اللهِ ﷺ ، هذا قولُ أهلِ السنةِ** "

ئیمام سی عثمان سی کورپی عفان باشت‌ره له علی کورپی ابی طالب به‌یه‌کده‌نگی صحابه‌کانی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ئەمه‌ش وته‌ی ئەه‌لی سونه‌ته .

" سؤالات السلمي للدارقطني " (ص 238) .

شیخ سی الاسلام ابن تیمیة رحمه الله ئەفه‌رموویت :

" **استقرَّ أمرُ أهلِ السنَّةِ على: تقدیمِ عُثمانَ ، ثُمَّ عليٍّ** "

وته‌ی ئەه‌لی سونه‌ت له‌سه‌ر ئەوه جی‌گیربوه که ئیمام عثمان وه‌کچۆن له‌خیلافه‌ت له‌پیش‌تره به‌هه‌مان شیوه له‌فه‌زلیشدا پیش ئیمام علی ئەخریت .

" العقيدة الواسطية " (ص 117) .

به‌لام هه‌رکه‌سی پێی وابیت ئیمام عثمان له‌خیلافه‌ت پیش‌تره تاوه‌ک ئیمام علی به‌لام پێی وابیت له‌فه‌زدا ئیمام علی باشت‌ره ئەمه هه‌له‌ی کردووه وموخاله‌فه‌ی جمهوری ئەه‌لی سونه‌ت سی کردووه هه‌ندی له‌زانایان به‌وه تب‌دیعی سی ئەکه‌ن وه‌ندی‌کیش ته‌نها به‌هه‌له‌ی ئەزانن وتب‌دیعی سی ناکه‌ن .

إسحاق بن إبراهيم ده‌لّیت پرسیارم له ئیمام احمد کرد (**عمن قدم عليا على عثمان فقال هذا رجل سوء**)

که‌سی علی پیش ئیمام عثمان بخات فه‌رمووی ئەوه‌ی وابکات که‌سیکی خراپه

صالح بن أحمد بن حنبل ئەفه‌رموویت (**سئل أبي وأنا أسمع عن من يقدم عليا علي عثمان مبتدع قال هذا أهل أن يبدع أصحاب النبي ﷺ قدموا عثمان**)

پرسیار له باوكم کرا و گویم لی بوو له‌باره‌ی که‌سیک که علی پیش ئیمام عثمان بخت ئایا ئەوکه‌سه‌هه‌ تبديع ئەکرئ ؟ باوكم فه‌رمووی شایسته‌یه تبديع بکریت چونکه هاوه‌لانی پیغه‌مبەر ﷺ ئیمام عثمانیان پیش علی خستووہ . [السنة للخلال: 380/2]

به‌لام شیخ الإسلام ابن تیمیة ئەفه‌رموویت :

" **هَذِهِ الْمَسْأَلَةُ - مَسْأَلَةُ عُثْمَانَ وَعَلِيٍّ - لَيْسَتْ مِنَ الْأُصُولِ الَّتِي يُضَلَّلُ الْمُخَالِفُ فِيهَا عِنْدَ جُمْهُورِ أَهْلِ السُّنَّةِ ، لَكِنَّ الْمَسْأَلَةَ الَّتِي يُضَلَّلُ الْمُخَالِفُ فِيهَا: مَسْأَلَةُ الْخِلَافَةِ .** "

بابه‌ت سی پیش‌خستنی عثمان وعلی له‌ئصول نیه تا موخالف به‌گومرا دابنریت له‌لای جمهوری ئەهلی سونه‌ت به‌لام ئەوه‌ی که‌به‌گومرا داده‌نریت ئەوکه‌سه‌یه له‌بابه‌تی خیلافه‌ت علی پیش عثمان بخت . " العقيدة الواسطية " (ص 118) .

ئیمام سی سوفیان به‌شوعیب ئەفه‌رموئ

يَا شُعَيْبُ بْنُ حَرْبٍ لَا يَنْفَعُكَ مَا كَتَبْتُ لَكَ حَتَّى لَا تَشْهَدَ لِأَحَدٍ بِجَنَّةٍ وَلَا نَارٍ إِلَّا لِلْعَشْرَةِ الَّذِينَ شَهِدَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَكُلُّهُمْ مِنْ قُرَيْشٍ

ئە‌ی شوعیب سودت پی ناگه‌یه‌نی‌ت ئەوه‌ی بۆم نوسیت تاوه‌کو شاهیدی نه‌یه‌ی به‌به‌هه‌شت و به‌دۆزه‌خ بۆ هیچ که‌سی ته‌نها ئەو ده‌که‌سه‌هه‌ بی‌ت که پیغه‌مبەر ﷺ شاهیدی به‌هه‌شت سی بۆ داوون و هه‌ر ده‌که‌سه‌که له‌قوره‌یشن .

شاهییدی دان به به‌هه‌شت سی بوون و به‌دۆزه‌خ سی بوون دوو به‌شه

به‌شی یه‌که‌م / به‌شیوه‌ی گشتی به‌به‌لگه‌ی قورئان و سونه‌ت بلییت هه‌رکه‌سی ئه‌م کاره بکات ئه‌وا ئه‌چیته دۆزه‌خه‌وه [ئه‌مه‌یان ترساندن ه به‌شیوه‌ی عام جائیزه بۆ نموونه پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئه‌فه‌رموی ئه‌وپیاوه‌ی پۆشاکه‌که‌ی له‌خوار قوله‌پییه‌کانیه‌وه بییت له‌ئاگرده‌یه] ئه‌مه به‌شیوه‌ی گشتی جائیزه بوترئ ، یان بلییت هه‌رکه‌سی به‌ئیمان و چاوه‌روانی پاداشته‌وه رۆژوو بگرییت یان زه‌کات بات ئه‌چیته به‌هه‌شته‌وه ئه‌مه به‌م شیوه دروسته .

به‌شی دووه‌م /شاهییدی دانه بۆشه‌خسیک به‌دیاریکراوی واته بۆنمونه که‌سی ئه‌بینیت ئاره‌ق ئه‌خواته‌وه وله‌سه‌ر ئاره‌ق ئه‌مرییت بۆت نیه بلیی ئه‌مه الله لیی خوشنابییت و ئه‌چیته دۆزه‌خه‌وه .

پیغه‌مبه‌ر ﷺ باسی پیاویکی به‌نی اسرائیل ئه‌کات و ئه‌فه‌رموویت

ان رَجُلًا قَالَ: وَاللَّهِ لَا يَغْفِرُ اللَّهُ لِفُلَانٍ، وَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَالَ: مَنْ ذَا الَّذِي يَتَأَلَّى عَلَيَّ أَنْ لَا أُغْفِرَ لِفُلَانٍ، فَإِنِّي قَدْ غَفَرْتُ لِفُلَانٍ، وَأَخْبَطْتُ عَمَلَكَ،

پیاویک ووتی والله سی الله له فلانه‌که‌س خوشنابییت وه الله تعالی فه‌رمووی ئه‌و که‌سه کییه که به ناوی من سویند ئه‌خوات و بریار ئه‌دات ئه‌وا من له‌فلان که‌س خوش بووم و کرده‌وه‌کانی تۆشم پوچه‌لکرده‌وه . صحیح مسلم: 2621

پرسىيار ئايا كەسى لەسەر شىركى گەورەى دەرخر لە ئىسلام بمرىت ئەتوانىن
بلىين ئەو كەسە لە دۆزەخ داىە ؟

وہ لَام - ئەمەش دوو بەشە

يەكەم / كەسى شەرىكى بۆاللہ داناوہ ولەسەر شىرك مردوہ بەلَام پەيام ى اللہ ى
پى نەگەيشتوہ وہ هىچ بانگەوازی تەوحىدى پى نەگەيشتوہ وہ هىچ ھۆكارىكى
دەست نەكەوتوہ بگەرپىت بەدواى فىربونى تەوحىد ئەم كەسە لەدوونىادا
موشرىكە چونكە ھاوبەشى بۆاللہ داناوہ بەلَام لەقيامەت دا تاقى ئەكرىتەوہ
ئەگەر لەو تاقىكردەنەوہى دەربازىيت ئەوا بۆ بەهەشتە و ئەگەرىش دەرباز نەبىت بۆ
دۆزەخ ، كەواتا ئەم جۆرە خەلكە حوكم لەسەر قىامەتەيان بەدىارىكرەوى نادرىت.

پىغەمبەر ﷺ ئەفەر مووىت :

(أَرْبَعَةٌ يَحْتَجُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ : رَجُلٌ أَصْمٌ لَا يَسْمَعُ شَيْئًا . وَرَجُلٌ أَحْمَقٌ ، وَرَجُلٌ هَرِمٌ ،
وَرَجُلٌ مَاتَ فِي فِتْرَةٍ . .. فَيَأْخُذُ مَوَاقِفَهُمْ لِيُطِيعَنَّهُ ، فَيُرْسَلُ إِلَيْهِمْ : أَنْ ادْخُلُوا النَّارَ ،
فَمَنْ دَخَلَهَا كَانَتْ عَلَيْهِ بَرْدًا وَسَلَامًا ، وَ مَنْ لَمْ يَدْخُلْهَا سُحِبَ إِلَيْهَا)

چوار كەس لە قىامەت دا تاقى ئەكرىنەوہ پىاوئىكى كەر كەبىستنى لەدەستداوہ وہ
پىاوئى كەئەقلى نىە (شيت) وہ پىرەمىردئى كەچۆتە تەمەنىكى گەورە (تواناى هىچى
نەماوہ) وہ پىاوئىك لەفەترەدا مردوہ (بانگەوازی پىغەمبەرانى پىنەگەيشتوہ)... ئەم
چوارە لەقيامەت اللہ پەيمانىان لى وەرئەگرىت كەاللہ ھەرچىان پى بلىت بەقسەى اللہ
بكەن بۆيە اللہ كەسىكىان بۆئەنرىت فەرمان بەو چوار جۆرە خەلكە ئەكات وپىيان
ئەلىت بچنە دۆزەخەوہ جائەوہى بەقسەى ئەو نىردراوہى اللہ بكات لەقيامەتدا
وېروات بەرەو دۆزەخ ئەوا بۆى ئەبىت بەساردى وسەلامەتى (دۆزەخ نایسوئىنى
بەلكو ئەخرىتە بەهەشتەوہ چونكە رووكەشەكەى دۆزەخە تا اللہ دەرى بخات كەكى

گوپرايهل ئهبيت وكىش سهريچى ئەكات (ئەوهشى گوپرايهلى ئەكات ئەچىتە دۆزەخەوه ئەوا بەزۇر راپىچى ئاگرى دۆزەخ ئەكرىت.

أخرجه أبو نعيم في ((تاريخ أصبهان)) (225/2)، والبيهقي في ((الاعتقاد)) (ص169)

بەلام لەدوونىادا پىيان ئەوترى كافر وموشرىك وهك ئىمام ى ابن قىم له طريق الهجرتين ئەفهرموويت (**وأما في أحكام الدنيا فهي جارية مع ظاهر الأمر، فأطفال الكفار ومجانينهم كفار في أحكام الدنيا، لهم حكم أوليائهم، وبهذا التفصيل يزول الإشكال في المسألة**).

بەلام حوكمى دوونىا لەسەر رووكەش ئەدرىت مندالى كافران و شىتەكانيان لەدوونىادا حوكمى كافريان هەيه وهك سەرگەورەكانيان بەم شىوہيه كىشەكان لائەچىت لەم بابەتەدا.

جـۆرى دووهم / برىتيه لەو كەسە موشرىكەى لەدوونىادا ئاگای لى بوە خەلكانىك هەن تەنها الله ئەپەرستن وپىچەوانەى شىركن بەلام ئەم كەسە نەگەراوه و هەولى نەداوه خۆى فىرى ئەوتەوحیدە بكات جائەگەر كەسى بەم حالەوه بمرىت شاهیدی دۆزەخ ى بو دەدرىت .

أعربيه ك هات بو لای پیغمبەر ﷺ وتى (**يا رسول الله إن أبا كان يصل الرحم وكان وكان فأين هو قال في النار**)

ئەى رسول الله ﷺ باوكم كاتى خۆى سىلەى پەحم ى دەگەياند و ئاوا و ئاوا چاكەى دەگرد ئايا باوكم لەكوپىه ؟

پیغمبەر ﷺ فەرمووی لە دۆزەخە

پیاوه‌که وتی ئه‌ی رسول الله ﷺ (فَأَيْنَ أَبُوكَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ حَيْثُمَا مَرَرْتُ بِقَبْرِ
مَشْرِكٍ فَبَشَّرُهُ بِالنَّارِ قَالَ فَأَسْلَمَ الْأَعْرَابِيُّ بَعْدُ وَقَالَ لَقَدْ كَلَّفَنِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ تَعَبًا مَا
مَرَرْتُ بِقَبْرِ كَافِرٍ إِلَّا بَشَّرْتُهُ بِالنَّارِ)

ئه‌ی باوکی خۆت له‌کوێیه ؟ پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی هه‌رکاتێ گه‌شتی به‌گۆڕێ هه‌ر
هاوبه‌شدانه‌ری موژده‌ی دۆزه‌خ سی پێ به‌ کابرای ده‌شته‌کی بوو به‌ موسلمان وپاشان
وتی پێغه‌مبه‌ر ﷺ ئه‌رکیکی پێ راسپاردووم به‌لای گۆڕی هه‌یج کافرێ تینه‌په‌ریوم ئیلا
موژده‌ی دۆزه‌خ م پێداوه . (صحیح ابن ماجه 1288)

چونکه پێش هاتنی ئیسلام دینه هه‌قه‌که‌ی ابراهیم علیه السلام مابوو به‌لام خه‌لك
خۆیان ده‌ست به‌رداری شیرک نه‌بووبوون .

ئیمام سی ابن قیم رحمه الله ئه‌فه‌رموویت له‌طریق الهجرتین 412

**الأصل الثاني: أَنَّ الْعَذَابَ يَسْتَحَقُّ بِسَبَبَيْنِ، أَحَدُهُمَا: الْإِعْرَاضُ عَنِ الْحُجَّةِ، وَعَدَمُ إِرَادَةِ
الْعِلْمِ بِهَا وَبِمُوجِبِهَا، الثَّانِي: الْعِنَادُ لَهَا بَعْدَ قِيَامِهَا، وَتَرْكُ إِرَادَةِ مُوجِبِهَا، فَالْأَوَّلُ كُفْرُ
إِعْرَاضٍ، وَالثَّانِي كُفْرُ عِنَادٍ، وَأَمَّا كُفْرُ الْجَهْلِ مَعَ عَدَمِ قِيَامِ الْحُجَّةِ، وَعَدَمُ التَّمَكُّنِ مِنْ
مَعْرِفَتِهَا؛ فَهَذَا الَّذِي نَفَى اللَّهُ التَّعْذِيبَ عَنْهُ حَتَّى تَقُومَ حُجَّةُ الرِّسْلِ.**

بنه‌مای دووهم : سزای قیامه‌ت به‌دوو هوکار به‌دی دیت

هوکاری یه‌که‌م ئه‌وکه‌سه‌ پشت هه‌لبکات له‌به‌لگه‌ وه ئیراده‌ی نه‌بیئت خۆی فی‌ری
دین بکات و کار به‌داخوازیه‌کانی بکات .

هوکاری دووهم عینادی کردن به‌رامبه‌ر به‌به‌لگه‌ وعینادیکردن به‌داخوازیه‌کانی .

جا جو‌ری یه‌که‌م کوفری پشته‌لکردنه‌ جو‌ری دووهم کوفری عیناده ، به‌لام کوفری
نه‌زانین که‌الله تعالی نه‌فی کردوه‌ خاوه‌نه‌که‌ی سزابدات بریتیه‌ له‌وکه‌سه‌ی که‌ توانای

خۆفێرکردنی نیه ئهم جۆره‌یه الله نه‌فی کردوه سزای بات تا ئیقامه حوجهی ده‌کات به‌ناردنی په‌یامبه‌ر (چی له‌دوونیا په‌یامبه‌ری بۆبنێریت یان له‌قیامه‌ت).

که واته‌ هه‌رکه‌سی حوجهی پێ گه‌یشته‌بوو له‌سه‌ر شیرک مرد ئه‌وا شاهیدی دۆزه‌خ ی بۆ ده‌دریت وه‌ هه‌رکه‌سی له‌ قورئان به‌ دیاریکراوی ناوی هاتییت که دۆزه‌خیه شاهیدی دۆزه‌خ ی بۆ ده‌دریت ، وه‌ک فیرعه‌ون وابلیس و ابی له‌هه‌ب و خیزانه‌که‌ی و ابی طالب و عمرو بن لحي ... هتد

وه له‌ شه‌رعه‌دا رێگری کراوه له‌شاهیدی دان به‌وه‌ی به‌دیاریکراوی بوتری فلان شه‌هیده چونکه کهوتت شه‌هیده واته‌ الله جیهاده‌که‌ی لی قبول کرد و خسته به‌هه‌شته‌وه وه‌ شوینی شه‌هید ته‌نها به‌هه‌شته .

هه‌ر بۆیه ئیمام ی البخاري له‌ صحیحه‌که‌یدا له‌ (کتاب الجهاد والسير).دا ده‌گێرته‌وه أبو هريرة له‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ ه‌وه که‌فه‌رموویه‌تی : "الله أعلم بمن يجاهد في سبيله، والله أعلم بمن يكلم في سبيله".

ته‌نها الله خۆی ئاگاداره به‌وه‌ی که‌ کێ له‌ پیناو الله ده‌جه‌نگیت وه‌ هه‌ر الله خۆی ئاگاداره که‌کێ له‌پیناو الله بریندار نه‌بییت.

ابن حجر له‌ فتح الباري [ج 6 / 90] گێراویه‌تی‌وه‌ : (باب لا يقال فلان شهيد) ناوتریت فلان که‌س شه‌هیده (أي على سبيل القطع بذلك إلا إن كان بالوحي)

واتا نابیت به‌شیوه‌ی یه‌کلاکه‌ره‌وه‌ شایه‌تی بدریت وبوتری فلان که‌س شه‌هیده ته‌نها به‌وه‌حی نه‌بییت .

ئیمام سی عمر وتاریکی دا وفه‌رمووی " **تقولون في مغازيكم فلان شهيد، ومات فلان شهيداً.. ألا لا تقولوا ذلكم، ولكن قولوا كما قال رسول الله ﷺ: "من مات في سبيل الله، أو قُتل فهو شهيد"**

ئیه له‌جه‌نگه‌کانتان دا ئەلێن فلان شه‌هیدبوو وه فلان به‌شه‌هیدی مرد نه‌خیر وامه‌لێن به‌لکو ئەوه بلێن که‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی هه‌رکه‌سی له‌پیناو الله بمری یان بکوژری ئەوه شه‌هیده (واته به‌شیوه‌ی عام وابلێن که‌س ته‌حید مه‌که‌ن ومه‌لێن فلان که‌س شه‌هید بوو).

وه شایه‌تی به‌هه‌شت به‌دیاریکراوی بۆ که‌س نادریت ته‌نها ئەوانه نه‌بی‌ت که له قورئان وسونه‌ت به‌دیاریکراوی شاهیدی به‌هه‌شتیان بۆدراوه .

سعید بن زید رضي الله عنه فه‌رمووی پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی **(عشرة في الجنة: أبو بكر في الجنة، وعمر في الجنة، وعلي وعثمان والزبير وطلحة وعبد الرحمن وأبو عبيدة وسعد بن أبي وقاص، قال: فعد هؤلاء التسعة، وسكت عن العاشر،**

ده‌که‌س له به‌هه‌شته ابوبکر له‌به‌هه‌شته وعمر له‌به‌هه‌شته وعلي وعثمان و زوبه‌یر وطلحه و عبدالرحمن وابو عوبیده وسعدی کوری ابی وقاص له‌به‌هه‌شتن پاشان ئەوه‌ی فه‌رمووده‌که ئەگێریته‌وه وله‌که‌سی ده‌یه‌م بی‌ده‌نگ بوو

فقال القوم: ننشدك الله يا أبا الأعور من العاشر؟ قال: نشدتموني بالله، أبو الأعور في الجنة)

خه‌لکه‌که وتیان سویندت ئەیه‌ین ئەی ابوالاعور واته (نازناوی سعید بن زید ئەوه‌ی فه‌رمووده‌که ئەگێریته‌وه) که‌سی ده‌یه‌م کییه ؟ فه‌رمووی سویندتان دام که‌سی ده‌یه‌م خۆم ابوالاعوریش له‌به‌هه‌شته . رواه الترمذي وأبو داود والنسائي .

وه جگه له‌م ده‌هاوه‌له شاهیدی به‌هه‌شت بۆ‌هاوه‌لی تریش دراوه

نمونه‌ی عبد الله‌ی کورێ مسعود، وثابت بن قیس، وعبد الله بن سلام . و بیلال‌ی

حه‌به‌شی وه ئه‌هلی به‌یعه‌ت‌ی رضوان و ئه‌هلی به‌در

رسول الله ﷺ فه‌رمووی :

" لا يدخل النار أحد ممن بايع تحت الشجرة " . رواه مسلم

هیچ یه‌کێ که‌به‌یعه‌ت‌ی یا له‌ژێر داره‌که ناچێته دۆزه‌خه‌وه.

وه فه‌رمووی ﷺ : لن يدخل النار رجل شهد بدرا والحديبية .

رواه أحمد وأصحاب السنن

هیچ یه‌کێ که‌به‌شداری به‌در و حوده‌یییه‌ی کردووه ناچێته دۆزه‌خه‌وه.

ئه‌وانه‌ی به‌شداری به‌دریان کرد ژماره‌یان سه‌رو سێ سه‌د که‌س بوو

وه ئه‌وانه‌شی به‌شداری حوده‌یبه‌یان کرد هه‌ندێ ئه‌لێن هه‌زارو چوارسه‌د که‌س

بوون وه‌ه‌ندێ ده‌لێن هه‌زار و پینچ سه‌د که‌س بوون.

که‌واته مه‌به‌ستمان ئه‌وه‌یه جگه له‌و ده‌که‌سه شایه‌تی به‌ته‌حیدیکراوی بۆ صحابه‌ی

که‌ش دراوه.

سوفیان سی ته‌وری به شوعه‌یب سی فه‌رموو

يَا شُعَيْبُ بْنُ حَرْبٍ لَا يَنْفَعُكَ مَا كَتَبْتُ لَكَ حَتَّى تَرَى الْمَسْحَ عَلَى الْخُفَيْنِ

ئه‌ی شوعه‌یب ئه‌وه‌ی بۆم نویسیوی سودت پێ ناگه‌یه‌نی‌ت تاوه‌ک مه‌سح له‌سه‌ر خوف
(گۆره‌وی ئه‌ستور) به‌شهرع سی ئه‌زانیت .

مه‌سح‌کردن له‌سه‌ر گۆره‌وی بریتییه له‌وه‌ی له‌بری شو‌ردنی پێیه‌کان ده‌ستت
ته‌رده‌که‌ی ده‌یه‌ینیت به‌سه‌ر گۆره‌ویه‌که‌تدا ، ئه‌مه‌ش کاتی ئه‌نجام ده‌دری‌ت که‌ئه‌و
گۆره‌ویه‌ت به‌ده‌ست نویژه‌وه‌ له‌پێ کردبیت

ئایا مه‌سح له‌سه‌ر گۆره‌وی ماوه‌ی کاته‌که‌ی چه‌نده ؟

ماوه‌ی مه‌سح کردن له‌سه‌ر گۆره‌وی بۆ که‌سێ له‌سه‌فه‌ردایه سی شه‌و و رۆژه به‌لام
بۆکه‌سێ که له شاری خۆیه‌تی یه‌ک شه‌و رۆژه واته 24 سه‌عات .

ئیمام سی مسلم ده‌یگێڕی‌ته‌وه به ژماره (276) شَرِیحِ بْنِ هَانِیِّ ده‌فه‌رموو‌یتم هاتم
بۆلای دایکه عائیشه و پرسیارم لێکرد له‌سه‌ر مه‌سح له‌سه‌ر خوف

پێی وتم : **" عَلَيْكَ يَا ابْنَ أَبِي طَالِبٍ فَسَلْهُ فَإِنَّهُ كَانَ يُسَافِرُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ ، فَسَأَلْنَاهُ
مُقَالَ : (جَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ وَلَيَالِيَهُنَّ لِلْمَسَافِرِ ، وَيَوْمًا وَلَيْلَةً لِلْمُقِيمِ) "**

برۆ پرسیار له علی کوری ابی طالب بکه ئه‌و له‌گه‌ل پێغه‌مبه‌ر ﷺ سه‌فه‌ری کردوه
بۆیه پرسیارمان لێکرد ئه‌یفه‌رموو (پێغه‌مبه‌ر ﷺ سی شه‌و و رۆژی داناوه بۆ که‌سێ
له‌سه‌فه‌ردایه وه رۆژ وشه‌وێ بۆئه‌وه‌که‌سه‌ی له‌شاری خۆیدایه)

ئیمام سی الترمذی و وأبو داود و وابن ماجه ده‌یگێرنه‌وه که پیغه‌مبهر ﷺ فه‌رموویه‌تی

(**لِلْمَسَافِرِ ثَلَاثَةٌ ، وَلِلْمَقِيمِ يَوْمٌ**) بو که‌سی مسافر سی رۆژ و بو دانیشتوو رۆژیک.

وروی الترمذی والنسائی ووابن ماجه (478) ئه‌یگێرنه‌وه له **صَفْوَانَ بْنِ عَسَّالٍ رَضِيَ**
اللَّهُ عَنْهُ فه‌رموویه‌تی (**كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَأْمُرُنَا إِذَا كُنَّا سَفَرًا أَنْ لَا**
نُزْعَ خِفَافًا ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ وَلَيَالِيَهُنَّ إِلَّا مِنْ جَنَابَةٍ)

پیغه‌مبهر ﷺ فه‌رمانی پی ئه‌کردین گهر له‌سه‌فه‌را بوینایه که خوفه‌کانمان
 دانه‌که‌نین تا سی شه‌و رۆژ ئیلا مه‌گهر بوکاتی له‌شگرانی .

بو‌نموونه تو ده‌ست نویژ هه‌له‌ه‌گری بو نویژی به‌یانی وگۆره‌ویه‌کانت له‌پی ئه‌که‌ی
 ئیتر بو‌ت جائیزه تا نویژی به‌یانی داهاتوو ته‌نها مه‌سح له‌سه‌ر گۆره‌ویه‌کانت بکه‌ی
 پیویست به ششتنی پییه‌کانت ناکات ، وه ئه‌گهر له‌سه‌فه‌ردا بوی تا سی شه‌و رۆژ
 بو‌ت هه‌یه ئه‌م کاره بکه‌یت.

ئایا به‌ته‌واو بوونی کاتی مه‌سح ده‌ست نویژ ئه‌شکی‌ت ؟ واتا 24 سعات سی ریک تو
 مه‌سحت له‌سه‌ر گۆره‌وی کردوو به‌لام پی‌ش ئه‌وه‌ی ببیت به‌24 سعات ده‌ست نویژت
 تازه‌کرده‌وه ئایا دوا 24 و به‌سه‌رچونی ماوه‌ی مه‌سح له‌سه‌ر خوف ده‌ست نویژه‌که‌ت

شکاوه ؟

وه‌لام نه‌خیر هیچ به‌لگه‌یه‌ک نه‌هاتوو به‌لیت که ده‌ست نویژ به‌ته‌واو بوونی کات سی
 مه‌سح ئه‌شکی‌ت چونکه هه‌له‌وه‌شینه‌ره‌وه‌کانی ده‌ست نویژ زانراوه لای هه‌موو
 که‌سی ئه‌مه‌ش هه‌لبژاردی ابن تیمیه وابن حزم و زوری له زانایانه .

"المحلى 151/2 الاختيارات الفقهية ص 15 ، الشرح الممتع 216/1" .

بۆیه تۆ ئەگەر تا پێش نوێژی نیوه‌رۆ به‌ گۆره‌ویه‌كانته‌وه ده‌ست نوێژت هه‌بی‌ت كه‌كاتی نوێژی نیوه‌رۆ هات ئیتر كاتی مه‌سح له‌سه‌ر گۆره‌ویت ته‌واو ئەبی‌ت ئەوا تۆ ده‌ست نوێژت هه‌ر ماوه ، ئەتوانی نوێژ بکه‌ی به‌لام بۆ مه‌سح كردن له‌سه‌ر گۆره‌ویه‌كانت بۆ ده‌ست نوێژی نوێ ئەوا نابێ‌ت مه‌سح بکه‌یت ئەبی‌ت ئیلا له‌گه‌ڵ ده‌ست نوێژ پێیه‌كانت بشۆی ئینجا گۆره‌ویه‌كانت له‌پێ بکه‌ی و ده‌ست به‌مه‌سح بکه‌یت‌وه بۆ نوێژه‌کانی تر ، بۆیه گرنگه ئاگاداری كاتی گۆره‌ویه‌كانتان بن له‌وكاته‌ی خۆی تیپه‌رێ مه‌سح له‌سه‌ری باتله‌ و نوێژتان قبول نابێ‌ت .

ئایا ئەگەر به‌مه‌سح له‌سه‌ر گۆره‌وی ده‌ست نوێژم هه‌لگرت و دواتر گۆره‌ویه‌كانم داكه‌ند ده‌ست نوێژم ئەشكی ؟

وه‌لام / كه‌سێ له‌ نوێژی نیوه‌رۆدا به‌ ده‌ست‌نوێژه‌وه گۆره‌وی له‌پێ كرد به‌لام بۆ نوێژی عه‌سر گۆره‌ویه‌کانی دانه‌كه‌نێت به‌لام ده‌ست نوێژه‌كه‌ی نه‌شكاوه ئایا به‌داكه‌ندنی گۆره‌وی ده‌ست نوێژه‌كه‌ی ئەشكی‌ت و ئەبی‌ت ده‌ست نوێژی تازه هه‌لگرتیه‌وه بۆ نوێژی عه‌سر ؟

زانایان له‌م باره‌یه‌وه راجیاوازن

① حه‌نه‌فیه‌كان و وته‌ی كو‌تای ئیمام شافعی وریوایه‌تیكه‌ له‌ ئیمام احمد

ئه‌لین / هه‌ركات گۆره‌ویه‌کانی داكه‌ند پێویسته ته‌نها پێیه‌کانی بشوات .

② مالکیه‌كان ئه‌لین ئەبی‌ت راسته‌وخۆ دوا‌ی داكه‌ندنی گۆره‌وی پێیه‌کانی بشو‌رێ ئەگەر راسته‌وخۆ نه‌یششت وکاتیکی به‌سه‌ردا تیپه‌رێ ئەبی‌ت ده‌ست نوێژ تازه بکاته‌وه چونکه‌ موالاتی ده‌ست نوێژی تیدا نه‌ماوه .

③ وته‌ی كو‌نی شافعی و به‌شی له‌حه‌نابله ئه‌لین به‌داكه‌ندنی گۆره‌وی ده‌ست نوێژ ئەشكی‌ت .

④ وته‌ی دروست وپه‌سه‌ند ئه‌وه‌یه که ده‌ست نوێژی ناشکێت به‌داکه‌ندنی و ده‌ست‌نوێژه‌که‌ی دروسته‌ وپێویست به‌پێ شستن ناکات ئه‌مه‌ش وته‌ی ابن حزم وابن تیمیه یه‌ چونکه‌ کابرا د‌ل‌نیاییه‌ که ده‌ست نوێژی هه‌یه‌ وه‌ هه‌یج به‌ل‌گه‌یه‌ک نه‌هاتوه‌ ب‌ل‌یت که‌سێ ده‌ست نوێژی هه‌ب‌یت به‌داکه‌ندنی گۆره‌وی یان خوف ده‌ست‌نوێژی ئه‌شکێت ، به‌ل‌گه‌ش ئه‌وه‌یه

ابن أبي شيبه له‌أبي ظبيان ده‌ی‌گ‌یرێته‌وه‌ ده‌فه‌رمووێت (**رأيت علياً بال قائماً ، ثم توضاً ، ومسح على نعليه ، ثم أقام المؤذن فخلعهما _ زاد البيهقي _ ثم تقدم فأمر الناس**)

بینیم ئیمام‌ی علی قه‌زای حاجه‌ی کرد و پاشان ده‌ست نوێژی کرد و مه‌سح‌ی له‌سه‌ر نه‌عه‌له‌کانی کرد پابان بانگبێژ ئیقامه‌ی نوێژی کرد ئیمام علی نه‌عه‌له‌کانی داکه‌ند (له‌ ریوایه‌تی به‌یهه‌قی ئه‌وه‌ش هاتوه‌) پاشان ئیمام علی ده‌ستی به‌ نوێژکرد وپێش نوێژی بو‌ خه‌ل‌ک کرد .

ئهمه‌ وته‌ی په‌سه‌نده‌ الله اعلم چونکه‌ گه‌ر که‌سێ ده‌ست نوێژ هه‌لب‌گ‌ریت ب‌ی‌گومان له‌ناو ده‌ست نوێژ مه‌سح‌ی ق‌ز‌ی ئه‌کات ، د‌و‌ای ده‌ست نوێژگرتن ب‌ر‌و‌ات ق‌ز‌ی کورت ب‌کاته‌وه‌ یان سفری ب‌کات ئایا پ‌ی‌و‌یست ئه‌کات ده‌ست نوێژی تر هه‌لب‌گ‌ریت و مه‌سح‌ی سه‌ری دووباره‌ ب‌کاته‌وه‌ ؟ یان هه‌ر ده‌ست نوێژه‌که‌ی ئه‌م‌ینته‌وه‌؟

ب‌ی‌گومان ده‌ست نوێژی ئه‌م‌ینته‌وه‌ بو‌یه‌ ئه‌و که‌سه‌شی که‌به‌گۆره‌ویه‌وه‌ ده‌ست نوێژی هه‌یه‌ به‌ داکه‌ندنی هه‌ر ده‌ست نوێژی هه‌یه‌ و هه‌یج به‌ل‌گه‌ نه‌هاتوه‌ له‌سه‌ر هه‌ل‌وه‌شانه‌وه‌ی ده‌ست نوێژ به‌داکه‌ندنی گۆره‌وی .

ئیمام سی سوفیان سی ته‌وری فه‌رمووی

يَا شُعَيْبُ بْنُ حَرْبٍ وَلَا يَنْفَعُكَ مَا كَتَبْتَ حَتَّى يَكُونَ إِخْفَاءُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ فِي الصَّلَاةِ أَفْضَلَ عِنْدَكَ مِنْ أَنْ تَجْهَرَ بِهِمَا

ئه‌ی شوعه‌یب سودت پی ناگه‌یه‌نیّت ئه‌وه‌ی نوسیوته تاوه‌ک شارده‌وه‌ی بسم الله الرحمن الرحيم به‌باشتر نه‌زانیت له‌وه‌ی به‌ئاشکرا بیخوینیّت .

خویندنی بسم الله الرحمن الرحيم به‌ده‌نگی به‌رز له‌و نوێژانه‌ی که به‌ده‌نگ قورئانیان تی‌دا ئه‌خوینریت ، بی‌گومان باشتر وسونه‌ت ئه‌وه‌یه وه‌ک ئیمام سی سفیان فه‌رمووی که به‌ده‌نگ نه‌خوینریت‌وه چونکه پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ به‌نه‌ینی بسم الله الرحمن الرحيم سی ئه‌خوینده‌وه له‌ نوێژه‌کاندا

ئه‌نه‌س رضي الله عنه ده‌گێریت‌وه ئه‌فه‌رمویت پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ وئه‌بوبر و عمر (**كَانُوا يَفْتَتِحُونَ الصَّلَاةَ بِ (الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ)** . رواه البخاري (743) .

نوێژیان به‌ خویندنی الحمد لله رب العالمين ده‌ست پێده‌کرد (واته بسم الله يان به‌نزمی ده‌خویند نه‌ک به‌ده‌نگه‌وه)

له‌ریوایه‌تیکی ترده‌ ئه‌فه‌رموویت :

"**صلى بنا رسول الله ﷺ ، فلم يُسمِعنا قراءة ﴿ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴾ ، وصلى بنا أبو بكر وعمر، فلم نسمِعها منهما "** أخرجه النسائي (870)

پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ پێش نوێژی بۆکردین گویمان لی نه‌بوو بسم الله الرحمن الرحيم بخوینیّت وه‌ئەبوبر و عمر پێش نوێژیان بۆکردین به‌هه‌مان شیوه‌.

ئیمام سی الدارمی له "سننه" که‌یدا 1 / 283 به‌ ناوێشان سی " باب كراهية الجهر

ب ﴿ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴾ بابته سی که‌راهته سی ئاشکرا خویندنی بسم الله الرحمن الرحيم له نویژدا ، فه‌رمووده‌که‌ی ئه‌نه‌س سی هی‌ناوه‌ته‌وه که ئه‌فه‌رموویت " **أن النبي ﷺ وأبا بكر وعمر وعثمان كانوا يفتتحون القراءة بالحمد لله رب العالمين** " پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ و ئه‌بو‌بکر و عمر و عثمان و علی نویژیان به‌خویندنی الحمد لله رب العالمین ده‌ست پی‌ئه‌کرد .

ئیمام سی الدارمی ئه‌فه‌رموویت : **وبهذا نقول، ولا أرى الجهر بـ ﴿ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴾**.

ئیمه‌ش هه‌مان شت ئه‌لێین له‌گه‌ل وتنی بسم الله الرحمن الرحيم به‌ده‌نگه‌وه نین .
ئیمام سی ابن خزیمه له " صحیحه که‌یدا 1 / 249 ، باب ذکر الدلیل علی أن أنسًا إنما أراد بقوله : **" لم أسمع أحدا منهم يقرأ : ﴿ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴾ ؛ أي : لم أسمع أحدا منهم يقرأ جهرا ﴿ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴾ ، وأنهم كانوا يُسرُّون بـ ﴿ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴾ في الصلاة ."**

واته باسی ئه‌وبه‌لگه‌یه‌ی که‌ئه‌نه‌س فه‌رمووی که‌سمان گویمان لی نه‌بوو پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ بسم الله الرحمن الرحيم به‌ده‌نگه‌وه بخوینیت و اتا که‌سیان گوییان لی نه‌بوه به ئاشکرا بسم الله بخوینیت به‌لکو له‌نویژدا به‌نه‌ینی بسم الله الرحمن الرحيم یان ئه‌خوینده‌وه .

ئیمام سی الدارقطنی ئه‌فه‌رموویت : **" كل ما روي عن النبي ﷺ في الجهر ، فليس بصحيح، وأما عن الصحابة فمنه صحيح ومنه ضعيف ."** التحقیق " لابن الجوزي (1 / 313).

هه‌موو ئه‌و ریوایه‌تانه‌ی له‌پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ گێ‌ردراوه‌ته‌وه که‌گوایه بسم الله سی به‌ده‌نگ به‌رزخویندوه هه‌یچیان سه‌حیح نین به‌لام ئه‌وه‌ی له‌صحابه‌وه هاتوه‌وه گوایه‌ی صحابه هه‌بوه به‌ده‌نگ خویندوه‌یه‌تی ئه‌وانه هه‌ندیکی سه‌حیحه وهه‌ندیکی زه‌عیف ه .

شیخ الإسلام ابن تیمیة – رحمه الله – ئەفه‌رموویت : (**ومع هذا : فالصواب أن ما لا يُجهر به ، قد يشرع الجهر به لمصلحة راجحة ، فيشرع للإمام – أحيانا – لمثل تعليم المأمومين ،**

له‌گه‌ل ئەوه‌شدا دروست ئەوه‌یه بسم الله به‌ئاشکرا نه‌خوینریت به‌لام ئەگه‌ر مه‌سله‌حه‌تیکی ره‌چاوکراو هه‌ییت دروسته‌ بو پێش نوێژ خوین هه‌ندی‌جار به‌ده‌نگ بیخوینیت بۆنموونه‌ بو فی‌کردن سی ئەوانه‌ی له‌ دوایه‌وه‌ نوێژ ئەکه‌ن ،

ويسوغ للمصلين أن يجهروا بالكلمات اليسيرة أحيانا ، ويسوغ أيضا أن يترك الإنسان الأفضل لتأليف القلوب واجتماع الكلمة ،

وه‌ دروسته‌ بو نوێژخوینان هه‌ندی‌ جار هه‌ندی‌ وشه‌ به‌ده‌نگی به‌رز بلی‌ن وه‌ دروسته‌ مرو‌ف‌ باشت‌ینه‌که‌ واز لی‌ بێنیت به‌مه‌به‌ستی یه‌ک‌ریزی موسلمانان و یه‌گ‌رتنی ده‌که‌ن ،

كما ترك النبي ﷺ بناء البيت على قواعد إبراهيم ؛ لكون قریش كانوا حديثي عهد بالجاهلية ، وخشي تنفيرهم بذلك ، ورأى أن مصلحة الاجتماع والائتلاف مقدمة على مصلحة البناء على قواعد إبراهيم ،

هه‌روه‌ک‌ چۆن پێغه‌مبه‌ر ﷺ وازی هێ‌ناله‌وه‌ی بینای که‌عه‌ له‌سه‌ر شیوه‌که‌ی پێغه‌مبه‌ر ابراهیم بنیاد بنیته‌وه‌ له‌به‌رئه‌وه‌ی قوره‌یش تازه‌ ببون به‌موسلمان وترسی ئەوه‌ هه‌بوو که‌ دووربکه‌ونه‌وه‌ له‌ ئیسلام وای بینى مه‌سله‌حه‌ت له‌ یه‌ک‌ریزی و کۆبوونه‌وه‌ له‌سه‌ر ئیسلام له‌ پێشته‌ره‌ له‌ بیناکردنه‌وه‌ی که‌عه‌ له‌سه‌ر شیوه‌که‌ی ابراهیم .

مجموع الفتاوى ” (22 / 436 ، 437) .

ئیمام سی ابن کثیر له تفسیره کهیدا (1/ 36) دهفه رمووئیت :

" **أَجْمَعُوا عَلَى صِحَّةِ صَلَاةٍ مَنْ جَهَرَ بِالْبِسْمَلَةِ، وَمَنْ أَسْرَّ بِهَا، وَلِلَّهِ الْحَمْدُ وَالْمُنَّةُ** " .

زانایان هه موویان یه کدهنگن له سهه دروست سی نویژی ئه وکه سهی به دهنگه وه
بسم الله بخوئیت یان به نهئیه وه ولله الحمد والمنه.

ئیمام سی سوفیان به شوعه یب ئه فه رمووئیت :

**شُعَيْبُ بْنُ حَرْبٍ لَا يَنْفَعُكَ الَّذِي كَتَبْتَ حَتَّى تُؤْمِنَ بِالْقَدْرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ وَخُلُوهُ وَمُرِّهِ ، كُلُّ
مِنْ عِنْدِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ**

ئهی شوعه یب سودت پی ناگه یه ئیت ئه وهی نوسیوته تاوهک برۆا به قه دهر ئه هئیت
به خیر و به شه رییه وه به شیرن وتالییه وه هه مووی له لایه ن الله عز وجل وهیه .

پاشان دهفه رمووئیت

**يَا شُعَيْبُ بْنُ حَرْبٍ وَاللَّهِ مَا قَالَتِ الْقَدَرِيَّةُ مَا قَالَ اللَّهُ ، وَلَا مَا قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ ، وَلَا مَا قَالَ
النَّبِيُّونَ ، وَلَا مَا قَالَ أَهْلُ الْجَنَّةِ ، وَلَا مَا قَالَ أَهْلُ النَّارِ ، وَلَا مَا قَالَ أَخُوهُمْ إِبْلِيسُ لَعْنَهُ
اللَّهُ ،**

قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ : ﴿ أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَى عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَى سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَى بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴾

[الحجّاتية : ٢٣]

ئە‌ی شوعەیب و‌الله سی ئە‌وه‌ی قە‌ده‌ریه‌کان و‌تیان الله نه‌یفه‌رموو‌ه وه ف‌ریشته نه‌یگوتوه وه پ‌یغه‌مبه‌ران نه‌یانگوتوه وه ئە‌ه‌لی به‌ه‌شت و‌ئە‌ه‌لی دۆزه‌خ نه‌یان گوتوه‌ه‌تا ابلیسی له‌عنه‌ت سی برایان و‌ای نه‌وتوو‌ه الله تعالی ئە‌فه‌رموو‌یت

ئایا تۆ ئە‌و که‌سه‌ت دیتوو‌ه که‌ هه‌واو ئاره‌زووی خۆی ده‌کردۆته‌ په‌روه‌ردگاری خۆی و‌ده‌پ‌یه‌رست‌یت؟! وه الله له‌سه‌ر زانی‌ن‌یک که‌ به‌رامبه‌ر ئە‌و که‌سه‌ بوویه‌تی ، پ‌یش ئە‌وه‌ دروستی بکات- گوم‌رایکردوو‌ه وه مۆریشی به‌سه‌ر گو‌ی و‌ د‌ل‌یدا ناوه‌، ه‌یج خ‌ی‌رو ب‌ی‌ر‌یک‌یان ت‌ین‌اچ‌یت و‌ په‌رده‌یه‌کی‌شی به‌سه‌ر چاوی‌دا ه‌ی‌ناوه‌ جا ک‌ی ه‌یه‌ پ‌اش الله ر‌ی‌ن‌مای‌ی ر‌ی‌ی‌ راستی بکات ، ئە‌گه‌ر ئە‌و خۆی نه‌یکا ؟ ده‌ ئایا ئامۆژگاری ناگرن .

وَقَالَ تَعَالَى : ﴿ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ ﴾ [التكوير : ٢٩]

وه‌الله تعالی فه‌رموو‌ی (ئ‌ی‌وه‌ و‌ویستان نابیت ته‌نها مه‌گه‌ر الله ویستی له‌سه‌ر ب‌ی‌ت)

وه‌ف‌ریشته‌کان و‌تیان : ﴿ سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴾

[البقرة : ٣٢]

پاکو ب‌ی‌ گه‌ردی بۆ تۆ په‌روه‌ردگار ئ‌یمه‌ ه‌یج زانست‌یک‌مان نییه‌ ته‌نها ئە‌وه‌ نه‌ب‌یت که‌ خۆت ف‌ی‌رت‌کردوو‌ین تۆ زانا و‌کار جوانی

وه‌ م‌وس‌ا ع‌لیه‌ الس‌لام فه‌رموو‌ی : ﴿ إِنْ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَنْ تَشَاءُ وَتَهْدِي مَنْ

تَشَاءُ ﴾ [الأعراف : ١٥٥] و‌اتا : په‌روه‌ردگارم به‌راستی ئە‌مه‌ تا‌ق‌یک‌ردنه‌وه‌ی خۆته‌ به‌ویستی

خۆته که‌بته‌وی هه‌رکه‌سی گومرپکه‌یت و هه‌ربه‌ویستی خۆته بته‌وی هیدایه‌ت سی هه‌رکه‌سی به‌یت .

وه نُوحٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ فهِرَمُووِي ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ [هُود : ٣٤]

خۆ ئە‌گه‌ر الله بیه‌وی گومرپاشتان بکاو ریتان لیتیک بدا، ئیتەر من هه‌رچه‌ند ئامۆژگاریتان بکه‌م بۆ سوودو که‌لکی ئیوه، سوودو که‌لکی نابێ بۆتان، چونکه‌ الله خۆی ده‌یه‌وی گومرپان، دیاره که‌ئیتەر هه‌رگیز ناتوانن له ئیراده‌ی ئە‌و ده‌رچن هه‌ر ئە‌ویشه‌ په‌روه‌ردگارتان و هه‌ر بۆلای خۆیشی ده‌چنه‌وه‌و، حیساب و لیکۆلینه‌وه‌تان له‌گه‌لده‌کات .

وه پیغه‌مبه‌ر شعیبٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ فهِرَمُووِي:

﴿وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾ [الأعراف : ٨٩]

هه‌رگیز بۆمان ره‌وا نییه‌و شیاو نییه‌ بگه‌رپینه‌وه‌ بۆ نیوی مه‌گه‌ر الله سی په‌روه‌ردگارمان ویستی له‌سه‌رییت وله‌میهره‌بانی خۆی بیبه‌شمانکات، دیاره ئە‌و‌وکات ده‌سه‌لاتمان نییه‌ زانستی په‌روه‌ردگارمان هه‌موو شتیکی گرتۆته‌وه‌، ئاگای له‌ئیستاو له‌ رابوردوویه .

وه به‌هه‌شته‌کان وتیان

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ﴾ [الأعراف : ٤٣]

سوپاس بۆ ئە‌و الله یه‌ی هیدایه‌ت سی داین خۆ ئە‌گه‌ر خۆی رینمایه‌ نه‌کردباین، هه‌رگیز هیدایه‌ت دراو نه‌ئهبووین

وه دۆزه‌خیه‌کان ئەلّین: ﴿عَلَبْتَ عَلَيْنَا شِقْوَتَنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ﴾ [المؤمنون: ۱۰۶]

به که‌ساسیکه‌وه ده‌لّین: په‌روه‌ردگارمان! نه‌گبه‌تی و به‌دبه‌ختی به‌سه‌رماندا زāl بوو و گه‌لیکی گومراو سه‌رلیشیواو بووین.

ابلیس سی برایان به‌له‌عنه‌ت بیّت وتی ﴿رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي﴾ [الحجر: ۳۹]

ئهو‌جا شه‌یتان که‌وته ململانی و عیناده‌وه‌و وتی: چونکه گومرا‌تکردم منیش ری راسته‌که‌ی تۆیان لی‌بگرم.

پروونکردنه‌وه

بروا هینان به‌قه‌ده‌ر یه‌کیکه له‌پایه‌کان سی ئیمان وخه‌لکانیکی زۆر له‌م بابه‌ته‌دا گومرا و سه‌رلیشیواو بوون وه‌ه‌قیان نه‌پیکاوه

پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ئەفه‌رموویت: (لا یؤمن عبد حتی یؤمن بأربع : یشهد أن لا إله إلا الله ، وأني محمد رسول الله بعثي بالحق ، ویؤمن بالموت ، ویؤمن بالبعث بعد الموت ، ویؤمن بالقدر)

به‌نده ئیمان ناهێنیت تاب‌روای به‌چوار شت نه‌بیّت شایه‌تی دان به لا اله الا الله و محمد رسول الله یه و به‌ه‌ق په‌وانه‌کراوه وه‌بروای به‌مردن و زیندوو‌بونه‌وه‌ی پاش مردن هه‌بیّت و بروای به‌قه‌ده‌ر هه‌بیّت . (رواه ابن حبان في صحيحه)

① قه‌ده‌ر نوسراوه پی‌ش دروستکردن سی مخلوقات به 50 هه‌زار سال

عبد الله سی کوری عمرو بن العاص رضي الله عنه ده‌فه‌رموئیت بیستم له رسول الله ﷺ ده‌یفه‌رموو (**كتب الله مقادير الخلائق قبل أن يخلق السموات والأرض بخمسين ألف سنة وعرشه على الماء**)

الله تعالی قه‌ده‌ری هه‌موو دروستکراوه‌کانی نوسی پێش ئه‌وه‌ی ئاسمانه‌کان وزه‌وی دروست بکات به‌ په‌نجا هه‌زار سال وه‌عه‌ر شه‌که‌ی له‌سه‌ر ئاوه‌ .

(رواه مسلم في الصحيح)

له قه‌ده‌ردا ئیمان وکوفر و خو‌شی و ناخو‌شی و رزق و ژیان و به‌هه‌شتی بوون و دۆزه‌خ سی بوونی هه‌موو به‌نده‌کان نوسراوه‌

له صحیح سی مسلم له‌ علی بن ابی طالب رضي الله عنه هاتوه‌ فه‌رموویه‌تی

پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی (**ما منكم من أحد ما من نفس منقوسة إلا وقد كتب الله مكانها من الجنة والنار وإلا قد كتبت شقية أو سعيدة**)

هه‌ریه‌کی له ئیوه وه‌هه‌موو نه‌فسی‌ک ئیلا الله تعالی جی‌گا‌که‌ی بو‌ی نوسیوه له به‌هه‌شت وله دۆزه‌خ وه‌ الله بو‌ی نوسیوه خو‌ش به‌خت ئه‌بی‌ت یان به‌دبه‌خت

قال: فقال رجل: **يا رسول الله أفلا نمكث على كتابنا وندع العمل**

پیاوی‌ک وتی ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری الله ﷺ مادام هه‌موو شتی‌کمان نوسراوه و بپراوه‌ته‌وه بو‌چی وازله‌کارکردن نه‌هێنین وه‌چاوه‌روانی ئه‌و قه‌ده‌ره بین که‌بو‌مان نوسراوه

فقال من كان من أهل السعادة فسيصير إلى عمل أهل السعادة ومن كان من أهل الشقاوة فسيصير إلى عمل أهل الشقاوة ثم قرأ : ﴿ فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى ۖ وَصَدَّقَ

بِالْحُسْنِ ⑥ فَسُنِّيَّزُهُو لِلْيُسْرَى ⑦ وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَعْتَى ⑧ وَكَذَّبَ بِالْحُسْنِ ⑨

فَسُنِّيَّزُهُو لِلْعُسْرَى ﴿ [اللَّيْل : ٥٠ - ١٠]

پێغه‌مبەر ﷺ فه‌رمووی هه‌ر که‌سی له‌ئه‌هلی خۆشه‌به‌ختی نوسراییت له‌قه‌ده‌ردا ئه‌وا له‌دوونیا‌دا به‌کرداری ئه‌هلی خۆشه‌به‌خته‌کان کردار ئه‌کات وه‌هه‌ر که‌سی‌کیش له‌قه‌ده‌ردا له‌ به‌دبه‌خته‌کان تۆمارکراییت ئه‌وا به‌ئاراسته‌ی کرداری به‌دبه‌خته‌کان له‌دوونیا کردار ئه‌کات پاشان ئه‌م ئایه‌ته‌ی خۆیندوو (ئه‌وه‌که‌سه‌ی مال ئه‌به‌خشیت وته‌قوای الله سی کرد و‌بروای به‌پاداشتی الله هینا ئه‌وا پینمای و ئاراسته‌ی ئه‌که‌ین بو‌راسته‌ پێگا وه‌ ئه‌وه‌شی ره‌زیل سی بکات له‌به‌خشین و بروای نه‌هینا ئه‌وا ئاراسته‌ی ده‌که‌ین بو‌ دژوارترین پێگه‌).

ته‌نانه‌ت هه‌ر گونا‌هێک ئه‌نجام بدرییت ئه‌وا به‌قه‌ده‌ری الله نوسراوه‌ جا له‌ حیکمه‌تی الله یان ئه‌وه‌یه‌ ئه‌وه‌گونا‌هه‌ی نوسیوه‌ تائه‌و به‌نده‌ له‌غرو‌ر بوون بپاریزی و ته‌وبه‌شی به‌قسمه‌ت ئه‌کات یان ئه‌یه‌وی به‌وه‌گونا‌هه‌ ئه‌و به‌نده‌یه‌ی سه‌رلیشواوبکات و بیخاته‌ دۆزه‌خه‌وه‌ چونکه‌ به‌نده‌کان هه‌موویان مو‌لکی الله ع‌ن ئه‌گه‌ر الله له‌خو‌را هه‌مووشیان بخاته‌ دۆزه‌خه‌وه‌ سته‌م سی لی نه‌کردوون چونکه‌ مو‌لکی الله ع‌ن .

رسول الله ﷺ فه‌رموویه‌تی :

(إِنَّ اللَّهَ لَوِ عَذِّبَ أَهْلَ سَمَاوَاتِهِ، وَأَهْلَ أَرْضِهِ: لَعَذَّبَهُمْ وَهُوَ غَيْرُ ظَالِمٍ لَهُمْ، وَلَوْ رَحِمَهُمْ كَانَتْ رَحْمَتُهُ خَيْرًا لَهُمْ مِنْ أَعْمَالِهِمْ، وَلَوْ أَنَّ لَكَ مِثْلَ أُحُدٍ ذَهَبًا، أَنْفَقْتَهُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ: مَا قَبِلَهُ اللَّهُ مِنْكَ حَتَّى تَأْمِنَ بِالْقَدَرِ)

ئه‌گه‌ر الله تعالی سزای هه‌موو خه‌لکی ئاسمانه‌کان وزه‌وی بات ئه‌وا سته‌می لی نه‌کردوون خو‌ ئه‌گه‌ر ره‌حمیشیان پی بکات ئه‌وا ره‌حم سی الله باشته‌ر بو‌یان

له‌کرداره‌کانیان ئه‌گهر به‌ئهندازه‌ی کۆی ئوحد ئالتون به‌خشیت الله لیّت وه‌رناگریّت تا بپروا به‌قه‌ده‌ر ئه‌هیئت . "أخرجه أبو داود(4699) صحیح سنن أبي داود".

وه‌ الله تعالی خۆی کاتی مروّقه‌کان سی دروست کرد به‌شیکی دروست کردوه‌و به‌وه‌ به‌هشت و کرداری باشی بۆنوسیون وه‌به‌شیکی تری به‌دبه‌خت کردوه‌و و بۆ پپرکردنی دۆزه‌خ دروست سی کردوون چونکه‌ الله به‌شایسته‌ی به‌هشت وه‌یدایه‌ت سی نه‌زانیون .

أبو داود له‌ سننه‌که‌یدا به‌سه‌نه‌دی صحیح له‌ مسلم بن یسار الجهني که پرسیار کرا له‌ عمر بن الخطاب له‌باره‌ی ئه‌م ئایه‌ته‌وه‌ ﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾ [الأعراف : ١٧٢]

ئیمام سی عمر فه‌رمووی: (سمعت رسول الله ﷺ ، سئل عنها،

بیستم ئه‌و پرسیاره‌ له‌ رسول الله ﷺ کرا

فقال: رسول الله ﷺ : (إن الله عز وجل خلق آدم عليه السلام ثم مسح ظهره بيمينه فاستخرج منه ذرية، فقال: خلقت هؤلاء للجنة وبعمل أهل الجنة يعملون

رسول الله ﷺ فه‌رمووی الله عزوجل کاتی ئاده‌م سی دروست کرد به‌ده‌ستی راستی خۆی ده‌ستی به‌ پشت ئاده‌م هیئا نه‌وه‌کانی ئاده‌م سی له‌پشت ئاده‌م ده‌ره‌ینا پاشان الله فه‌رمووی ئه‌مانه‌م بۆ به‌هشت دروست کردوه‌و وه‌ به‌کرداری به‌هشتیه‌کان کردار ئه‌که‌ن

ثم مسح ظهره فاستخرج منه ذرية فقال: خلقت هؤلاء للنار، وبعمل أهل النار يعملون،

پاشان ده‌ستی تری به‌پشت ئاده‌م هێنا نه‌وه‌کانی له‌پشت ئاده‌م ده‌رهێنا فه‌رمووی
ئه‌مانه‌شم بۆ دۆزه‌خ دروست کردووه‌ وه‌ به‌کرداری دۆزه‌خیه‌کان کاره‌که‌ن

فقال رجل: **يا رسول الله، ففيم العمل؟** فقال رسول الله ﷺ: **إن الله عز وجل إذا خلق
العبد للجنة استعمله بعمل أهل الجنة حتى يموت على عمل من أعمال أهل الجنة
فيدخله به الجنة،**

پیاویک وتی ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئیتر ئیمه‌ بۆکردار بکه‌ین ؟

پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی الله عز وجل هه‌ر به‌نده‌یه‌کی دروستکردییت بۆ به‌هه‌شت ئه‌وا
به‌کاری ئه‌هینییت به‌کردارکردن به‌کرداری به‌هه‌شتیه‌کان تا له‌سه‌ر کرداریکی
به‌هه‌شتیه‌کان ئه‌مرییت وئه‌چیته‌ به‌هه‌شته‌وه‌

**وإذا خلق العبد للنار استعمله بعمل أهل النار حتى يموت على عمل من أعمال أهل النار
فيدخله النار).**

وه‌ئه‌گه‌ر به‌نده‌یه‌کیشی بۆ دۆزه‌خ دروستکردییت ئه‌وا به‌کاری ئه‌هینییت بۆکردار
کردن به‌کرداری دۆزه‌خیه‌کان تا له‌سه‌ر کرداریکی دۆزه‌خیه‌کان ئه‌مرییت وئه‌چیته‌
دۆزه‌خه‌وه‌ .

که‌واتا کاتی که‌سی له‌سه‌ر کرداری ئیمان ئه‌مری وکرداری چاک ئه‌کات ئه‌وا الله وای
بۆ نووسیوه‌ وه‌ الله ویستی له‌سه‌ر بووه‌ ئه‌و کاره‌ بکات تا بیخاته‌ به‌هه‌شته‌وه‌ ، وه‌
که‌سیکیش له‌سه‌ر خراپه‌ وکوفر به‌مرییت ئه‌وا الله وای بۆنووسیوه‌ ویستویه‌تی بیخاته‌
دۆزه‌خه‌وه‌ .

ويستی الله تعالی له بابہ تی قہدر جیاوازه له ویستی شہر عی

واتا له قەدەردا مرووف و مخلوقات هیچ شتیکیان پی ناکری ئەبیت سەرەتا اللە ویستی
لەسەر کردنی ئەوشته بیت پاشان اللە ئەو ویسته ئەخاته دلی بەندەکانەو ه تا
ئەنجام ی بەن

به‌لّام له شه‌ردا الله تعالى ویستی رازی بوونی له‌سه‌ر ئه‌وه نییه به‌نده‌کانی تاوان
 و سه‌ریچی و کوفر ئه‌نجام به‌ن به‌لّام ویستی قه‌ده‌ر جیاوازه الله خۆی بیه‌وی هه‌ر
 که‌سی بچینه دۆزه‌خه‌وه چاوی کویر ئه‌کات له ئاست هه‌ق کوفر و ئیلحاد ئه‌خاته
 دلیه‌وه تا بیخاته دۆزه‌خه‌وه وه الله خۆی رقی له‌کوفره بۆیه‌ش ئه‌یخاته دۆزه‌خه‌وه

عبد الله بن الحارث بن نوفل ؑفه رمويت :

خطبنا عمر بن الخطاب رضي الله عنه بالجابية -يعني: في الشام- فحمد الله وأثنى عليه، فلما أتى على قوله: من يهده الله فلا مضل له ومن يضلل فلا هادي له

ئىمام ى عمر لەشام وتارى بۆيىن سوپاس وستايشى الله ى كرد وپاشان كهگهشته
خويندنه وهى (ههركهسى الله هيدايت ى بات گومرا نابيت وههركهسيكيش الله
گومراى كات هيدايت دراوى بۆنيه)

جاثلیق گه وره‌ی گا وره‌کان وتی

برکست برکست.

ئيمام عمر فہرموى : ما يقول عدو الله ؟ قالوا : يا أمير المؤمنين يزعم أن الله عز وجل يهدي ولا يضل

وتی ئهو دوژمنه‌ی الله ئه‌لیت چی؟

وتیان ئه‌ی ئه‌میری باوه‌پداران ئه‌لیت الله نه‌هیدایه‌ت کهس ئه‌یات نه‌که‌سیش گومرا
ئه‌کات

ئیمام عمر فه‌رمووی : **كذبت يا عدو الله! بل الله عز وجل خلقك، وهو أضلك، وهو
يدخلك النار إن شاء الله والله لو لا لوث عهد لك - أي : لو لا عهد بينا وبينك - لضربت
عنقك**

دروٲ کرد ئه‌ی دووژمن سی الله به‌لکو الله دروستی کردوی وه‌گومرات ئه‌کات
وه‌ئه‌شتخاته دۆزه‌خه‌وه ئه‌گهر ویستی لی بیٲ وه‌ئه‌گهر په‌یمان له‌نیوانمان نه‌بایه
له‌گهردنم ئه‌یایت . (الابانه من اصول الديانه)

دروست نیه هه‌رکه‌سی تاوان بکات ییشه‌رعینٲ به‌وه‌ی بیداته پال قه‌ده‌ره‌وه ئه‌گهر
چی تاوانه‌که به‌قه‌ده‌ر بوٲ نوسراوه به‌لام له‌شهرع دا تاوانباریت نابٲ بی تاوانی
خوٲ به‌بیانوی قه‌ده‌ر ده‌ربیری .

به‌لام خودی تاوانه‌که به‌قه‌ده‌ر له‌سه‌رت نوسراوه

رسول الله ﷺ ده‌فه‌رمووٲ :

ئاده‌م و موسا قسه‌یان کرد موسا فه‌رمووی ئه‌ی ئاده‌م تو باوکی ئیمه‌ی بوی
به‌هوکاری ده‌رکردنمان له‌به‌هه‌شت

ئاده‌م فه‌رمووی : أنت موسى اصطفاك الله بكلامه، وخط لك التوراة بيده، أتلومني
على أمر قدره الله علي قبل أن يخلقني بأربعين سنة ؟

تۆ موسای که الله هه‌لی بژاردووی به‌که‌لام سی خۆی وه ته‌وراتی به‌ده‌ستی خۆی بۆت
نوسیوه ئایا لۆمه‌مه‌ده‌که‌ی له‌سه‌ر کارێ که الله له‌سه‌ری نویوم پێش ئه‌وه‌ی
دروستم بکات به‌چل سال ؟

فقال النبي ﷺ : **فجج آدم موسى فجج آدم موسى**

پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی به‌لگه‌ی ئاده‌م برديه‌وه له‌موسا وبه‌لگه‌که‌ی ئاده‌م برديه‌وه
له‌موسا . (ئه‌م فه‌رمووده‌ش به‌یه‌که‌ده‌نگی سه‌له‌ف قبولکراو وپشت به‌ستراو
سه‌حیحه)

که‌واتا تاوانه‌که‌ی ئاده‌م به‌قه‌ده‌ر نوسراوه

به‌لام به‌لگه‌ هه‌یناوه‌که‌ی ئاده‌م یش به‌ قه‌ده‌ر دواى ئه‌وه دیت که ته‌وبه‌ی له
تاوانه‌که‌ی کرد نه‌ک به‌لگه‌ هه‌ینانه‌وه به‌ قه‌ده‌ر بکاته هۆی رێگه‌دان بۆ خۆی به‌ تاوان
چونکه‌ قه‌ده‌ر شتیکی شاراوه‌یه که‌س نازانی‌ت له‌قه‌ده‌ردا چی بۆ نوسراوه بۆیه نابیت
خۆی هه‌نگاو بنی‌ت بۆ کارى خراپه و رێگه‌ به‌خۆی بات به‌خراپه کردن به‌ بیانوی قه‌ده‌ر
چونکه ئه‌وه کارى موشریکه‌کان بوو شیرکه‌که‌ی خۆیان ئه‌شه‌رعاند به‌ بیانوی ئه‌وه‌ی
له قه‌ده‌ردا بۆیان نوسراوه و الله ویستی لیه‌تی شیرک بکه‌ن .

قال تعالى : ﴿ سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ
شَيْءٍ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّى ذَاقُوا بَأْسَنَا قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ
فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ﴾ [الأنعام : ١٤٨]

ئه‌وه‌که‌سانه‌ی هاوه‌لیان بۆ الله دانا، بێگۆمان بۆخۆ پرژگارکردنی خۆیان ده‌لێن ئه‌گه‌ر
الله ویستبای که‌ خۆمان وباوو باپیرانمان هاوبه‌شی بۆ دانه‌نیین، قه‌ت هاوبه‌شمان بۆ
دا نه‌ده‌نا و هه‌یج شتیکیشمان له‌ خۆمان هه‌رام نه‌ده‌کرد ئه‌وانه‌یش له‌ پێشیانوه

بوون ھەر ئاوا وەكو ئەمانە باوەپريان بەپىڭەمبەران نەھىئاو، كەوتنە درۆو دەلەسە ھەلبەستىن و، بەدرۆيان خستەنەو ھەتا سزاو تورەيى ئىمەيان بۆھات و چەشتيان پىيان بلى : ئەگەر بەلگەيەكى زانستيان لايە بۆ راستىي بۆچوونەكانيان بۆمانى دەربخەن ؟ ديارە ئۆو تەنھا دوای گومان و سەر لىشىواوى دەكەون وە ھەر لەخۆتانەو قسەئەكەن و درۆ دەكەن، ئەگىنە ھىچ بەلگەيەكتان لانيە .

كە واتا بەلگەھىنانەو بۆرگەدان بەنەفست بۆكوفر وشىرك دىنى موشرىكانە

بە پوختى قەدەر پىك دىت لەم چوار پلەيە

① اللہ زانستى بەھەموو شتىك ھەيە ئەوھى روويداوه وئەوھى پرووى نەداوه ئەوھشى رووبدات چۆن دەبىت وچى ئەبىت .

قال تعالى : ﴿ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ﴾ [الحشر : ٢٢]

اللہ ئەو زاتەيە ھىچ پەرستراوى نىە بەھەق جگە لە خۆى زانايە بەھەموو شتە پەنھانىەكان وديارەكان .

② اللہ تعالى قەدەرى ھەمووشتىكى نوسىوھ ھەرشتى روودەدات تاقىامەت ھەمووى نوسىوھ .

ئىمام ى البخاري لەعمران بن حصين رضى اللہ عنه گىراويەتيەو پىڭەمبەر ﷺ فەرموويەتى :

كان الله ولم يكن شيء غيره، وكان عرشه على الماء، وكتب في الذكر كل شيء، وخلق السماوات والأرض.

الله تعالی هه‌بوو هیچ شتی له‌غه‌یری خۆی نه‌بوو وه‌ عه‌ره‌شه‌که‌ی له‌سه‌ر ئاوه‌ وه‌ له‌ لوح‌ المحفوظ هه‌موو شتیکی نویسه‌وه‌ ئاسمانه‌کان و زه‌وی دروست کرد.

له‌ سنن‌ الترمذی له‌ عباده‌ بن‌ الصامت رضی الله عنه له‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ که‌ فه‌رموویه‌تی **إن أول ما خلق الله القلم فقال له : اكتب فقال : رب وماذا أكتب؟ قال: اكتب مقادير كل شيء حتى تقوم الساعة.**

یه‌که‌م شت که‌ الله دروستی کرد پینوس بوو ، به‌ پینوسی فه‌رموو بنووسه‌ وتی چی بنوسم په‌روه‌ردگارم ، فه‌رمووی قه‌ده‌ری هه‌مووشتی بنوسه‌ تاهاتنی قیامه‌ت .

هه‌موو شتی نوسراوه‌ وه‌ ته‌نانه‌ت دووعاکردن تۆ کاتی دووعایه‌ک ئه‌که‌ی پیش وه‌خته‌ الله نویسه‌یه‌تی که‌ فلانه‌ دووعا بکه‌ی تا به‌هۆی ئه‌و دووعایه‌وه‌ له‌نوسینی قه‌ده‌ریکی تر لات بدات .

③ ویستی الله

واتا هیچ شتی له‌ئاسمانه‌کان و زه‌وی له‌باشه‌ و خراپه‌ و مردن و ژیان و چوونه‌ به‌هه‌شت و دۆزه‌خ پوونايات ئیلا الله تعالی ویستی له‌سه‌ره‌ که‌ پووبدات .

الله ده‌فه‌رموویت :

﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ [الإنسان : ۳۰]

وه‌ هیچ شتیکی له‌م شتانه‌ ئاره‌زوو ناکه‌ن، مه‌گه‌ر کاتی ویستی الله سی له‌سه‌ر بی‌ت. واته‌ : ئه‌گه‌ر الله ویستی لی نه‌بی‌ت ئیوه‌ش ناتوانن ویستان له‌وشته‌ بی‌ت ، به‌راستی الله زۆر زانایه‌، ئه‌زانئ کی چی هه‌لده‌گرئ و، شایسته‌ی چیه‌ .

لە صحىح سى مسلم لە عبد اللہ بن عمرو بن العاص رضى اللہ عنہما بىستىم لە رسول اللہ ﷺ ئەيفەرموو (**إِنْ قُلُوبَ بَنِي آدَمَ كُلِّهَا بَيْنَ إصْبَعَيْنِ مِنْ أَصَابِعِ الرَّحْمَنِ كَقَلْبِ وَاحِدٍ يَصْرَفُهُ حَيْثُ يَشَاءُ**) .

دلى ھەموو نەوھەكان سى ئادەم لە نىوان دوو پەنجەيە لەپەنجەكان سى اللہ چۆنى بوويت بەوشىوھ ھەلى ئەسورپىنىت

اللہ تعالى ئەفەرمويت لەسەر زارى پىغەمبەر موسا كەموسا فەرموى ﴿ **إِنْ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَنْ تَشَاءُ وَتَهْدِي مَنْ تَشَاءُ** ﴾ [الأعراف : ١٥٥]

پەرەردگارم ديارە ئەو رووداوھ ھەر تاقىيكرىدنهوى خۆتە بۆ ھەموومان ھەروىستى خۆتە ھەر كەسىكى پىگومرا بكەيت و، ھەر كەسىكىش شارەزاو رىنما بكەيت.

نُوحٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ فەرموى : ﴿ **وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ** ﴾ [هُود : ٣٤] ،

خۆى ئەگەر اللہ بىيەوى گومراشتان بكاو رىتان لىتىك بدا، ئىتر من ھەر چەند ئامۇزگارپىتان بكەم بۆ سوود و كەلكى ئىوھ، سوود و كەلكى نابى بۆتان، چونكە اللہ خۆى دەيەوى گومراپن، ديارە كە ئىتر ھەرگىز ناتوانن لە ئىرادەى ئەو دەرچن ھەر ئەويشە پەرەردگارتان و ھەر بۆلاى خۆيشى دەچنەوھ وھىساب و لىكۆلىنەوھتان لەگەل دەكات .

وقال تعالى ﴿ **وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً** ﴾ [الإشراء : ٤٦] پەردەمان بەسەر دلىاندا كىشاوھ

﴿ **أَنْ يَفْقَهُوهُ** ﴾ [الإشراء : ٤٦] بۆ ئەوھ لىت تىنەگەن .

وقال تعالى ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ أُمَّةً يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ لَا يُنصَرُونَ﴾ [الْقَصَص: ٤١]

کردمانن به پیشه‌وایانی خه‌لکی بو دۆزه‌خ بانگ بکه‌ن وه له قیامه‌تیش رزگارنابن .
که‌واتا هه‌موو شتی به‌ویستی الله یه

له‌وانه‌یه به‌پرسیت جیاوازی عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سونه‌ت وجه‌بریه‌کان چیه ؟

جه‌بریه‌کان ئه‌لین الله به‌نده‌کان ناچارده‌کات له‌کردنی هه‌رکاری باش بی‌ت یان خراپ
به‌لام ئه‌هلی سونه‌ت ده‌لین ئه‌و وشه‌ی ناچارکردنه‌ بیدعه‌یه

چونکه وشه‌ی ناچارکردن له‌قورئان وسونه‌ت نه‌هاتوو ، وه ناچارکردن بو شتی
به‌کاردی‌ت به‌ زۆر کاری به‌که‌سی به‌کیت به‌بی ئه‌وه‌ی ئه‌و که‌سه‌ه‌زی له‌کردنی
ئه‌وکاره‌ بی‌ت.

به‌لام ئه‌هلی سونه‌ت ئه‌فه‌رموون الله تعالی بو هه‌ر کاری که‌ویستی لی بی‌ت
به‌نده‌کان ئه‌نجامی به‌ن سه‌ره‌تا هه‌زی له‌ دلی به‌نده‌کان دروست ئه‌کات بو کردنی
ئه‌وکاره‌ جا الله ویستی کردنی کاره‌که ئه‌خاته دلی به‌نده‌که‌یه‌وه به‌نده‌که‌ش
به‌هه‌زی دلی خۆی ئه‌نجامی ده‌دات واتا به‌هه‌زلیکردنه‌وه ئه‌نجامی ده‌دات چونکه
الله ئه‌و هه‌زه ئه‌خاته دلیه‌وه که واتا ناچاری نه‌کرد به‌لکو الله وایلیکرد به‌هه‌زه‌وه
ئه‌و کاره ئه‌نجام بدات .

بو‌یه ئه‌هلی سونه‌ت له‌بری وشه‌ی (جه‌بر) ناچارکردن وشه‌ی (جبل) به‌کار ئه‌هینن

پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌ الاشج عبدالقیس سی فه‌رموو (إِنَّ فِيكَ خَلَّتَيْنِ يُحِبُّهُمَا اللَّهُ الْحِلْمُ
وَالْأَنَاةُ ،

دوو سیفه‌تی جوانت تێدایه‌ الله خۆشی ئه‌ویتی ژیری ئه‌قل و له‌سه‌ر خۆی

قال : يا رسولَ الله ! أنا أَتَخَلَّقُ بهما أمِ اللهُ جَبَلَنِي عليهما ؟ قال : بَلِ اللهُ جَبَلَكَ عليهما .
قال : الحمدُ لله الذي جَبَلَنِي على خُلَّتَيْنِ يُحِبُّهُما اللهُ ورسولُهُ .

وتی ئەوی پێغه‌مبەری اللّٰه ﷺ ئەم دوو سیفەتە خۆرسکیە خۆم لەخۆما دروستم‌کردووە
یان اللّٰه تعالی وای راھیناوم ؟ فەرمووی بەلکو اللّٰه وای راھیناوی پێی بەخشیویت ،
فەرمووی سوپاس بۆ ئەو اللّٰه یە لەسەر دوو سیفەت منی راھیناوە کە خۆی
ورسولەکی ئەو دوو سیفەتەیان خۆشەوی .

لێرەدا مەبەستمان ئەوەیە ئەهلی سونەت ئەلّیّن اللّٰه تعالی بەندەکان رائەھینێ
کەبەحەزی خۆیان کردارەکە ئەنجام بەن نەک بەناچار (جەبر). (صحیح أبي داود)
و اللّٰه تعالی ستەم سی نەکردوو کاتی هەركەسی گومرا ئەکات و سەر لێشاوی ئەکات
بەلکو حیکمەت سی اللّٰه لەو دایە

ئیمام ابن قیم ئەفەرموویت :

فاللّٰه تعالی لا یُعطي ولا یمنع إلا بحکمة وعدل،

اللّٰه تعالی کاتی دەبەخشی بەبەندەیک و نابەخشی بەبەندەیک ئیلا بەحیکمەت و
عەدلی خۆیەتی ،

والشاکرون هم الذین یعرفون قدرَ نعمة الهدایة ویشکرونها،

ئەوانە کە سوپاسی اللّٰه ئەکەن ئەوانە ئەندازەیی ئەو نعیمەتی هیدایەتە ئەزانن
بۆیە سوپاسی اللّٰه ئەکەن ،

**واللّٰه سبحانه لم یعدل عن موجب العدل والإحسان في هدایة من هدی، وإضلال من
أضلّ، وإعطاء من أعطی، ومنع من منع،**

الله تعالی له‌عه‌داله‌ت وچاکه‌کاری خۆی لای نه‌داوه له‌هیدایه‌تدانی که‌سانی هیدایه‌ت دراو و له‌گومراکردنی که‌سانی گومرا و له‌به‌خشین به‌وانه‌ی الله پیی به‌خشیون وه له‌ریگریکردن له‌وانه‌ی پییانی نه‌به‌خشیوه ،

فهو لم يَطْرُدْ عَنْ بَابِهِ وَلَمْ يُبْعِدْ عَنْ جَنَابِهِ مَنْ يَلِيقُ بِهِ التَّقَرُّبُ وَالْهَدَى وَالْإِكْرَامُ،

چونکه الله تعالی که‌سی دوورناخته‌وه له‌ده‌رگای خۆی و له‌زاتی پیروزی خۆی دووریناخته‌وه که‌شایسته‌ی هیدایه‌ت وریز لێنان بی‌ت ،

بَلْ طَرَدَ مَنْ لَا يَلِيقُ بِهِ إِلَّا الطَّرْدُ وَالْإِبْعَادُ،

به‌لکو الله تعالی ئه‌وانه دوورئه‌خاته‌وه له‌خۆی که‌شایسته‌ی ده‌رکردن و دوورخستنه‌وه‌ن ،

وَحُكْمُهُ وَحَمْدُهُ تَأْبَى تَقَرُّبَهُ وَإِكْرَامَهُ، وَجَعَلَهُ مِنْ أَهْلِهِ وَخَاصَّتِهِ وَأَوْلِيَائِهِ؛

بۆیه حکمه‌ت سی الله و سوپاسگوزاریه‌کی وائه‌خوازی که‌ئه‌وو که‌سانه شایسته‌نین نزیک بن له‌ الله و دووریان بخاته‌وه و نه‌یان کات به‌دۆستی خۆی . "المدارج" (1 / 147)

④ پله‌ی چواره‌م له‌قه‌ده‌ر ئه‌وه‌یه - الله تعالی هه‌مووشتیکی دروست کردووه و به‌دی هیناوه‌وه‌الله تعالی خۆی دروستکاری چاکه و خراپه‌یه و خۆشی چاکه و خراپه‌ی هیناوه‌ته‌بوون

الله ئه‌فه‌رموویت : ﴿ إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ﴾ [القَمَر : ٤٩] .

ئیمه هه‌مووشتییکمان به‌ئه‌ندازه دروست کردووه

وه ئه‌فه‌رموویت ﴿ اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ ﴾ [الزُّمَر : ٦٢]

الله دروستکاری هه‌موو شتیکه .

له به‌رامبه‌ر ئه‌هلی سونه‌تدا کۆمه‌لانیکی هه‌ن پێیان ئه‌وتری قه‌ده‌ریه‌کان

کۆمه‌لی یه‌که‌م که‌سانیک نکو‌لی له قه‌ده‌ر ئه‌که‌ن ئه‌لین الله تعالی نازانی‌ت چی
رووده‌دات پێش وه‌خته تا رووداوه‌که روو ده‌دات .

له صحیح سی مسلم هاتوو له ابن عمر رضي الله عنهما کاتی پێی راگه‌یه‌نرا خه‌لکانی
هه‌ن نکو‌لی قه‌ده‌ر ئه‌که‌ن فه‌رمووی (**إذا لقيت هؤلاء فأخبرهم أني براء منهم وأنهم
براء مني، والذي يحلف به عبد الله بن عمر (أي : يحلف بالله) لو كان لأحدهم مثل أحد
ذهبا ثم أنفقه ما قبله الله منه حتى يؤمن بالقدر**).

ئه‌گه‌ر گه‌شتی به‌و که‌سانه پێیان بلی من له‌ئه‌وان به‌ریئم وئه‌وانیش له من به‌ریئن
وه‌پێیان بلی ابن عمر سویند ئه‌خوات به‌الله ئه‌گه‌ر هه‌ریه‌کی له‌ئه‌وان به‌ئه‌ندازه‌ی
کیوی ئوحدو ئالتون به‌خشیت لی وهرناگیریت تائیمان به‌قه‌ده‌ر ئه‌هینیت .

عبدالله بن أحمد بن حنبل ده‌فه‌رمووی بیستم له باوکم که پرسیا‌ری لی‌کرا له‌باره‌ی
قه‌ده‌ریه‌که‌نه‌وه فه‌رمووی (**إذا جحد العلم، إذا قال: إن الله عز وجل لم يكن عالماً
حتى خلق علماً فعلم، فجحد علم الله عز وجل، فهو كافر**)

ئه‌گه‌ر نکو‌لی زانستی الله بکات وبلیت الله تعالی عالم نه‌بوه تا علمی دروستکردوه
ئینجا زانستی به‌شته‌کان بردوه وه نکو‌لی له‌علم سی الله بکات ئه‌وا کافره‌.

(السنة لعبدالله بن أحمد، رقم: 835).

جو‌ری دووهم سی قه‌ده‌ریه‌کان که به‌مجوسیه ناو براون ئه‌لین الله تعالی کرداری
به‌نده‌کان دروست ناکات به‌نده‌کان خۆیان کرداره‌کانی خۆیان دروست ئه‌که‌ن .

جووری سی‌ههم جه‌بری‌ه‌کانن : ناو نراون به‌جه‌بری‌ه‌کان چونکه پییان وایه به‌نده ناچاره له‌سه‌ر کاره‌کان وهیج ویست وحه‌زی بۆ به‌نده نیه وه بکه‌ری هه‌قیقه‌ت سی کاره‌کان الله تعالی یه وه الله به‌نده‌کان ناچار ئەکات له‌سه‌ر کوفر یان ئیمان . (الملل والنحل للشهرستاني ج 1 ص 87).

وه‌لام سی ئەوه‌مان دایه‌وه له‌پله‌ی سی‌ههم سی قه‌ده‌ر که جیاوازی جه‌بری‌ه‌کان له‌گه‌ل ئەه‌لی سونه‌ت چیه .

ئیمام سی سفیان سی ته‌وری فه‌رمووی

شُعَيْبُ لَا يَنْفَعُكَ مَا كَتَبْتَ حَتَّى تَرَى الصَّلَاةَ خُلْفَ كُلِّ بَرٍّ وَفَاجِرٍ ،

ئهی شوعه‌یب سودت پی ناگه‌یه‌نی‌ت ئەوه‌ی بۆم نویسیوی تاوه‌ک نویژکردن به‌ شهرع سی ئەبینیت له‌پشت هه‌موو که‌سی‌ک جا ئەو که‌سه باش بی‌ت یان خ‌راپ (په‌ده بۆ ئەوانه‌ی ئەلین نویژ ته‌نها له‌پشت چاکه‌کار دروسته) .

شیکردنه‌وه له‌سه‌ر بابه‌ت سی نویژه‌که

شعیب ئەل‌یت وتم به‌ سوفیان : **يا أبا عبد الله الصلاة كلها؟ .**

شعیب ئەل‌ی وتم به‌ سفیان ئایا هه‌موو نویژه‌کان له‌ پشت چاکه‌کار و خراپ‌کاره‌وه بکه‌م ؟

فه‌رمووی: لا ولكن صلاة الجمعة والعیدین ،صل خلف من أدركت وأما سائر ذلك فأنت مخیر لا تصل إلا خلف من تثق به وتعلم أنه من أهل السنة والجماعة.

فه‌رمووی نه‌خیر به‌لام نوێژی جمعه و دووجه‌ژنه‌که له‌پشت هه‌رکه‌سیکه‌وه بوو ئه‌نجام ی به‌لام نوێژه‌کانی تر خۆت ئازادی له‌وهی که نوێژنه‌که‌ی له‌ پشت که‌سیکه‌وه تا لێی دل‌نیابیت که‌ئه‌ه‌لی سونه‌ وجه‌ماعه‌یه .

که واته‌ له‌ قسه‌که‌ی ئیمام سفیان مه‌به‌ستی ئه‌وه ئه‌گه‌ر نه‌شزانی پێش نوێژ خوین ئه‌ه‌لی سونه‌یه‌ هه‌لآله‌ نوێژی له‌پشته‌وه‌بکه‌ی چونکه‌ فه‌رمووی خۆت ئازاد و سه‌رپشکی گه‌ر هه‌رام بوایه‌ نه‌یده‌فه‌رموو ئازادی چونکه‌ سه‌رپشک بوون نییه‌ له‌ هه‌رامدا .

که واته‌ ئازادی له‌وه‌ی له‌پشت ئه‌وو که‌سه‌وه نوێژ نه‌که‌ی برۆی له‌پشت ئه‌ه‌لی سونه‌یه‌ک نوێژ بکه‌ی ، به‌لام گه‌ر ئه‌ه‌لی سونه‌تت ده‌ست نه‌که‌وت ئه‌وا نوێژ له‌پشتیه‌وه ده‌که‌ی بانه‌شی ناسیت چونکه‌ واجب ی جه‌ماعه‌ت ته‌رک نا‌کریت له‌به‌ر سونه‌تی نوێژکردن له‌پشت ئه‌ه‌لی سونه‌ت ، ئه‌سله‌ن گه‌ر نوێژ ته‌نها له‌پشت خاوه‌ن عه‌قیده‌ی ئه‌ه‌لی سونه‌ت جائیز بێت و عه‌قیده‌ نه‌ناسراو نوێژی له‌پشت جائیز نه‌بێت که واته‌ نوێژی زۆربه‌ی سه‌له‌ف با‌تل بووه .

② الحكم بن عطية ده‌لێت :

(سألت الحسن، فقلت: رجل من الخوارج يؤمنا، أنصلي خلفه قال: نعم، قد أم الناس من هو شر منه)

پرسیارم له‌حه‌سن کرد وتم پیاوی له‌خه‌وارج پێش نوێژیمان ده‌کات ئایا نوێژی له‌پشته‌وه بکه‌ین ؟

فه‌رمووی به‌لێ خه‌لکانی پێش نوێژیان کردوو له‌خه‌وارج خراپتر بوون .

(أصول السنة لابن أبي زمنين 211)

جائه‌گه‌ر نوێژنه‌که‌ی ته‌نها له‌پشت ئه‌هلی سونه‌ت نه‌ییت که‌واتا نوێژی سه‌له‌ف
باتل بوه له‌پشت ئه‌هلی بیده‌ع !

③ ابن حزم رحمه الله عه‌فه‌رموویت :

وما امتنع قط أحد من الصحابة رضي الله عنهم، ولا من خيار التابعين، من الصلاة
خلف كل إمام صلى بهم؛ حتى خلف الحجاج، وحبيش بن دلجة، ونجدة الحروري...وقيل
لابن عمر في ذلك، فقال : إذا قالوا : حي على الصلاة. أجبناهم، وإذا قالوا : حي على
سفك الدماء... تركناهم.

هیچ کاتێ هێچ یه‌کێ له‌صحابه‌ په‌زای الله یان لێ ییت وه له‌باشترینه‌کان سی تابعین
که‌سیان په‌یگری نوێژیان نه‌کردوه له‌پشت ئه‌و ئیمامه‌ی په‌شنوێژیان بو‌ده‌کات
ته‌نانه‌ت نوێژیان کردوه له‌پشت چه‌جاج (که‌حیلاف هه‌بوو له‌ته‌که‌فیرکردن سی)
وه له‌پشت حبیش بن دلجه و نجده‌ی حروری(خه‌وارێج)

وه وترا به‌ ابن عمر له‌سه‌ر نوێژکردن له‌پشتیان فه‌رمووی

گه‌ر وتیان وه‌رن بو‌ نوێژ وه‌لامیان ده‌ده‌ینه‌وه به‌لام ئه‌گه‌ر بانگمان بکه‌ن بلین وه‌رن
بو‌ خوین په‌یژی ناچین به‌ ده‌میان‌ه‌وه

④ ئیمام ابن قودامه‌ی هه‌نبه‌لی رحمه الله له‌المغنی به‌ژماره‌ 1125 عه‌فه‌رموویت :

و إن لم يعلم حاله ولم يظهر منه ما يمنع الائتتام به ، فصلاة المأموم صحيحة . نص
عليه أحمد ؛ لأن الأصل في المسلمين السلامة

ئه‌گهر حاڵی ئیمامه‌که نه‌زانراویبێت وه شتیکی لی دهرنه‌که‌وتبێت که‌بیته هۆی رێگریکردن له‌ نوێژکردن له‌پشتیه‌وه (کوفری لی نه‌بینرابێت) ئه‌وا نوێژی ئه‌وانه‌ی له‌پشتیه‌وه نوێژ ده‌که‌ن دروسته ئه‌مه‌ش وته‌ی ئیمام احمد—ده چونکه ئه‌صل له‌موسلمان سه‌لامه‌ت بونه .

ولو صلی خلف من یشک فی اسلامه ، فصلاته صحیحة

وه ئه‌گهر نوێژی کرد له‌پشت که‌سی که‌گومانی هه‌بێت له‌موسلمان بوونی پیش نوێژکار ئه‌وا نوێژه‌که‌ت له‌پشتیه‌وه دروسته .

⑤ شیخ سی ئیسلام ابن تیمیة ده‌فه‌رموویت :

(لم يقل أحد من الأئمة: إنه لا تجوز الصلاة إلا خلف من علم باطن أمره)

هیچ یه‌کێ له‌پیشه‌وايان نه‌یان فه‌رموو نوێژکردن جائیز نییه ئیلا له‌پشت که‌سیکه‌وه نه‌بێت که‌عه‌قیده‌که‌ی بزانیته . (مجموع الفتاوى 281/3)

هه‌موو ئه‌و وتانه‌ی سه‌له‌ف که هاتوو ئه‌لیت نوێژ مه‌که‌ن له‌پشت ئه‌هلی سونه‌ت نه‌بێت مه‌به‌ستیان ئه‌وه نییه نوێژ کردن له‌پشت که‌سی نه‌یناسیت هه‌رامه .
به‌به‌لگه‌ی ئه‌م وته‌یه

⑥ ابن أبي زمنين له أصول السنة (284/1) ده‌یگی‌رێته‌وه :

قَالَ ابْنُ وَضَّاحٍ وَسَأَلْتُ يُوسُفَ بْنَ عَدِيٍّ عَنْ تَفْسِيرِ حَدِيثِ النَّبِيِّ ﷺ خَلْفَ كُلِّ بَرٍّ وَفَاجِرٍ قَالَ : الْجُمُعَةُ خَاصَّةٌ، قُلْتُ : وَإِنْ كَانَ الْإِمَامُ صَاحِبَ بِدْعَةٍ ، قَالَ نَعَمْ، وَإِنْ كَانَ صَاحِبَ بِدْعَةٍ؛ لِأَنَّ الْجُمُعَةَ فِي مَكَانٍ وَاحِدٍ لَيْسَ تَوْجَدُ فِي غَيْرِهِ.

ابن وضاح ده‌لێت پرسیارم له یوسف ی کوری عدی کرد له‌بارهی راقه‌ی فه‌رمووده‌ی نوێژ بکه له‌پشت هه‌موو چاکه‌کار و خراپکاری ، یوسف فه‌رمووی نوێژی هه‌ینی تایبه‌ته

وتم ئە‌گەر چی ئیمامه‌که خاوه‌ن بیدعه‌ش بی‌ت ؟

فه‌رمووی به‌لێ ئە‌گەر خاوه‌ن بیدعه‌ش بی‌ت چونکه جومعان له‌یه‌ک جیگا ئە‌نجام ده‌دری‌ت شوینی تر نیه بۆی بجیت .

که‌واتا بۆیه بۆ نوێژه‌کانی تر له‌پشت مبتدعه‌وه نایکه‌ن چونکه شوینی تریان هه‌بووه ئە‌هلی سونه‌ت پێش نوێژی کردووه .

به‌لام چونکه جومعان له‌یه‌ک شوین ده‌کریت نوێژه‌که ده‌که‌ن گه‌رچی ئیمامه‌که مبتدع یش بی‌ت خو ئە‌گەر نوێژکردن دروست نه‌بی‌ت له‌پشت مبتدع ئە‌وا جومعه‌ش نا‌کریت له‌پشتیان و ده‌یفه‌رموو دووباره‌ی بکه‌وه .

که‌واتا بۆ نوێژه‌کانی تریش گه‌ر ئە‌هلی سونه‌ت ده‌ست نه‌که‌وت ئە‌وا نوێژه‌که‌ت ده‌که‌ی گه‌رچی پێش نوێژه‌که مبتدع یش بی‌ت ، به‌لام گه‌ر مزگه‌وتی ئە‌هلی سونه‌ت هه‌بی‌ت ئە‌وکاته له‌پشت مبتدع هه‌وه نا‌کریت ، به‌لام بشی که‌یت هه‌ر درووسته وه‌ک سفیان فه‌رمووی خۆت ئازاد و سه‌ره‌پشکی

⑦ له‌لای سه‌له‌ف ته‌نها نوێژ له‌ پشت کافره‌وه جائیز نییه

البریهاری رحمه الله له (شرح السنة) 49 ده‌فه‌رموویت :

والصلوات الخمس جائزة خلف من صليت إلا أن يكون جهميا فإنه معطل وإن صليت خلفه فأعد صلاتك.

پینج فه‌رزه‌که جائیزه له‌پشت هه‌رکه‌سیکه‌وه ئه‌نجامی به‌یت ته‌نها جه‌همی نه‌بی‌ت چونکه ئه‌وانه معطله‌ن ئه‌گه‌ر نوێژت کرد له‌پشتیان دووباره‌ی که‌وه .

که واتا ئه‌گه‌ر له پشت مبتدع و عه‌قیده نه‌ناسراو جائیز نه‌بوايه ده‌یفه‌رموو نوێژ له‌پشت عه‌قیده نه‌ناسرا و مبتدع یش جائیزیه به‌لام ته‌نها له‌پشت مورته‌د فه‌رمووی جائیز نییه ، که‌واتا ئه‌گه‌ر عه‌قیده‌ی مه‌لاکه نه‌ناسیت نوێژی له‌پشته‌وه ئه‌کریت هه‌رکه‌س بلی‌ت نوێژی له‌پشته‌وه ناکریت و نوێژه‌که باتله ئه‌وکه‌سه مبتدع هـ

شیخ ی ئیسلام ابن تیمیة ده‌فه‌رمووی‌ت :

(لم يقل أحد من الأئمة : إنه لا تجوز الصلاة إلا خلف من علم باطن أمره)

(مجموع الفتاوى 281/3)

هیچ یه‌کێ له پێشه‌وايانى دین نه‌یان وتوه نوێژ دروست نییه ئیلا له‌پشتی که‌سیکه‌وه نه‌بی‌ت که عه‌قیده‌ی بزانی‌ت .

وه فه‌رموویه‌تی :

(الصلاة خلف المستور جائزة باتفاق علماء المسلمين، ومن قال: إن الصلاة محرمة أو باطلة خلف من لا يعرف حاله. فقد خالف إجماع أهل السنة والجماعة)

نوێژ له پشت که‌سێ که عه‌قیده و حالێ نه‌زانراوه دروسته به‌یه‌کده‌نگی زانایان ی موسلمان وه هه‌رکه‌سێ بلی‌ت نوێژ دروست نییه یان باتله ئیلا له‌پشت که‌سیکه‌وه حالێ زانراوی‌ت ئه‌وا خاوه‌ن ئه‌م وته‌یه پێچه‌وانه‌ی ئیجماع ی ئه‌هل ی سونه‌ت وجه‌ماعه‌ی کردووه .

(مجموع الفتاوى 282/3)

وه ده‌فه‌رموویت :

(من قال: لا أصلي جمعة ولا جماعة إلا خلف من أعرف عقيدته في الباطن، فهذا مبتدع مخالف للصحابة والتابعين)

هه‌رکه‌س بلی من نوێژی جمعه و جه‌ماعه ناکه‌م ئیلا له‌پشت که‌سیکه‌وه نه‌بیئت که‌عه‌قیده‌ی بزانه‌م ئه‌وا ئه‌وکه‌سه‌ مبتدع ه و پیچه‌وانه‌ی هاوه‌لان وتابعین ه .

(مجموع الفتاوى 542/4)

دیسان شیخ‌ی ئیسلام ابن تیمیه رحمه الله ده‌فه‌رموویت

(يجوز للرجل أن يصلى الصلوات الخمس والجمعة وغير ذلك خلف من لم يعلم منه بدعة ولا فسقا باتفاق الأئمة الأربعة وغيرهم من أئمة المسلمين ،

دروسته بو پیاو که‌پینج فه‌رزه‌که‌ و نوێژی جمعه و جگه‌ له‌وه‌ش ئه‌نجام بات له‌پشتی که‌سیکه‌وه که‌ بیدعه و فسق‌ی لی نه‌بینیوه به‌یه‌کده‌نگی پی‌شه‌وايانی موسلمان

وليس من شرط الائتتمام أن يعلم المأموم اعتقاد إمامه ، ولا أن يمتحنه فيقول : ماذا تعتقد ؟ بل يصلى خلف مستور الحال ،

وه به‌ مه‌رج نه‌گیراوه بو شه‌رع‌ی بونی نوێژ له‌پشت ئیمامیکه‌وه ئیلا عه‌قیده‌ی ئیمامه‌که‌ بزانیته‌ یان برۆی پرسیارى لی بکه‌ی و بلیی تو عه‌قیده‌ت چیه به‌لکو نوێژ له‌پشت مستور حال (واته ئه‌ومه‌لایه‌ی عه‌قیده‌ی له‌ئیمه‌ شاراوه‌یه و نازانین چیه)

ولو صلى خلف من يعلم أنه فاسق أو مبتدع ففي صحة صلاته قولان مشهوران في مذهب أحمد ومالك ، ومذهب الشافعي وأبي حنيفة الصحة .

به‌لام ئه‌گه‌ر نوێژ بکات له‌پشتی که‌سیکه‌وه بزانی‌ت ئه‌و که‌سه فاسق ه‌یان مبتدع ه‌ ئه‌وا بۆ دروست سی نوێژه‌که‌ی دوو وته‌ی مشهور هه‌یه له‌مه‌زه‌هب سی احمد و مالک و مه‌زه‌بی شافعی وابوحنیفه ...

وأما " الصلاة خلف المبتدع " فهذه المسألة فيها نزاع وتفصيل . فإذا لم تجد إماما غيره كالجمعة التي لا تقام إلا بمكان واحد وكالعيدين وكصلوات الحج خلف إمام الموسم فهذه تفعل خلف كل بر وفاجر باتفاق أهل السنة والجماعة

به‌لام نوێژ له‌پشت مبتدع ئه‌مه بابته‌ی خیلافیه و ته‌فسیلی تێدایه ئه‌گه‌ر ه‌یچ پێشه‌وایه‌کی تر نه‌بوو که جومعه‌ی له‌پشته‌وه بکه‌ی چونکه جمعه له‌یه‌ک شوین ئه‌نجام ده‌دری‌ت وه وه‌ک دوو جه‌ژنه‌که وه وه‌ک نوێژ له‌پشت ئیمام له‌کات سی مه‌وسم ئه‌م نوێژانه له‌پشت هه‌موو ئیمامی ئه‌کرێ باش بێ یان خراب

وإنما تدع مثل هذه الصلوات خلف الأئمة أهل البدع كالرافضة ... إذا لم يكن في القرية إلا مسجد واحد فصلاته في الجماعة خلف الفاجر خير من صلاته في بيته منفردا ؛ لئلا يفضي إلى ترك الجماعة مطلقا .

ئه‌م نوێژانه ئه‌نجام نادریت له‌پشت مه‌لای ئه‌هلی بیده‌ی سی رافیزه وهاوشیوه‌کانیان ... ئه‌گه‌ر له لادییه‌کدا ته‌نها مزگه‌وتی هه‌بی‌ت ئه‌وا نوێژی جه‌ماعه‌ته‌که‌ت دروسته جامه‌لاکه باش بی‌ت یان خراب چونکه نوێژی جه‌ماعه‌ت کردنت له‌پشتی مه‌لایه‌خراب باشت‌ره له‌وه‌ی له‌مال به‌ته‌نها نوێژ بکه‌ی بۆئه‌وه‌ی سه‌ر نه‌کی‌شی‌ت بۆ وازه‌ینان له‌نوێژی جه‌ماعه‌ت به‌گشتی .

وأما إذا أمكنه أن يصلي خلف غير المبتدع فهو أحسن وأفضل بلا ريب .

به‌لام ئه‌گه‌ر توانای هه‌بوو نوێژ بکات له‌پشتی که‌سی که‌مبتدع نه‌بی‌ت ئه‌وا باشت‌ر وچاک‌تره بێ ه‌یچ گومانێ . "مجموع الفتاوى" (351/23 - 356) .

به‌پوختی //

① نوێژ له‌پشت مه‌لایه‌ک بزانیته‌ کافر ومورته‌ده وکه‌وتۆته‌ ریده‌وه باتله‌ نه‌گه‌ر کردت ده‌بیته‌ دووباره‌ی که‌یته‌وه.

② نازانیت مه‌لاکه‌عقیده‌ی چیه‌ نازانیت کوفری هه‌یه‌ یاخود نا ئه‌مه‌ بی‌ پرسیارکردن له‌عه‌قیده‌ی نوێژ نه‌که‌یت و دروسته‌.

③ مه‌لایه‌ک کوفری لی‌ده‌رنه‌که‌وتوه به‌لام بیده‌چیه‌ ئه‌مه‌ نه‌گه‌ر بتوانیت برۆی له‌پشت مه‌لایه‌کی ئه‌هلی سونه‌ت نوێژ بکه‌ی ئه‌وا ده‌رۆی بو‌ پشت مه‌لا سونیه‌که‌ له‌پشت مبتدعه‌که‌ نوێژ ناکه‌ی به‌لام نه‌گه‌ر مه‌لای سونیت ده‌ست نه‌که‌وت یان دووربوو لیته‌وه ئه‌وا له‌پشت مه‌لا مبتدع ه‌که‌وه نوێژ نه‌که‌ی به‌و مه‌رجه‌ی بیده‌که‌ی کوفری نه‌بیته‌.

لی‌رده‌ ئه‌هلی فیتنه‌ وشوبه‌هات شوبه‌هیه‌ ئه‌وروژینن ئه‌لین

ئیمام‌ی احمد فه‌رمووی (من سه‌ره‌تا ئاسانکاریم ئه‌کرد له‌م بابه‌ته‌، به‌لام کاتی‌ک که‌ بیده‌ زۆر بوو ئه‌وا نوێژ مه‌که‌ ته‌نها له‌دوای ئه‌و که‌سه‌ نه‌بیته‌ که‌ عه‌قیده‌که‌ی ئه‌زانیت) . (طبقات الحنابلة : ١/٥٩)

ئه‌م وته‌یه‌ی ئیمام‌ی احمد مه‌به‌ست ی پێی ئه‌وه‌نیه‌ نوێژکردن له‌پشت که‌سی عه‌قیده‌ی شاراوویه‌ دروست نیه‌ به‌لکو مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه‌ لای ئیمام احمد باشت‌ر وایه‌ نوێژ نه‌که‌یت ئیلا له‌پشت که‌سی‌که‌وه‌ که‌بزانیته‌ ئه‌هلی سونه‌یه‌ ئه‌مما نه‌گه‌ر ئه‌هلی سونه‌ت ده‌ست نه‌که‌وت نوێژکردنت له‌پشت که‌سی که‌عه‌قیده‌ی شاراوویه‌ دروسته‌ .

به‌لگه‌ش وته‌ی ئیمام سی ئه‌حمه‌ده رحمة الله

عبد الله سی کوری ئیمام أحمد ده‌فه‌رموویت (**إذا كان الذي يصلي بنا لا يقول بشئ من هذا صليت خلفه فإذا كان يصلي بنا يقول بشئ من هذا القول أعدت الصلاة خلفه**)
(کتاب حکم الصلاة خلف المبتدع والفاسق) .

ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌که‌سه‌ی پیش نوێژیمان بو‌ ده‌کات ئه‌وقسانه نالیت (وته‌ی قورئان مه‌خلوقه) ئه‌وا نوێژی له‌پشته‌وه ده‌که‌م جا ئه‌گه‌ر پیش نوێژی بو‌کردين و ئه‌وقسانه‌ی ده‌کرد (واته کوفری ده‌رخست) ئه‌وا نوێژه‌که دووباره ئه‌که‌مه‌وه .

که‌واته له‌عه‌قیده‌ی ئیمام احمد مه‌لایه‌ک کوفری لی نه‌بینرابیت نوێژی له‌پشت ئه‌کرئ ئه‌گه‌ر چی زۆربه‌ی مه‌لاکانی تریش له‌کوفردا بن به‌به‌لگه‌ی ئه‌وه وته‌یه که‌ئیستا خویندته‌وه.

ئه‌ی مه‌به‌ست سی ئیمام احمد چیه که‌فه‌رموو سی سه‌ره‌تا ئاسانکاریم ده‌کرد له‌بابه‌تی نوێژکردن ؟؟

① مه‌به‌ستی ئیمام احمد ئه‌وه‌یه سه‌ره‌تا ته‌کفیری جه‌همیه‌کان سی نه‌ده‌کرد که‌واته نوێژی له‌پشتیان به‌دروست زانیوه پیش ته‌کفیرکردنیان (به‌و واتایه‌ی بیدعه‌که‌یان سی به‌بیدعه‌ی کافرکه‌ر نه‌ده‌زانئ) .

وه‌ک پرسیا‌ری لیده‌که‌ن خۆی ده‌فه‌رموویت

ابراهيم الدورق سی ده‌فه‌رموویت

(**سألت أحمد بن حنبل عن يقول : القرآن مخلوق ؟ فقال : كنت لا أكفرهم حتى قرأت آيات من القرآن : وَ لَئِنْ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ و قوله: بَعْدَ الَّذِي**)

جاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ وَ قَوْلُهُ : أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ فَالْقُرْآنَ مِنْ عِلْمِ اللَّهِ وَ مَنْ زَعَمَ أَنْ عِلْمَ اللَّهِ مَخْلُوقٌ فَهُوَ كَافِرٌ)

پرسیارم له ئه‌حمه‌دی کۆری هه‌نبه‌ل کرد له‌باره‌ی که‌سی‌ک که‌بلیت قورئان مه‌خلوقه ئیمام فه‌رمووی

من سه‌ره‌تا ته‌که‌فیرم نه‌ده‌کرن تا چه‌ند ئایه‌تیکم خوینده‌وه له قورئان الله ده‌فه‌رموویت (**ئه‌گه‌ر شوین هه‌واو ئاره‌زووی ئه‌وان بکه‌ویت له‌پاش ئه‌وه‌ی زانستت بۆ هاتوو**) وه الله ده‌فه‌رموویت (**الله به‌زانست سی خۆی دایبه‌زاندوو**) قورئان له‌زانستی الله یه هه‌رکه‌س پێی وابی زانستی الله مه‌خلوقه ئه‌وه کافره .

② جاکه ئیمام احمد سه‌ره‌تا جه‌همیه‌کان سی پێ کافرنه‌بوه وبی‌ده‌که‌یان سی به‌کوفری نه‌زانی بوو .

له‌هه‌مان کاتدا رێگه‌ی ئه‌یا له‌پشت مبتدعه‌وه نوێژ بکریت یه‌کی له‌و مبتدعه‌انه‌ی سه‌رده‌م سی ئیمام جه‌همیه‌کان بوو که‌پرسیاریان له‌ئیمام احمد کرد له‌باره‌ی نوێژ له‌پشت مبتدعه‌وه

(**أَيُّصْلَى خَلْفَ صَاحِبِ بَدْعَةٍ ؟ فَقَالَ : إِذَا كَانَ دَاعِيَةً أَوْ يَخَاصِمُ فِيهَا أَوْ يَدْعُو إِلَيْهَا لَا يَصْلَى خَلْفَهُ وَلَا يَكَلِّمُ . فَقُلْتُ : فَمَنْ كَانَ فِيهِ شَيْءٌ إِلَّا أَنَّهُ لَا يَخَاصِمُ فِيهِ ؟ قَالَ : هُوَ أَهْوَنُ . قُلْتُ : فَيَصْلَى خَلْفَ هَذَا ؟ قَالَ نَعَمْ . قُلْتُ : أَمْ فَلَيْسَ هَذَا صَاحِبَ بَدْعَةٍ ؟ قَالَ : بَلَى وَلَكِنْ هَذَا لَعَلَّهُ لَا يَدْرِي يَرْجِعُ ، وَهَذَا يَدْعُو إِلَيْهَا)**

ئایا نوێژ له‌پشت خاوه‌ن بی‌ده‌وه ده‌کری ؟ فه‌رمووی ئه‌گه‌ر بانگه‌وازا‌کار بی‌ت و مناقه‌شه‌ی له‌سه‌ر بکات و بانگه‌وازی بۆبکات نوێژی له‌پشته‌وه نا‌کری و قسه‌ی له‌گه‌ل نا‌کری ، وتم ئه‌ی ئه‌گه‌ر بی‌ده‌ی هه‌بی‌ت و مناقه‌شه له‌پێناو بی‌ده‌که‌ی نه‌کات؟

ئیمام احمد فه‌رمووی ئەمه ئاسانتره

وتم نویژی له‌پشته‌وه ئەکرئ ؟

فه‌رمووی به‌لئ

وتم ئەه‌ی ئەم که‌سه مه‌گه‌ر خاوه‌ن بیده‌یه ؟

فه‌رمووی به‌لئ به‌لام له‌وانه‌یه ئەم که‌سه جاهل بی‌ت و بگه‌رپته‌وه به‌لام بانگخوازی
بیده‌یه ده‌عه‌وه ده‌کات بۆ‌بیده‌یه‌که‌ی . (مسائل ابن هانی ١ / ٦٢)

که‌واتا ئاسانکاریه‌که‌ی ئیمام احمد ئەوه‌بوو

به‌شهرع‌ی ده‌زانی نویژ له‌پشت مبتدع‌ه‌وه بکری‌ت یه‌کئ له‌و مبتدعانه‌ جه‌همیه‌کان
بون که‌ئیمام سه‌ره‌تا به‌کافری نه‌ده‌زانین ئەمه ئاسانکاریه‌که‌ی بوو ، به‌لام بۆ
ئه‌ه‌لی بیده‌یه که‌بیده‌یه‌ی کوفریان لئ نه‌بینراو ئیمام‌ی احمد فه‌رمووی وه‌ک
له‌کتاب السنة هاتوو (**ولا أحب الصلاة خلف أهل البدع**) واتا نویژکردن له‌پشت
ئه‌ه‌لی بیده‌یه‌م پئ‌ خوش‌یه .

که‌واتا ئیمام احمد نویژکردن له‌پشت که‌سئ عه‌قیده‌ی نه‌زانراوه به‌دروست ئەزانئ
وه‌ک ئەو وته‌یه‌ی له‌سه‌ره‌تا دامناوه به‌لام وای پئ‌خۆشته‌یه له‌پشت ئه‌ه‌لی سونه‌ت
بکری‌ت.

که‌واتا سه‌ره‌تا ئاسانکاری کردوه نویژی له‌پشت مبتدع‌ پئ‌ جائیز بووه ، به‌لام دواتر
پئ‌ی باش نه‌بووه له‌پشت مبتدع‌ نویژ بکری‌ت ئیلا ئه‌ه‌لی سونه‌ت نه‌بی‌ت وه‌ له‌کاتی
نه‌بونی ئیمامئ عه‌قیده‌ی ئه‌ه‌لی سونه‌ت بی‌ت نویژکردن‌ی له‌پشت مه‌لایه‌که‌وه پئ‌
جائیزبووه که‌کوفری نه‌بی‌ت وه‌ک ئەو وته‌یه‌ی که‌فه‌رمووی (ئه‌گه‌ر ئەوه‌که‌سه‌ی پئ‌ش
نویژیمان بۆ ده‌کات ئەوقسانه‌ نالی‌ت (وته‌ی قورئان مه‌خلوقه‌) ئەوا نویژی له‌پشته‌وه

ده‌که‌م جا ئه‌گه‌ر پێش نوێژی بۆکردین و ئه‌وقسانه‌ی ده‌کرد(واته کوفری ده‌رخست)
ئه‌وا نوێژه‌که دووباره ئه‌که‌مه‌وه).

شیخ‌ی ئیسلام ابن تیمیه ده‌فه‌رموویت :

(وکان بعض الناس إذا كثرت الأهواء يحب أن لا يصلي إلا خلف من يعرفه على سبيل
الاستحباب كما نقل ذلك عن أحمد أنه ذكر ذلك لمن سأله ولم يقل أحمد ؛ إنه لا تصح
إلا خلف من أعرف حاله)

هه‌نئ له‌خه‌لکان کاتئ بیدعه به‌ربلاوبیئت پێیان خۆشه نوێژ نه‌کرئ ئیلا له‌پشت
که‌سیکه‌وه نه‌بیئت که‌عه‌قیده‌ی بزانی ئه‌م کاره‌شیان پێ خۆش و پێ باشه هه‌روه‌ک
له‌ئیمام‌ی احمده‌وه گێراوه‌ته‌وه که کاتئ پرسیارى لێده‌که‌ن واده‌فه‌رموئ به‌لام
ئیمام احمد نه‌یفه‌رموو نوێژ دروست نییه ئیلا له‌پشت که‌سیکه‌وه که‌حالی بزانیته‌ .

(مجموع الفتاوى (280/3))

ئیمام سی سوفیان سی ته‌وری به‌شوعه‌یب ئه‌فه‌رموویت :

(**وَالْجِهَادَ مَاضِيًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَالصَّبْرَ تَحْتَ لَوَاءِ السُّلْطَانِ جَارَ أَمِّ عَدَلٍ**)

جیهاد به‌رده‌وامه تا رۆژی قیامه‌ت وه ئارامبگره له‌ژێر ده‌سه‌لاتداری (موسلمان) ده‌سه‌لاتداریکی سته‌مکارییت یان دادپه‌روه‌رییت .

به‌رده‌وام بوونی جه‌نگ وجیهاد تا رۆژی قیامه‌ت بنه‌مایه‌که له‌ بنه‌ماکانی عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سونه‌ت وجه‌ماعه‌ت به‌پێچه‌وانه‌ی مورچیئه‌کان ورافیزه‌کان وه‌اوشیوه‌کانیان که‌پێیان وایه جیهاد ناکریت تا محم‌دی مه‌دی دیت .

أبو داود له‌ سنه‌که‌یدا به‌ژماره‌(2532) رپوایه‌تی کردوه له‌ انس بن مالک که‌ پێغه‌م‌به‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی :

(**والجهاد ماض منذ بعثني الله إلى أن يقاتل آخر أمتي الدجال**)

تیکۆشان به‌رده‌وامه له‌وکاته‌ی الله منی ناردوه تاکو‌تا که‌س له‌ئومه‌ته‌که‌م ده‌جال ده‌کوژیت .

تیکۆشان سی به‌کۆشتنی ده‌جال کو‌تای پێ هینا که‌واتا مه‌به‌ست له‌ تیکۆشان ق‌تال کردنه .

وه رسول الله ﷺ فه‌رموویه‌تی :

(**لا تزال طائفة من أمتي يقاتلون على الحق ظاهرين على من ناوهم حتى يقاتل آخرهم المسيح الدجال**) .

به‌به‌رده‌وام کۆمه‌لیک له‌ئومه‌ته‌که‌م کۆشتار ده‌که‌ن له‌سه‌ر هه‌ق وه‌دیارن به‌سه‌ر دوژمنه‌کانیان تاکو کو‌تا که‌سیان ده‌جال ده‌کوژیت .

نه‌یفه‌رموو کۆمه‌لێ له‌ئومه‌ته‌که‌م له‌کاتی ده‌رچونی مه‌دی قاتال ده‌که‌ن نه‌خێر
قاتال به‌رده‌وامه‌ تا یه‌کلابونه‌وه‌ی جه‌نگه‌کان له‌به‌رژه‌وه‌ندی ئیسلام ، پاشان
له‌کام ئایه‌ت وه‌رمووده‌ هاتوه‌ دانیشیت جیهاد نه‌که‌ی تا محمدی مه‌دی بی‌ت ؟؟
ئهی ئه‌گه‌ر مردی پێش ده‌رچونی مه‌دی ؟؟؟

شیخ عبد الرحمن بن حسن ال الشيخ ده‌فه‌رموویت :

بأي كتاب أم بأي حجة أن الجهاد لا يجب إلا مع إمام متبع ؟

**هذا من الفرية في الدين والعدول عن سبيل المؤمنين والأدلة على بطلان هذا القول
أشهر من أن تذكر من ذلك عموم الأمر بالجهاد والترغيب فيه والوعيد في تركه**

به‌چی کتابێک وه‌چی به‌لگه‌یه‌ک جیهاد واجب نا‌کریت ئیلا له‌گه‌ڵ ئیمامێکی پێشه‌وا
نه‌بی‌ت ؟ ئه‌مه‌ درۆکردنه‌ به‌ناوی دینه‌وه‌ ، وه‌ لادانه‌ له‌پێبازی با‌وه‌رداران وه‌
به‌لگه‌ش له‌سه‌ر پوچه‌لی ئه‌و وته‌یه‌ زۆر زیاتره‌ له‌وه‌ی با‌س ب‌کریت له‌و به‌لگانه‌ش
که‌ئه‌و وته‌یه‌ پوچه‌ل ده‌کاته‌وه‌ گشت‌گیری فه‌رمانکردنه‌ به‌جیهاد و موژده
به‌خشه‌ بۆبکه‌رانی وه‌هه‌ر شه‌کردنه‌ له‌وانه‌ی وازه‌هێنن له‌ جیهاد .

(الدرر السنية 97/7)

وه‌ هه‌ر که‌سی‌ک له‌موسلمانان ده‌سه‌لاتی گرت‌ه ده‌ست ئه‌وا جیهاد له‌پشتیه‌وه‌ درژی
دووژمنانی الله ئه‌نجام ئه‌دریت جائه‌و ده‌سه‌لاتداره‌ که‌سی‌کی با‌ش بی‌ت یان
خراپ‌کاری‌یت .

شیخ الإسلام الشيخ محمد بن عبد الوهاب - رحمه الله تعالى - فه‌رموویه‌تی :

(الأئمة مجتمعون من كل مذهب على أن من تغلب على بلد أو بلدان، له حكم الإمام في جميع الأشياء، ولولا هذا ما استقامت الدنيا، لأن الناس من زمن طويل، قبل الإمام أحمد إلى يومنا هذا، ما اجتمعوا على إمام واحد)

زانایان کۆده‌نگن له‌هه‌موو مه‌زه‌به‌کان که‌فه‌رموویانه هه‌رکه‌سی ده‌ست بگ‌ری‌ت به‌سه‌ر شار‌ی یان چه‌ند شار‌ی ئە‌وا حوکمی ئیمامی هه‌یه له‌هه‌موو شتی‌کدا ئە‌گه‌ر ئا‌وا نه‌ب‌وا‌یه ئە‌وا دونیا جی‌گ‌یر نه‌ده‌بوو چونکه خه‌ل‌کی له‌پیش ئیمامی ئە‌حمه‌ده‌وه تائه‌مرۆ له‌سه‌ر ئیمام‌یک (ئە‌میری‌ک) کۆنه‌بونه‌ته‌وه .

("الدرر السنية في الأجوبة النجدية" (7 / 239))

جا هه‌ر ئە‌میری‌ی یان ئیمام‌یک که‌ موس‌لمان بی‌ت ئە‌وا له‌پشتیه‌وه جیهاده‌کر‌یت د‌ژی دو‌ژمنانی الله‌ جا‌خرا‌پ‌کار‌بی‌ی یان داد‌په‌روه‌ر و‌باش بی‌ت .

ئیمامی احمد رحمه الله فه‌رموویه‌تی :

(والغزو ماض مع الإمام إلى يوم القيامة البر والفاجر لا يترك)

جه‌نگ به‌رده‌وام له‌پشت ئیمامه‌وه ده‌کر‌یت تا رۆژی قیامه‌ت جائیمام چاکه‌کار‌بی‌ت (داد‌وه‌ر و ئە‌ه‌لی سونه‌ت بی‌ت) یان خرا‌په‌کار (سته‌م‌کار و‌مبت‌د‌ع به‌لام بی‌د‌عه و‌سته‌می‌ی که‌له‌ئیسلامی ده‌ری نه‌کر‌دی‌ت) ناب‌ی‌ت واز له‌جیهاد به‌ی‌ن‌ری‌ت . (أصول السنة)

ئیمامی الآج‌ری فه‌رموویه‌تی :

(من أمر عليك من عربي أو غيره، أسود أو أبيض، أو أعجمي، فأطعه فيما ليس لله عز وجل فيه معصية، وإن ظلمك حقاً لك، وإن ضربك ظلماً، وانتهاك عرضك وأخذ مالك،

فلا يَحْمَلُكَ ذَلِكَ عَلَى أَنَّهُ يَخْرُجُ عَلَيْهِ سَيْفُكَ حَتَّى تَقَاتِلَهُ، وَلَا تَخْرُجَ مَعَ خَارِجِي حَتَّى تَقَاتِلَهُ، وَلَا تُحَرِّضَ غَيْرَكَ عَلَى الْخُرُوجِ عَلَيْهِ، وَلَكِنْ اصْبِرْ عَلَيْهِ)

هه‌ر كه‌سێ فه‌رمانی پێ كردی (له‌ئهمیری موسلمانان) عه‌ره‌بی یان جگه‌ له‌ عه‌ره‌بی ره‌ش بی‌ت یان سپی ئه‌وا گوێپرایه‌لی بکه‌ له‌وکاره‌دا که‌سه‌ریپچی خ‌وای تێدانیه‌ ئه‌گه‌ر چی ئه‌و کاربه‌ده‌سته‌ سته‌مه‌ت لی بکات به‌راستی ئه‌گه‌ر لی دای ئه‌گه‌ر ئابرووی بردی ئه‌گه‌ر ماله‌که‌ی بردی هه‌ی یه‌کی له‌مانه‌ وات لی نه‌کات به‌شمشیره‌وه‌ له‌دژی ده‌ربچیت وه‌نه‌که‌ی له‌گه‌ل خه‌وارج ده‌ربچیت بۆشه‌پکردن له‌دژی وه‌که‌س هان نه‌ده‌ی بۆ ده‌رچوون (له‌کاربه‌ده‌ستی موسلمان) . ("الشريعة (ص40))

ئیمامی به‌ربه‌هاری رحمه الله ده‌فه‌رمووی‌ت : (لا يحل لأحد أن يبيت ليلة ولا يرى أن ليس عليه إمام برا كان أو فاجرا والحج والغزو مع الإمام ماض) .

حه‌لّ نیه بۆهه‌یج که‌سێ یه‌ک شه‌و بخه‌وی‌ت و باوه‌ری وای‌ت هه‌ی ئیمام وه‌رکرده‌یه‌کی باش یان خراپی نیه وه‌ هه‌ج و جه‌هاد له‌پشت ئیمامه‌وه‌ به‌به‌رده‌وامی ده‌کریت . (السنه)

هه‌ر بۆیه‌ش ئیمامی سوفیانی الثوری – رحمه الله – به‌ شوعه‌یی فه‌رموو :

ئهی شوعه‌یب ئه‌وه‌ی بۆتم نویسه‌وه‌ سودت پێ ناگه‌یه‌نێ تاباوه‌رت به‌وه‌نه‌بی‌ت که‌ نویژ و جه‌هاد له‌پشت هه‌موو چاکه‌کار و خراپه‌کاری ئه‌کرێ وه‌جه‌هاد تارپۆژی قیامه‌ت به‌رده‌وامه‌ وه‌ ئارامگه‌به‌ له‌ژێر ئالای ده‌سه‌لاتدار جاسته‌مکاری‌ت یان دادوه‌ری‌ت .

وه‌هه‌روه‌ها ئیمامی أبو إسماعيل الصابوني رحمه الله تعالی فه‌رموویه‌تی :

ويرى أصحاب الحديث الجمعة والعیدین، وغيرهما من الصلوات خلف كل إمام مسلم برا كان أو فاجرا. ويرون جهاد الكفرة معهم وإن كانوا جورة فجرة،

ئەهلی حەدێث باوەڕیان وایە نوێژی هەینی و دوو جەژنە کە و نوێژەکانی تر لە پێشت
 هەموو ئیمامی ئەنجام دەدرێت چاکە کاربێت یان خراپە کار وە باوەڕیان وایە جیهاد
 لەدژی کافران لە پێشت کار بە دەستانە وە دەکرێت ئەگەر سەتەمکار و خراپە کاریش بن
 (عقيدة السلف أصحاب الحديث (ص 92، 93))

ابن قدامة حەنبەلی رحمە اللّە فەرموویەتی :

(ونرى الحجّ والجهد ماضيان مع كلّ إمام ، بڑا كان أو فاجرا ، وصلاة الجمعة خلفهم جائزة) .

حەج و جیهاد بەردەوام ئەنجام دەدرێت لە پێشت هەموو ئیمامی باش بێت یان
 خراپە کاربێت وە نوێژی هەینی لە پێشتیانە وە دروستە . (لمعة الاعتقاد)

شیخ الإسلام ابن تیمیة رحمە اللّە فەرموویەتی :

(ويرون إقامة الحجّ والجهد والأعياد مع الأمراء أبارا كانوا أو فاجرا)

ئەهلی سونەت حەج و جیهاد و هەینی و جەژنەکان لە گەڵ کار بە دەستان ئەنجام
 دەدەن چاکە کار بن یان خراپە کار بن . (في الواسطية ص 129)

کەواتا جیهاد بەردەوامە وە لە پێشت هەرسە رکردە یە کە موسلمان بێت
 جائە و سە رکردە سەتەمکار بێت یان دادپەر وەربێت .

وە ئەهلی سونەت گۆڕا یە لێ سە رکردە ئە کەن لە چاکە دا تائە و کاتە ی سە رکردە
 کوفری لێ دەر نە کە وێت بە پێچە وانە ی خە واری جە کان کە هە رکات سە رکردە تا وانی ک
 یان موخالە فە یە کێ شە رع بکات لێی دەر دە چن و دژا یە تی سە رکردە ی موسلمان
 دە کەن .

أَمَّ الحَـصِـيـنَ رَضِيَ اللّهُ عَنْهَا دَه‌فَه‌رموویت :

بیستم له رسول الله ﷺ ده‌یغه‌رموو

(إِنْ أَمَرَ عَلَيْكُمْ عَبْدٌ مُّجَدِّعٌ يَقُودُكُمْ بَكْتَابِ اللّهِ تَعَالَى، فَاسْمَعُوا لَهُ وَأَطِيعُوا)

(أخرجه مسلم (١٢٩٨)) .

ئه‌گه‌ر به‌نده‌یه‌کی ده‌ست وپی بر‌اویش بی‌ت به‌لام به‌کتابی الله ده‌تان بات به‌ریوه ئه‌وا بیستن وگو‌پ‌رایه‌لی بکه‌ن .

أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلِي رَضِيَ اللّهُ عَنْهُ دَه‌فَه‌رموویت :

(حَقُّ عَلَى الْإِمَامِ أَنْ يَحْكُمَ بِمَا أَنْزَلَ اللّهُ عَزَّ وَجَلَّ، وَأَنْ يُوَدِّيَ الْأَمَانَةَ، فَإِذَا فَعَلَ ذَلِكَ فَحَقُّ عَلَى النَّاسِ أَنْ يَسْمَعُوا لَهُ وَأَنْ يَطِيعُوا، وَأَنْ يَجِيبُوا إِذَا دُعُوا) [أخرجه ابن أبي شيبه في المصنف (٣٢٥٣٢)، وسعيد بن منصور في التفسير (٦٥١)، والطبري في تفسيره (١٦٩/٧)، والخلال في السنة (٥١)]

مافه له‌سه‌ر ئیمام که حوکم بکات به‌وه‌ی الله دایبه‌زاندوو وه ئه‌مانه‌ت بگ‌پ‌ریته‌وه جاگه‌ر ئه‌مه‌ی کرد ئه‌وه مافه له‌سه‌ر خه‌لکی بیستن وگو‌پ‌رایه‌لی بکه‌ن وه گه‌ر داوا‌یه‌کی کرد ووه‌لامی به‌نه‌وه .

الإمام مالك رحمه الله دَه‌فَه‌رموویت :

(لَا يَكُونُ أَحَدٌ إِمَامًا أَبَدًا إِلَّا عَلَى هَذَا الشَّرْطِ)

(الصواعق المحرقة، لابن حجر الهيتمي (٣٧/١))

هیچ که‌سی هه‌رگ‌یز ناب‌یت به‌پ‌یشه‌وا‌یه‌کی شه‌رعی تا ئه‌م مه‌رجه‌ی تیدا به‌دی نه‌یه‌ت.

ئیمام القاضی عیاض ده‌فه‌رموویت :

(وفيه ما يلزم من طاعة الأئمة إذا كانوا متمسكين بالإسلام، والدعوة لكتاب الله)

(إكمال المعلم بفوائد مسلم (٣٧٥/٤)).

ئهم فه‌رمووده ئه‌وه‌ی تێدایه که کاتێ گویڤرایه‌لی سه‌رکرده ئه‌کریت که ده‌ستگرتوو بێت به‌ئیسلام و بانگه‌واز بو کتابی الله بکات .

ابن حزم رحمه الله ده‌فه‌رموویت :

(الإمام الواجب طاعته ما قادنا بكتاب الله تعالى وبسنة رسول الله ﷺ الذي أمر الكتاب باتباعها، فإن زاغ عن شيء منهما مُنع من ذلك..)

[الفصل في الملل والأهواء والنحل، لابن حزم (٨٤ / ٤)].

گویڤرایه‌لی سه‌رکرده واجبه تائه‌وکاته‌ی به‌کتابی الله و سونه‌تی رسول الله ﷺ بمان بات بارپوه چونکه قورئان فه‌رمانی کردوو به‌شوینکه‌وتنی جائه‌گه‌ر له‌شتیکی قورئان و سونه‌ت لابات ئه‌وا رپگری ئه‌کریت له‌گویڤرایه‌لی کردنی .

پێشه‌وا الأمير الصنعاني ده‌فه‌رموویت :

(ولكن شرط السمع له والطاعة بقوله : (ما أقام فيكم كتاب الله) أي : ما عمل فيكم بالقرآن) [التحبير لإيضاح معاني التيسير، للصنعاني (٧٣١/٣)].

مه‌رجی بیستن و گویڤرایه‌لی بو سه‌رکرده ئه‌وه‌یه که پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی (تا ئه‌وکاته‌ی کتابی الله له‌ناوتدا جی به‌جی بکات) و اتا کار به‌ قورئان بکات.

ئیمام أبو عبد الله القرطبي ده‌فه‌رموویت :

(إذا انعقدت الإمامة.. وجب على الناس كافة مبايعته على السمع والطاعة، وإقامة كتاب الله وسنة رسوله ﷺ) [الجامع لأحكام القرآن (٢٧٢/١)].

گەر ئیمام (سه‌رکرده‌ی ده‌وله‌تی ئیس...لامی دانرا) واجبه له‌سه‌ر خه‌لک به‌گشتی به‌یعه‌تی به‌نێ له‌سه‌ر بیستن وگوێزایه‌لیکردنی و جێ به‌جێکردنی کتاب سی الله و سونه‌تی رسول الله ﷺ .

ئیمام ابن حجر رحمه الله ده‌فه‌رموویت :

(والأصل في مبايعة الإمام أن يبايعه على أن يعمل بالحق، ويقيم الحدود، ويأمر بالمعروف، وينهى عن المنكر) (فتح الباري، لابن حجر (٢٠٣/١٣)).

ئه‌صل له به‌یعه‌ت دان به‌سه‌رکرده بریتیه له‌به‌یعه‌تدان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی سه‌رکرده کاربه‌هه‌ق بکات و حدوده شه‌ریه‌کان جێ به‌جێ بکات و فه‌رمان به‌چاکه بکات و نه‌هی له‌خراپه بکات .

گەر سه‌رکرده‌ی موسلمان که په‌یره‌و به شه‌ری الله ده‌کات تاوانی ئه‌نجام دا یان فه‌رمانی به‌تاوان کرد گوێزایه‌لی ناکرێ .

عبد الله بن عمر رضي الله عنهما، له‌پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌گێڕێته‌وه که فه‌رمووێه‌تی :

(السمع والطاعة على المرء المسلم فيما أحبّ وكره، ما لم يؤمر بمعصية، فإذا أمر بمعصية فلا سمع ولا طاعة) (أخرجه البخاري (٦٣/٩) برقم: ٧١٤٤)، ومسلم (١٨٣٩)).

بیستن وگوێزایه‌لی واجبه له‌سه‌ر مووسلمان له‌وه‌ی پێی خۆشه وله‌وه‌شی پێی ناخۆشه تائه‌وکاته‌ی فه‌رمانی پێنه‌کریت به‌تاوانکردن گه‌رفه‌رمانی پێکرا به‌کردنی تاوان نه‌ ئه‌بیستی نه‌گوێزایه‌لی ئه‌بیست .

علي رضي الله عنه له رسول الله ﷺ ده‌گريته‌وه كه‌فه‌رموويه‌تي :

(لا طاعة في معصية الله، إنما الطاعة في المعروف)

گوپرايه‌لی هیج كه‌سی ناکریت له‌سه‌رپیچیکردنی الله به‌لکو گوپرايه‌لی له‌چاکه‌دا ده‌کریت .
(أخرجه البخاري (٧٢٥٧)، ومسلم (١٨٤٠))

أبو العباس القرطبي ده‌فه‌رموویت :

(فإن أمر بمعصية فلا تجوز طاعته في تلك المعصية قولاً واحداً)

گه‌ر سه‌رکرده‌ فه‌رمانیکرد به‌کردنی تاوان به‌هیج جوړی نابیت گوپرايه‌لی بکریت ئەمه‌ وته‌ی هه‌موو موسلمانانه . (المفهم لما أشكل من تلخيص كتاب مسلم (٣٨ / ٤)).

كه‌واتا لی‌ره‌دا به‌پیچه‌وانه‌ی خه‌وارج یین چونكه‌ خه‌وارج به‌تاوان وستهم ته‌كفیر وخروج له‌حاکمی شه‌ری ئەكه‌ن ئەگه‌رچی حاکم ده‌ستوره‌كه‌ی قورئان وسونه‌تیش بیټ .

له‌هه‌مان کاتدا مورجیئه‌كان به‌ بینینی کوفر له‌حاکم وه‌ک حکم به‌غیری ما انزل الله و وازهینان له‌ نویژ حاکم به‌موسلمان ئەزانن و خروج سی لی‌ کردنی به‌حه‌رام و بی‌دعه‌ ئەزانن .

ئەه‌لی سونه‌ت مام ناوه‌ندن

ده‌لین گه‌ر حاکم فه‌رمان بکات به‌کوفر وه‌ک حوکم به‌غیری ما انزل الله و وازهینان له‌کارکردن به‌قورئان یاخود وازهینان له‌نویژ ئەوا خروج سی لی‌ ئەکریت و ته‌كفیر ئەکریت ، به‌لام ئەگه‌ر فه‌رمان بکات به‌شتی كه‌ناگات به‌پله‌ی کوفر ئەوا له‌وشته‌دا گوپرايه‌لی نابین به‌لام خروج یشی لی‌ ناکه‌ین چونكه‌ له‌ئه‌سلدا حوکمی گه‌له‌كه‌ی به‌شه‌ری الله ده‌کات .

ابن بطلال له شرح صحيح البخاري -ده‌فه‌رموویت :

(وقال الجمهور من الأئمة وأهل الحديث: لا يُخلع بهذه الأمور -أي بالجور والظلم-، ولا يجب الخروج عليه؛ بل يجب وعظه وتخفيفه وترك طاعته فيما يدعو إليه من معاصي الله) (شرح صحيح البخاري، لابن بطلال (٢١٥/٨)).

جمهوری زانایان وئه‌هلی حدیث ئه‌لین سه‌رکرده له‌حوکم لانابریت به‌ده‌رکه‌وتنی سته‌م وه واجب نیه خروج سی لی بکریت به‌لکو واجبه ئاموژگاری بکریت وبه‌الله بیه‌ترسینن وه له‌وشتهدا به‌قسه‌ی نه‌کریت که‌بانگه‌شه‌یه بو سه‌ریچی الله تعالی .

پاشان له‌کو‌تایدا ئیمام سی سوفيان ئه‌فه‌رموویت (يَا شُعَيْبُ بْنُ حَرْبٍ إِذَا وَقَفْتَ بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ فَسَأَلَكَ عَنْ هَذَا الْحَدِيثِ فَقُلْ: يَا رَبِّ حَدَّثَنِي بِهَذَا الْحَدِيثِ سُفْيَانُ بْنُ سَعِيدٍ الثَّوْرِيُّ ثُمَّ حُلْ بَيْنِي وَبَيْنَ رَبِّي عَزَّ وَجَلَّ)

ئه‌ی شوعه‌یب سی کوری حرب ئه‌گه‌ر له‌به‌رده‌ست سی الله تعالی وه‌ستای له‌قیامه‌ت پرسیارى ئه‌م شتانه‌ی لی‌کردیت بلی په‌روه‌ردگارم سوفيان سی کوری سعیدی ته‌وری ئه‌مانه‌ی پی و تم پاشان بو نیوان خو‌م والله تعالی سی جی به‌یله‌.

الحمد لله رب العالمين